

ວາງສາດ

ສາມາຄມ ຄຣູກາເໜາ ຝຣິ້ງເກສ ແຫ່ງປະເທດໄຕ

BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

ฉบับที่ 64 ปีที่ 16 เล่มที่ 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2536

Vol. 64 16e ANNÉE NO. 4 OCTOBRE – DECEMBRE 1993 ISSN 0857–0604

วารสารสมาคมครุภัณฑ์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L'A.T.P.F.

ฉบับที่ 64 ปีที่ 16 เล่มที่ 4 เดือนตุลาคม - ธันวาคม 2536 ISSN 0857-0604

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๒
นางจัตตา วงศ์สถาyanand
นางธิดา บุญธรรม
นายเดช ตะละภู

กองบรรณาธิการ

นางสิทธา พินิจกุadal บรรณาธิการ
นางสาวอัจฉรา ใจบุตร บรรณาธิการผู้ช่วย
นางสาวท่องใจ จุลคุณ บรรณาธิการผู้ช่วย
นางสาวสุรัสวดี หนุนภักดี กรรมการ
นางสาวอรุจฉา へのんชากากร กรรมการ
นางสาวสุชาสินี ผลวัฒนะ กรรมการ
นางมธุร สานักวิจารณ์ จังหวัด กกรรมการ
นางสาวจีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์ กรรมการ
นางสาวชนนี เสนื่องศ ณ ออยุധยา กรรมการ
นางผลฤทธิ์ ปาลสุข กรรมการ
นางสาวอรุณารา วิศิษฐ์กิจการ กรรมการ
นางสาวนุชนanya หาญคำรงค์ กรรมการ
นางมนรี บำรุง เลขานุการ
นางสาวศิริชาร ดุษฎีพรward เลขานุการผู้ช่วย

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและรังสรรคศึกษา
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
- เพื่อส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาการรังสรรคศึกษา และระบบบริการ

สำนักงานวารสาร เลขที่ 30/9 พหลโยธิน 2 กรุงเทพฯ 10400
โทร. 2790733 ติดต่อบรรณาธิการโดยตรง ที่อยู่ 511/108
จรัญสนิทวงศ์ 77 บางพลัด กทม. 10700 โทร. 4241552

กำหนดออกวารสาร ปีละ 4 ฉบับ ราคาฉบับละ 25 บาท
ค่าบำรุงสานักงานวารสารปีละ 100 บาท
พร้อมค่าส่ง สนับสนุนการอ่าน
ได้ที่ นางสิทธา พินิจกุadal สำนักงานวารสาร หรือที่

เจ้าของ : สมาคมครุภัณฑ์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ASSOCIATION THAILANDAISE
DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

รายงานคณะกรรมการบริหาร ส.ค.พ.ท.

ชุดที่ 8 ประจำปี 2535-2536

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

องค์นายกิติมศักดิ์

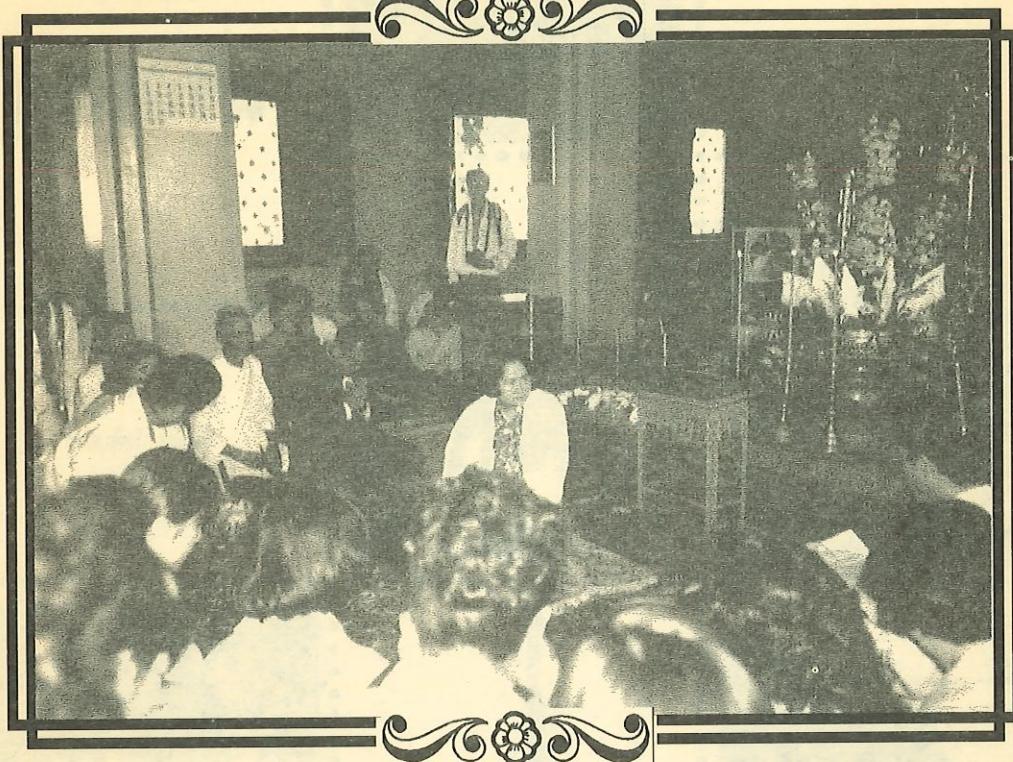
- นางธิดา บุญธรรม อุปนายก
- นางสาวประมาณ ลีวีเริญ เลขาธิการและผู้จัดการ
- นางวจันทร์ พินัยพิศิตาศร์ เหรัญญิก
- นางสาวจีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์ นายทะเบียน
- นางสาวอรุจฉา へのนชากากร สมาชิกสังกัดนี้
- นางสิทธา พินิจกุadal สารานุกรม
- นางอรวรรณ รัตนกานทร ประชาสัมพันธ์
- นางพรทิพา ดาวรุษ ปฏิคม
- นางสาวเทือนใจ จุลคุณ บรรณาธิการ
- นางสาวอรวรรณ ป้ามสวาร์ดี ผู้ช่วยเลขานุการ
- นางสาวศิริพิริณ อินทเวศิน ผู้ช่วยเลขานุการ
- นางสาวสุชาสินี ผลวัฒนะ ผู้ช่วยเหรัญญิก
- นางสาวชนนี เสนื่องศ ณ ออยุധยา ผู้ช่วยนายทะเบียน
- นางสาวปราณี ศิริรัตน์ ผู้ช่วยสมชิกสัมพันธ์
- นางสาวอัจฉรา ใจบุตร ผู้ช่วยสารานุกรม
- นางสาวชัชรีวรรณ ไชยวัฒน์ ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
- นางสาวประพิณ คุณานิช ผู้ช่วยปฏิคม
- นางสาวพรทิพย์ เลิศสุรัสติโถ ผู้ช่วยบรรณาธิการ
- นางสาวประภา งานไฟโรงน้ำ กรรมการ

● ทศนະได ๆ ที่แสดงออกในข้อเขียน ในวารสาร
ส.ค.พ.ท. นี้ เป็นของหัวเขียน มิใช่ของกองบรรณาธิการ
หรือของสมาคมครุภัณฑ์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ສ ກ ຮ ບ ທ ນ

๖ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ท่ามกลางมวลਸາມ්පාද	
ສ.ຄ.ຟ.ທ.	1
๗ ຍູໂຮປະແຮງເຕັສ	ອ້ານຫາ ໄຂດິນຸຕຣ 2
๘ ປະເພນີ Communion ຂອງຜຣັງເຕັສເປັນອຍ່າງໄຣ	ສຶກຫາ ພິນິຈຸວດລ 16
๙ Avez-vous des choses à cacher?	
Qu'il est triste de vieillir ຮວມຮຽມໂດຍກອງ ບ.ກ.ສ.ຄ.ຟ.ທ.	19
๑๐ Que faites-vous en classe?	ຄືວິດຣ ດຸບໜູຝີພຣຣນ 22
๑๑ ສຽງຄຸນເລັກນະຂອງຕໍ່າຮາທາງວິຊາການທີ່ດີ ...	ສຶກຫາ ພິນິຈຸວດລ 27
๑๒ Celui qui n'avait jamais vu la mer ໂດຍ <i>Le Clézio</i> ເຮືອງລັ້ນແປລ : ເດັກຜູ້ໄໝເຄຍເຫັນທະເລ ແປລໂດຍ ກຸສຸມາລົງ ແກ້ວອຸດມ 33	
๑๓ ສຽງກິຈກຽມປະຈຳປີ 36 "La France en Mosaique"	
ອວວຣານີ ປຶ້ນສວາສົດ	60
๑๔ ຂ່າວຈາກເລົາທີກາຣ ສ.ຄ.ຟ.ທ.	ປະມານ ລື້ຄືວິເສຣີຢູ່ 69
๑๕ ສຽງພລງານຂອງຄອນແກຣມກາຣບຣທາຣ ສ.ຄ.ຟ.ທ. ຂຸດທີ 8	72
๑๖ ບັນທຶກກາຣປະໜູມໃຫຍ່ສາມັ້ນປະຈຳປີ 2535 ປະມານ ລື້ຄືວິເສຣີຢູ່	75
๑๗ ຈາກບຣດນາທີກາຣ	ສຶກຫາ ພິນິຈຸວດລ 84

ປກ : ຄຸນແຈມສ ເຄີຍ ຜູ້ຈັດກາຣທີ່ໄປໂປງແຮມຫຸ່ນອງຄາຍແກຣນດ ອານີ ນຳເສດັຈສົມເຕົຈ
ພຣເຈົ້າພື້ນ້າງເຫຼົາຝ້າກໍລາຍານີວັນນາ ເສຍພຣະກະຍາຫາກຄໍາ ຄຳ ອ້ອງທັບທຶນ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๒
ทรงนำสมาชิกสมาคมครรภ์รังศ់แห่งประเทศไทย
เยือนสถานะราณรัฐประทានปีติยประชานลาว
กิจกรรมประจำปี 2536

ยุโรป และ ฝรั่งเศส

อัจฉรา ใจดีบุตร*

ประวัติความเป็นมา

กำเนิดของ Communautés Européennes หรือ C.E. มีผลมาจากสถานการณ์ทางการเมืองภายในหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

*รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาภาษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ช่วงแรก ในตอนปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศต่างๆ ในยุโรปตะวันตก ได้จัดตั้งองค์การต่างๆ โดยความร่วมมือกันระหว่างประเทศสมาชิก คือ

- organisation économique : L.O.E.C.E. (Organisation Européenne de Coopération Economique) ตั้งขึ้นเมื่อ 18 เมษายน 1948 เป็นต้นกำเนิดของ OCDE. บัญญัติ (Organisation de Coopération et de Développement Economique 1961) ในบรรดาต่างๆ ที่ได้สิทธิประโยชน์จาก Plan Marshall เพื่อบริหารเงินทุนที่สหสัมพันธ์ให้เพื่ออุดหนุนการสร้าง Europe ขึ้นมาใหม่

- organisation politique : Conseil de l'Europe ตั้งขึ้นจาก Traité de Londres 5 mai 1949 มีผลมากจากความเคลื่อนไหวในประเทศต่างๆ ทั่วยุโรปหลังสงคราม เป็นเสมือนสถาบันทางการเมืองของยุโรป มีหน้าที่ติดต่อกับองค์การต่างๆ ทั่วโลก

- organisation militaire มาจาก U.E. (Union Européenne) ซึ่งมีการเขียนสัญญาğกันเมื่อ 17 มีนาคม 1948 ต่อมาขยายไปเป็นสนธิสัญญา O.T.A.N. (1951) Organisation de l'Atlantique du Nord

ช่วงที่ 2 มีผลมาจากการเมืองยัง จึงมีการก่อตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจหลายองค์การ CECA : Communauté Européenne de Charbon et de l'Acier
Euratom : Communauté Européenne de l'Energie Atomique
CEE : Communauté Economique Européenne

- 18 เมษายน 1951 กลุ่ม Les six (France, Belgique, Italie, Allemagne, Pays - Bas และ Luxembourg) ได้เขียนสัญญาภาคีก่อตั้ง La Communauté Européenne de Charbon et de l'Acier ซึ่งนับว่าเป็นองค์กรยุโรปองค์กรแรกในรูปสหพันธ์

จากแรงกระตุ้นให้ยุโรปหันไปร่วมใจกันเป็นหนึ่งเดียว ทางด้านการเมืองมีการก่อตั้ง Communauté Européenne de Défense (C.E.D.) ในปี 1954 ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเรื่องกำลังอาวุธของยุโรป แต่สนธิสัญญานี้ไม่ได้รับความเห็นชอบจาก 5 Parlements européens จึงไม่ได้รับ การยอมรับจาก l'Assemblée Nalionale Française ทำให้โครงการนี้ตกไป

- 25 มีนาคม 1957 Les 6 ได้เขียนสัญญาร่วม Traité de Rome จัดตั้ง Communauté Economique Européenne C.E.E. หรือที่เรียกว่า Marché Commun หรือ Communauté Européenne de l'Energie Atomique

วิวัฒนาการการก่อตั้ง CE

จากการประชุม stresa 1968 จนถึงเรื่อง l'Europe verte การก่อตั้ง Marché Commun Agricole ได้มีผลจาก

การพัฒนาเครื่องมือทางเทคนิค การก่อตั้ง F.E.O.G.A. Fonds Européen d'Orientation et de Garantie Agricole กองทุนประกันผลผลิตทางการเกษตรซึ่งจะกล่าวเป็นเครื่องมือทางด้านการเงินของ P.A.C. Politique Commune

- ກາງຈັດຕັ້ງກອງຖຸນຫຼຸດເຊຍ 1969

- Memorandum ຂອງ Commission ເສັນໄທ້ປະບົບ P.A.C. ພລາຍດ້ານໂດຍເພະກາກຳກຳນົດ
ໂຄວຕ້ານມາສດ 1984

ກາຮ່ານໍາຈຳຂອງສຕາບັນ

- ຮ່ວມກາງບວກທາງຂອງ Marché Commun CECA ແລະ Euratom ໂດຍຈັດຕັ້ງ Conseil Unique
ແລະ Commission Unique des Communautés Européennes 1965

- ຈັດຕັ້ງ l'Union Douanière ໂດຍຍົກເລີກ droits de douane ໃນບຽດຕາປະເທດສາມາຊີກ ແລະ
ກຳກຳນົດ T.E.C. (Tarif Extérieur Commun 1968)

- ວາງແຜນເຮືອງກາງເງິນຂອງ Communauté ໂດຍປະກັນທັງພາກຮອງ Communauté ດ້ວຍ
budget autonomous 1975

- ກຳກຳນົດ Serpent Monétaire Européen (SME) (ກະແສກາກເງິນຢູ່ໂຮງ) ເພື່ອຈະໄດ້ໄມ່ຕ້ອງ
ເຂົ້າປ່ອຍູ້ໃນວຈຈະຂອງ US \$ 1972

- ເລື່ອກຕັ້ງ Parlement Européen au suffrage universel 1975 ໂດຍອອກເສີຍເປັນສາກລ

- ກ່ອຕັ້ງ l'E.C.U. (European Currency Unit) ໃນປີ 1976 ແລະ Système Monétaire Eu-
ropéen

ປະເທດຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃໝ່ - ສະນິສັງຄູາເຂົ້າຮ່ວມຂອງສຫ່ອງອານາຈັກໂອຣັງແລນດີ ແລະ ເດັນມາરົກ ລົງນາມ
ວັນທີ 22 ມັງກອນ 1972 ມີຜລັ້ນແຕ່ 1 ມັງກອນ 1973
- ປະເທດກົງໝັງເຂົ້າຮ່ວມ 1 ມັງກອນ 1981
- ສປປັນແລະໂປຣຸກເກສ ເຂົ້າຮ່ວມ 1 ມັງກອນ 1986

ກາຮ່ານໍາຕະຫຼາມສັນພັນຮູ້ພິເສດຖະກິນປະເທດທີ 3 ເຂົ້າສັງຄູາ Convention de Lomé (Lomé I-1975)

ຮະຫວ່າງ Communauté ແລະ ປະເທດອັພຣິກາ ທູ່ເກະ Carabes ແລະ
Pacificique ອ້ອງເວີກວ່າ ປະເທດກຸລຸມ (L'A.C.A.) ທີ່ອຸນຸມາດໃຫ້ປະເທດ
ເຫັນໜີ່ນຳພົມພາກທາງກາງເກະຕົກເກະຕົກ ພັນຍົງ Marché Commun ໄດ້ອ່າງເສົ່າ
ໂດຍໄດ້ຮັບສິທິປະໂຍ້ນທີ່ຕ່າງໆ ໂດຍເພະກະ droits de douane

Lomé II (1981) ຂໍາຍຈຳນວນປະເທດທີ່ເຂົ້າເປັນສາມາຊີກແລະຮ້ອື່ນໜີ່ອຸປະກອດກລົງສມັຍ Lomé I

Lomé III (1984) ຂໍາຍຈຳນວນປະເທດທີ່ຮ່ວມກັນ Comté

ກາກຳນົດແຜນກາງເມື່ອງຮ່ວມ

1. ໂດຍກາງພັດນາຄວາມສັນພັນເໜີ່ງທ້ານອຸດສາຫກຮຽນ programme EUREKA ເປັນໂປຣແກຣມ
ພລເວືອນເພື່ອກາງຮ່ວມມືກັນໃນຢູ່ໂຮງ ໃນດ້ານອີເລີກໂໂທຣິນິກແລະອຸປະກຣົນທັນສັນຍໃໝ່

- ໂດຍກາຮ່ານໍາຕັ້ງ Europe des Télécommunications-programmes RACE, STAR

- ໂດຍກາຮ່ານໍາ Europe de l'Espace (satellites TAF 1 ET TV SAT) ແລະ ສ້າງອົງກົງກາງ
ຢູ່ໂຮງໂດຍປົກຄອງຮ່ວມກັນໃນທ້ານ EUMETSAT

- โดยการกำหนดอุตสาหกรรม aéronautique (Airbus), ด้านนิวเคลียร์
- โดยการพัฒนาการก่อสร้างขนาดใหญ่ Euro Tunnel
- โดยการเน้นความพยายามในการค้นคว้า เพื่อก่อตั้ง Laboratoire européen pour la physique des particules (CERN) สร้าง programmes การวิจัยโดยการนำของฝรั่งเศส ESPRIT
- โดยการจัดตั้งแผนการเมืองให้กลมกลืนกันในด้านสังคม สุขภาพ
- โดยการปรับແພນດ້ານภาษี TVA ให้เหมาะสม โดยเฉพาะด้านการขนส่ง
- โดยวางแผนขององค์การ บริษัท ในด้านสัญญา สถานะทางกฎหมาย S.A. (Société Anonyme européenne)
- โดยพยายามออกกฎหมายให้กลมกลืนกันในหมู่ประเทศสมาชิก เพื่อให้สนธิสัญญาต่างๆ มีผลใช้ได้ในทุกประเทศ ให้มีความยุติธรรมโดย la Cour de Justice des Communauté Européennes

L'acte unique européen กำหนดมี 2 ด้าน

ด้านประเทศฝรั่งเศส

- ประเทศฝรั่งเศสเป็นศูนย์กลางตามตำแหน่งที่ตั้งจาก Belfast ถึง Athènes และจาก Copenhague ถึง Gibraltar
- ฝรั่งเศสต้องการ Union de l'Europe เพื่อความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจที่กำลังต้องเผชิญหน้ากับคู่แข่งอย่างรุนแรง
- ฝรั่งเศสต้องการมีบทบาทในยุโรป ซึ่งตั้งแต่ปี 1984 เริ่มเสื่อมถอย เรื่องนี้บรรดาการเมืองฝรั่งเศสทุกพรรครอเดินด้วยและนำไปเป็นข้อเสนอในการหาเสียงในปี 1988
- ฝรั่งเศสเริ่มหันไปสู่ marché unique ในปี 1985 โดยประธานาธิบดี François Mitterand ต่อมาจากประธาน Commission Jacques Delors

ด้าน Communauté

- Commission ได้ออก Livre Blanc เกี่ยวกับ Marché Unique
- ประชุมสุดยอดที่ Milan ในเดือนมิถุนายน 1985 และมี Conférence intergouvernementale แห่ง Luxembourg 9 กันยายน 1985 ซึ่งผลจากการประชุมทำให้ Conseil Européen ในเดือนธันวาคม 1985 "ได้บรรลุถึงข้อตกลงก่อเป็นรูปร่าง l'Acte Unique ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 1987
- L'Acte Unique คือข้อตกลงของ les 12 เพื่อจะจัดสร้างเครื่องมือทางด้านยุติธรรม และการเมืองเพื่อใช้ใน Communauté économique et à la coopération การร่วมมือกันทางการเมือง ซึ่งอาจจะเป็น Union Européenne ได้ในภายหลัง

การเข้าร่วม

เนื้อหาคืออะไร

Grand Marché Intérieur สำหรับปี ๑๙๙๓ เป็นไปได้

- เพื่อต่อต้านการแข่งขันกับสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นในการปลูกอุตสาหกรรมยุโรปให้พื้นที่นี้มา
- เพื่อทำเขตไร้พรอมแดน เพื่อให้สินค้าได้เข้าออกได้ รวมทั้งคน การบริการ และทุนก็ได้รับการประกัน
- เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจเสรีของ des ๑๒ ใน Marché unique ซึ่งมีผู้บริโภค ๓๔๐ ล้านคน
- เพื่อก่อให้เกิดเทคโนโลยีใหม่ๆ ระบบการเงิน ความร่วมมือระหว่างองค์กร บริษัทต่างๆ ในประเทศ les ๑๒
- เพื่อก่อให้เกิด “ความรู้สึกเป็นยุโรป” คือเป็นกลุ่มเดียวกัน ก่อให้เกิด l'Espace européen ซึ่งชาวยุโรปทุกคนมีสิทธิที่จะเดินทางไปได้ทุกประเทศในเครือย่างเสรี ไม่มีพรอมแดน ทั้งการศึกษา หรือจะใช้ชีวิตอยู่ในที่ที่ตนต้องการ

เน้นความเป็นหนึ่งเดียวทางด้านเศรษฐกิจ

- โดยการก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมืองโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงการแบ่งแยกในกลุ่ม les ๑๒
- โดยการใช้ทุนรวม Fonds social และ Fonds régional

การเมืองกลมกลืนกัน

- ทางด้านสังคม เช่นเศรษฐกิจไร้พรอมแดน ซึ่งคนงาน Travailleurs สามารถเดินทางได้โดยเสรี ก่อให้เกิดความกลมกลืนทางสังคม (แก้ปัญหาตกงาน chomâge)

การวิจัยและเทคโนโลยี

- แบ่งปันทรัพยากรทั้งบุคคล และการเงิน โครงการเป็นโครงการร่วม เปิดตลอดสากล
- ความร่วมมือกันในกลุ่มประเทศที่สนใจ
 - ในกลุ่มประเทศสมาชิก
 - องค์กร บริษัท
 - สถาบันการค้นคว้า
 - ประเทศที่ ๓
 - องค์กรนานาชาติ

การสร้างโปรแกรม ๓ แบบ

Cadre-pluriannuel	- กำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป และการใช้เงินโดย
Spécifique	- กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับโครงการแต่ละโครงการระยะเวลา
วิธีการ
Complémentaire	- มีผู้เข้าร่วมเฉพาะบางประเทศ Communauté technologique à la carte

การร่วมมือกันทางด้านการเงิน

- l'Acte unique ที่ได้รับ SME และ ECU
- การปรับเปลี่ยนสถาบันทางเศรษฐกิจหรือการเงินด้วยเสียงเป็นเอกฉันท์จากประเทศสมาชิก ต้องได้รับมติจาก Traité avec l'unanimité des Etats

Les institutions de la C.E.

สถาบันต่างๆ ใน CE

L'Assemblée ou Parlement Européenne (PE)

L'Assemblée ประกอบด้วยผู้แทนจาก Les 12 Forum ไม่ได้มีบทบาทเดียวกับ Parlement National PE มีบทบาทคือให้คำแนะนำและควบคุม สมาชิก 518 คน วาระ 5 ปี เลือกมาจากประเทศต่างๆ ประเทศละ 81 คน จากเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี สาธารณรัฐนาการ อีก 60 คน มาจากเนเธอร์แลนด์ 25 จากเบลเยียม กรีซ โปตุเกส ประเทศละ 20 เดนมาร์ก 16 คน จากไอร์แลนด์ 15 คน และจาก Luxembourg 6 คน ทั้งหมดไม่ได้แบ่งตามประเทศแต่จะแบ่งเป็นพื้นที่การเมืองยูโรป PE ตรวจสอบข้อเสนอของ Commission และให้ความคิดเห็นเพื่อให้ Conseil ตัดสินใจ PE หากมีเสียงสมาชิกส่วนใหญ่พอก็จะตรวจสอบ Commision ในรายละเอียด ก่อนที่จะกำหนด acte communautaire โดย PE มีบทบาทในการวางแผนงบประมาณของ Communautaire รับหรือให้ตัดไปได้ PE อาจออกเสียง ให้ Commission ลาออกจาก PE ได้ votant la censure

Le conseil

มีหน้าที่คุอยดูแลความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจของประเทศสมาชิก มีอำนาจตัดสินใจการร่างดุลประสงค์ของ traités communautaires ประเทศสมาชิกจะมีผู้แทนใน Conseil อาจเป็น ร.ม.ต. ต่างประเทศ หรือ ร.ม.ต. ตามแต่หัวข้อ traité ที่ประชุมแต่ละครั้ง แต่ละประเทศสมาชิกจะผลักดันเป็น Présidence ของ Conseil ครั้งละ 6 เดือน ตามลำดับอักษรของประเทศ (ในภาษาของแต่ละประเทศ) รอบแรกราวๆ 6 ปี Belgique, Danemark, Allemagne, Grèce, Espagne, France, Irlande, Italie Luxembourg, Pays-Bas, Portugal, Royaume-Uni.

รอบต่อไปอีก 6 ปี Danemark, B.G. All, F, Esp. I, Irland, Pays-bas, Lux Royanme-Uni, Por. ประมุขของประเทศหรือรัฐบาลจะประชุม Conseil Européen ปีละ 3 ครั้ง

La Commission

ประกอบด้วยสมาชิก 16 คน เลือกมาจากความสามารถทั่วไปและเป็นอิสระ จำนวนสมาชิกของ Commission อาจต่างกันไปหาก Conseil ให้ตั้งเป็นเอกฉันท์ ประเทศที่เป็นสมาชิกเท่านั้น มีสิทธิที่จะเป็นสมาชิก membres ของ Commission จึงต้องประกอบด้วยสมาชิกจากแต่ละประเทศสมาชิกประเทศละ 1 คน แต่ไม่เกิน 2 คน วาระ 4 ปี สมาชิกของ Com กระทำหน้าที่อย่างอิสระ เพื่อผลประโยชน์ทั่วไปของ Cé โดยไม่รับคำแนะนำจากรัฐบาลใดๆ หรือองค์กรใดๆ แต่ละประเทศต้องยอมรับเงื่อนไขขันนี้ président และสมาชิกของ Commission ต้องยอมรับการโหวตเห็นชอบจาก CE

ໜ້າທີ່ຂອງ Commission ດຶວຍແຫຼ່ໄທ *marché commun* ດຳເນີນໄປດ້ວຍຕື່ແພັນນາຂຶ້ນ
ເວື່ອຍໆ ທຳທຳທີ່ເປັນ “moteur” ຂອງ Communauté ສາມາຊີກຈາກເຢຣມັນ Esp, F, It, Roy. U
ປະເທດລະ 2 ດົນ ແລະປະເທດອື່ນໆ” ປະເທດລະ 1 ດົນ

Conseil ກັບ Commissions ມີໜ້າທີ່ອອກກູ້ແລະຂ້ອນບັນດັບ ພາກກິຈການເກີຍກັນ CEE ແລະ
Euratom ຈະຕ້ອງມີ Comité Economique et Social ທີ່ປະກອບດ້ວຍຜູ້ແທນ 189 ດົນ ເຂົ້າຮ່ວມດ້ວຍ
ສໍາຫັບກິຈການຂອງ CECA ຕ້ອງມີ Comité Consultatif ໃຫ້ຄວາມເຫັນດ້ວຍ

La Cour de Justice

La Cour de Justice ເປັນຫຼັກກູ້ໝາຍໃນການໃຊ້ແລກການປັບປຸງ ຮຸມທັງສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງ
Communauté ປະກອບດ້ວຍຜູ້ພິພາກໜາ 13 ດົນ ມີທາຍອີກ 6 ດົນ ຜຶ່ງຮູ້ບາລເປັນຜູ້ເລືອກເຂົ້າມາວະ
6 ປີ ອ່າຍ່ານ້ອຍແຕ່ລະປະເທດສົ່ງຜູ້ພິພາກໜາ 1 ດົນ

La Cour des Comptes

La cour des Comptes ມີສາມີກ 12 ດົນ ຈາກ Les 12 ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຈາກ Conseil
ໜ້າທີ່ໄດ້ປັບປຸງກັບ Parlement ແລ້ວ ມີວະ 6 ປີ ມີໜ້າທີ່ຄວບຄຸມກວຽະເປີຍການໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງ
Communauté ແລະຄອຍດູແລກການບະລິຫານງານປະປະມານ

ງບປະປາມຂອງ CE ກໍາໜັດໂດຍ Conseil ແລະ PE ໂດຍມີ Commission ເສນອ Président
ຂອງ Parlement ເປັນຜູ້ຕັດສິນງບປະປາມ ອາຈະຕກໄປກີ່ຕ້ອງເສນອໃໝ່

ງບປະປາມຂອງ CE ໄນໄດ້ມາຈາກເງິນສັນບັນດູນຈາກປະເທດສາມີກ ແຕ່ມາຈາກປະເທດສາມີກ
ແຕ່ມາຈາກທັງພັກຮູ້ ດ້ວຍ *droit de douane* ຈາກການນຳເຂົ້າຜລິຕືພາບການເກະຕົກ ອ່າ *premium* ນໍ້າຕາລ
ເງິນທັກຈາກ CECA ແລະການີ້ມີຄ່າເພີ່ມຂອງປະເທດສາມີກ

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີສັບຕະຫຼາດຢ່ອຍ ຄືວີ່

Le Comité des régions

ປະກອບດ້ວຍ Comité ທີ່ມາຈາກດ້ວຍແທນສ່ວນຮັບອະນຸຍາກຕ່າງໆ ເຕັມປະເທດເບລເຢີມ 12 ເດັນມາຮົກ
ເຢຣມັນ 24 ກຣີ້ 12 ເສປນ 21 ຜັສ 24 ໄອຮແລນດ 9 ອິຕາລີ 24 ລັກນີ້ເຊີມເບົງລົກ 6 ແນຮອງແລນດ
12 ໂປຣໂກສ 13 ສຫຣາຊາລາຈັກ 24 ມີວະ 4 ປີ ແລະອາຈໄດ້ຮັບເລືອກໄດ້ອີກໃນຄັ້ງຕ່ອໄປ ເສນອຂ່າ
ໂດຍແຕ່ລະປະເທດ Comité des régions ເລືອກປະຮານແລະທີ່ທຳການວະ 2 ປີ Comité des régions
ເປັນຜູ້ວ່າງກູ້ເກາະທີ່ກາຍໃນແລະໃໝ່ Comité ຮັບຮອງ ຈະປະຊຸມກັນເນື້ອ Comité ອ້ອງ Commission
ເຮັດວຽກ ອ້ອງຈະຈັດປະຊຸມກັນເອັນດີ C. des régions ເປັນທີປັບປຸງຂອງ Comité ແລະໃນການຄືແພະ
ແລ້ວແຕ່ສັນຍາຫຼືໃນການຄືແພະ ທີ່ກຳເປັນອື່ນໆ ຖ້າມີການ ຕັດສິນໃຈ Comité des régions ມີເວລາ 1 ເດືອນ
ການເກີນ 1 ເດືອນຈະຄືວ່າໄໝມີຄວາມເຫັນ

La Banque européenne d'investissement

La banque européenne d'investissement ມີໜ້າທີ່ທາເງິນຈາກຕາດຖຸນແລະທັງພັກຮູ້ຂອງ
ເຕັມປະເທດ ເພື່ອການພັນນາທີ່ສມຸດລົງຂອງ *marché commun* ແລະເພື່ອປະໂຍົນຂອງ Communauté
ອາຈີກາຮອນນຸ່ມຕິໃຫ້ເງິນຢືນ ຮັບປະກັນ ສັນບັນດູໂຄຮງການເສຣ໌ກົງອື່ນໆ

Comité économique et social

จำนวนสมาชิกของ Comité économique et social เป็นอย่างน้อย 12 คน ไม่น้อยกว่า 9 คน ไม่เกิน 24 คน สำหรับประเทศ 21 ฝรั่งเศส 24 ออสเตรีย 9 อิตาลี 24 สหราชอาณาจักร 6 เนเธอร์แลนด์ 12 โปรตุเกส 12 สหราชอาณาจักร 24 มาจากการแต่งตั้งโดย Conseil มีวาระ 4 ปี และอาจได้รับการเสนอชื่อในวาระต่อไปได้

MAASTRICHT : Les principales dispositions

7 février 1993

นี่คือข้อตกลงสำคัญๆ จากสนธิสัญญา 1'Union européenne ซึ่งเขียนกันเมื่อวันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 1993 ที่ Maastricht

สนธิสัญญานี้ระบุว่า 1'Union Européenne หรือ 1'Union เป็นขั้นตอนนัดตั้งแแนวร่วมก่อให้เกิดความใกล้ชิดกันของพลเมืองของยุโรป การตัดสินใจมาจากการของยุโรป

L'Union ก่อตั้งขึ้นจาก Communauté européenne ซึ่งการเมืองทำให้สำเร็จขึ้นมา มีความร่วมมือต่างๆ จากสนธิสัญญานี้ 1'Union มีหน้าที่จัดการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกและระหว่างประชาชนโดยร่วมมือกัน

จุดมุ่งหมายของ 1'Union

- ส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุลย์และมั่นคง โดยเฉพาะการก่อให้เกิดเขตไร้พรอมแดนภายใน โดยการรวมชั้นระดับเศรษฐกิจสังคม และโดยการจัดตั้ง L'Union économique และการเงิน โดยมี "เงินตรา" เดียวทั่วโลก

- ยืนยันจุดยืนในเวทีการเมืองนานาชาติ โดยเวทีการเมืองต่างประเทศและความมั่นคงร่วมกัน รวมทั้งการให้คำจำกัดความทางการเมืองและการป้องกันประเทศร่วมกัน หากถึงเวลาจำเป็นจะมีการป้องกันร่วมกัน

- ยืนยันการป้องกันสิทธิและผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกโดยการจัดตั้งประชากรของ L'Union เรียกว่า une citoyenneté de l'Union.

- จะพัฒนาความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในวงการยุติธรรมและการภายในประเทศ

- จะยอมรับสภาพ communautaire และช่วยกันพัฒนา เพื่อจะตรวจสอบว่ามีวิธีทางการเมืองและรูปแบบการร่วมมือได้ที่สนธิสัญญานี้จะจุบันจะต้องทบทวน เพื่อย้ายให้เกิดประสิทธิภาพในกลไกของสถาบันต่างๆ ของ communauté

L'Union มีกรอบเป็นสถาบันเดียว เพื่อปฏิบัติงานให้ต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ใน article 3B ในสนธิสัญญาก่อตั้ง comité Européenne

L'Union ควบคุมการปฏิบัติภารกิจในด้านการเมือง ความสัมพันธ์ต่างประเทศ ความปลอดภัย เศรษฐกิจ และการพัฒนา Le Conseil และ La Commission มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานนี้ และดำเนินกิจกรรมโดยทางการเมือง

Le conseil européen ກະຮະຕູນ l'Union ໃຫ້ພັດທະນາແລກຳທັນແນວທາງການເມື່ອທຳໄປ

le conseil européen ປະຊຸມປະມຸນຂອງຮັສ໌ຮ້ອງຮັສ໌ບາລປະເທດສາມາຊີກແລກປະຫານ ຂອງ Commission ໂດຍມີ ຮ.ມ.ຕ. ຕ່າງປະເທດຂອງປະເທດສາມາຊີກ ແລກສາມາຊີກຂອງ Commission ເຂົ້າຮ່ວມ Le Conseil ປະມຸນຮ່ວມກັນອຍ່າງນົ່ອຍ 2 ຄຽ້ວ່າງຕ່ອປີ ໂດຍມີປະມຸນຂອງປະເທດຮ້ອງປະມຸນຮັສ໌ບາລປະເທດສາມາຊີກເປັນປະຫານການປະຊຸມ Le conseil européen ເສັນໄຮຍງານການປະຊຸມມາຍຫຼັກການປະຊຸມ ແຕ່ລະຄຽ້ວ່າງຕ່ອ Parlement européen ເຊັ່ນເດືອນກັບໄຮຍງານປະຈຳປີເກີ່ມກັບຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ l'Union ກະທຳໄປ

Le Parlement européen, le conseil la Commission ແລກ la Cour de justice ມີສ່ວນຮ່ວມມື້ອກັນຕາມຂໍອຕກລົງ

1. l'Union ນັບຄືອຄວາມເປັນຫາຕີຂອງແຕ່ລະຫາຕີຂອງປະເທດສາມາຊີກ ທີ່ຮັບປະບັດຮັສ໌ບາລກ່ອຕັ້ງຂຶ້ນຕາມກູງເກີນທີ່ປະຊີປີໄຕຍ

2. l'Union ນັບຄືອສິທີບັນດາຕັ້ງທີ່ Convention européenne ຮັບປະກັນໄວ້ທີ່ຈະຮັກຫາສິທີມນຸ່ມຍັ້ນແລກເສີມກາພບເບື້ອງຕັ້ນ ເຊັ່ນສັນຍຸງາກນໍ້າ Rome ວັນທີ 4 ພ.ຍ. 1950

3. l'Union ຈະມີວິທີການຈຳເປັນພື້ນໃຫ້ບຣຸລຸດິງຈຸດປະສົງໃນການດຳເນີນໂຄລນາຍາທາງການ ເມື່ອ Comité économique européenne ໃຊ້ແທນວ່າ Comité européenne

La Comité ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງ Marché commun ແນວ່າມ economic ແລກຈັດວາງຽບແບບການເມື່ອການປັບປຸງຕົວມື້ອງກັນ ເພື່ອສັງເສົາມການພັດທະນາຍ່າງສມດລູຍ່ໃນດ້ານກິຈກະນາດທາງເສດຖະກິຈໃນສ່ວນຮ່ວມຂອງ Comité ການເພີ່ມຂໍ້າຍທີ່ຄ້າວຸດແລກໄຟ່ພ້ອໃນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສິທີກາພທາງເສດຖະກິຈຮະຕັບການຈ້າງງານແລກປ່ອງກັນສັງຄມ ຮຸມທັງຄຸນກາພ໌ຈິວດີໃນປະເທດສາມາຊີກ

ການປັບປຸງຕົວມື້ອງ Comité ປະກອບດ້ວຍສັກວະແລກຈັດວາງທີ່ສັນເສັ້ນສັນຍຸງາກຳທັນໄວ້

1. ກຳຈັດ droits de douane ແລກຂໍ້ອັນດັບຕ້ານປົມມານໃນການນຳລິນຕ້າເຂົ້າອຸກໃນຮ່ວ່າງປະເທດສາມາຊີກ ເຊັ່ນເດືອນກັບມາຕຽກຮ່ອງອື່ນໆ

2. ການເມື່ອງເຮືອງການຄ້າຮ່ວມ

3. ຕລາດກາຍໃນ ມີລັກຂະນະພິເສດຖະກິຈທີ່ອີກເລີກອຸປະສົງປະກິດເພື່ອໃຫ້ສິນຄ້າມຸນແວຢືນໄດ້ຢ່າງເສົ່ວ ເຊັ່ນເດືອນກັບຄົນ ບໍລິການ ແລກຖຸນ ໃນກຸລຸ່ມປະເທດສາມາຊີກ

4. ມາຕຽກຮ່ອງເກີ່ມກັບກົດ້າກົດ້າຕ້ານຫາກາຍໃນກຸລຸ່ມ

5. ຮະບອບທີ່ຍືນຍັນວ່າຍັງມີການແຂ່ງຂັນໃນກຸລຸ່ມ

6. ກູ່ມາຍໄກລ້າເຄີ່ມກັນໃນຕລາດຮ່ວມ

7. ການເມື່ອງທາງສັງຄມ ຮຸມທັງກອງທຸນສັງຄມຂອງຍຸໂປະ

8. ເນັ້ນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງເສດຖະກິຈແລກສັງຄມ

9. ການເມື່ອງໃນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

10. ເນັ້ນປະສິທີກາພຂອງອຸຕສາທກຣມຂອງ Communauté

11. ส่งเสริมการค้าνวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี
 12. สนับสนุนให้เกิดหรือพัฒนาการของเครือข่ายยุโรป réseaux transeuropéens
 13. ส่งเสริมการศึกษา การอบรมที่มีคุณภาพ เช่นเดียวกับการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศสมาชิก
 14. การเมืองด้านความร่วมมือและการพัฒนา
- le conseil มีการตรวจสอบวัดผลในบรรดาประเทศสมาชิก ว่าปฏิบัติตามข้อกำหนดการใช้เงิน 1'Ecus หรือไม่

1 มกราคม 1990 เริ่มต้นขึ้นที่ 3

Politique commerciale

แผนเรื่องการค้าก่อตั้งขึ้นโดยเกณฑ์ร่วมกัน โดยเฉพาะการปรับอัตราค่าสินค้า มาตรการการปล่อยสินค้า แผนการส่งออก มาตรการการป้องกันทางด้านการค้า มีการออกเงินอุดหนุนสินค้า Commission ยื่นขอเสนอต่อ Conseil

หากมีการเจรจาตกลงระหว่างรัฐต่างๆ หรือองค์กรนานาชาติ Commission จะเสนอความคิดเห็นต่อ Conseil ซึ่งจะอนุญาตให้มีการติดต่อตกลงที่จำเป็น ข้อตกลงนี้ Commission จะปรึกษา กับกรรมการพิเศษที่ Conseil แต่ตั้งขึ้นมา

Culture

La Communauté จะเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศสมาชิก โดยนับถือเอกลักษณ์ของแต่ละชาติและท้องถิ่น

Communauté ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก และหากจำเป็นจะปฏิบัติในด้านต่อไปนี้

- ปรับปรุงความรู้และการเผยแพร่วัฒนธรรมและประวัติของประชาชนชาวยุโรป
- รักษาและผดุงไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญของยุโรป
- การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม โดยมีใช้ทางการค้า
- การก่อกำเนิดงานศิลปะและวรรณกรรม และในด้าน audio-visuel

Communauté และประเทศสมาชิกจะสนับสนุนความร่วมมือกับประเทศที่ 3 และองค์กรนานาชาติในด้านวัฒนธรรม

Santé publique

Communauté ประกันการป้องกันสุขภาพประชาชนในระดับสูง โดยสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก มีการป้องกันโรคต่างๆ โดยเฉพาะโรคร้าย รวมทั้งการติดยา โดยสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยหาสาเหตุและการติดต่อ เช่นเดียวกับข้อมูลและการศึกษาด้านสุขภาพ

Protection des consommateurs

Communauté ป้องกันสิทธิของผู้บริโภค (consommateurs) ในระดับสูงโดย

- ມາຕරກາກາຈັດຕັ້ງ *marché intérieur*
- ປົບປັດກາປິເສຍແນກກາທີປະເທດສາມາຊີກາວໄວ້ໃນການປຶກສູນກາພ ສວັດດີກາຣຄວາມມື່ນຄົງ ແລະ ພົບປັດໂຍ່ນທາງເສດຖະກິຈຂອງຜູ້ບໍລິກາດ ກາຮໃຫ້ຂໍ້ມູລ

Le conseil ບໍລິກາກັບ Comité économique ແລະ social ຈະຫຍຸດຍັ້ງການປົບປັດກາປິເສຍ ປົບປັດກາປິເສຍນີ້ໄມ້ສາມາດຍັ້ງປະເທດສາມາຊີກໃຫ້ຈັດມາຕາກາກາປຶກສູນທີ່ເຂັ້ມງວດໄດ້ ມາຕາກາເຫັນໜີ້ ຕ້ອງສອດຄລັງກັບສົນນີ້ສູງໝາຍ ຄomission ເປັນຜູ້ດູແລ

Industrie

Communauté ແລະ ປະເທດສາມາຊີກຄອຍດູແລໃຫ້ສາງວະກາຮແຂ່ງຂັ້ນໃນອຸຕສາຫກຮມຂອງ Comité ຍັ້ງຄອງມື່ອຍຸ່ງ

- ເຮັດກາປັບຕົວອຸຕສາຫກຮມໃຫ້ທັນກັບກາເປົ້າຢັ້ງແປງ
- ສົ່ງເສີມໃໝ່ມີບໍລິກາຕະລິເຮີມ ແລະ ພັດນາອົງກົດກາຂອງ Comite ໂດຍເນັດວະອອກົດເລັກແລະ ປານກລາງ
- ສົ່ງເສີມໃໝ່ມີສາກພີ່ເໜາມສົມໃນການຮ່ວມມື່ອຮ່ວງອົງກົດ
- ສົ່ງເສີມໃໝ່ມີການປົບປັດຕົງານອຸຕສາຫກຮມຍ່າງມີປະສິທິກາພ ມີກາຣີເຮີມທັ້ງການຕັ້ນຄວາວິຈີຍ ແລະ ພັດນາກາຮເທດໂນໂລຢີ

ປະເທດສາມາຊີກຈະປົກກັນແອງ ໂດຍອາຫຍ່ ຄommission ເປັນຕົວເຂື່ອມແລະ ຮ່ວມມື່ອກັນປົບປັດຕົງ ຄomission ຈະເປັນຜູ້ຮີເຮີມສັບສຸນຮ່ວມມື່ອນ໌

Politique sociale

ເພື່ອໃຫ້ກາຈັງງານແຮງງານດີຂຶ້ນໃນ *marché intérieur* ແລະ ໃຫ້ມີສາກພີ່ວິວທີ່ດີຂຶ້ນ ໃຫ້ກົງທຸນ social européen ເພື່ອສັບສຸນກາຍໃນ Communauté ໃຫ້ກາຈັງງານທີ່ເກີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍສາເຫຼຸທາງກົມືກາສຕ່ຽງ ການປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບອຸຕສາຫກຮມແລະ ວິວັດນາກາຮຮະບບກາຮັດລິຕ ໂດຍເນັດວະກາຮສ້າງຄົນ ອີ່ວິເປີ່ຫຸ້ນ ແນວອາຂີ່ພ

ກາຮຕືກ່າ ກາຮອບຮາກທຳນາຄີ່ພ

Communauté ຕ້ອງໃຫ້ມີການພັດນາກາຮຕືກ່າໃນດ້ານຄຸນກາພ ສັບສຸນຄວາມຮ່ວມມື່ອຮ່ວງປະເທດສາມາຊີກ ໂດຍເຄົາການຮັບຜິດຂອນຂອງປະເທດສາມາຊີກໃນດ້ານເໝົ້າກາຮເຮັດວຽກ ແລະ ກາຈັດຕັ້ງຮະບບກາຮຕືກ່າ ເຊັ່ນເດືອກກົມືກາສຕ່ຽງທາງດ້ານວັດນະຮຽມແລະ ການສັນຕະພົບ

ການປົບປັດຕົງານຂອງ Communauté

- ພັດນາຂອບຂໍ້ກາຮຕືກ່າ ກາຮເຮັດວຽກແພ່ວ່າກາຫາຂອງປະເທດສາມາຊີກ
- ສັບສຸນຄວາມເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຕືກ່າແລະ ຜູ້ສອນ ຮົມທັ້ງສັບສຸນກາຮຍອມຮັບ diplômes ແລະ ຮະຍະເວລາກາຮຕືກ່າ
- ສັບສຸນຄວາມຮ່ວມມື່ອຮ່ວງສັບສົນກາຮຕືກ່າ

- พัฒนาการแลกเปลี่ยนข้อมูล และประสบการณ์ในเรื่องที่เป็นส่วนรวมเกี่ยวกับระบบการศึกษาของประเทศสมาชิก

- ส่งเสริมการพัฒนาการแลกเปลี่ยนคนหนุ่มสาว และวิทยากรสังคมการศึกษา
- สนับสนุนการพัฒนาการศึกษาระบบทางไกล

Cohésion économique et sociale

เพื่อจะสนับสนุนการพัฒนาให้กลมกลืนกันของ Communauté CE ให้พัฒนาและดำเนินการด้าน économique และ sociale โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Communauté พยายามลดช่องว่างระหว่าง niveaux การพัฒนาฯลฯ และความเชื่อมต่อของแคว้นต่างๆ ที่ยังด้อยอยู่ร่วมทั้งเขตท้องถิ่นด้วยการค้นคว้าและการพัฒนาเทคโนโลยี

Communauté มีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการอุดสาหกรรมของ Communauté และสนับสนุนการพัฒนาและการแข่งขันนานาชาติ เช่นเดียวกับสนับสนุนการปฏิบัติงานการค้นคว้าที่จำเป็น

เพื่อการนี้ Communauté สนับสนุนให้องค์กรเล็กและใหญ่ ศูนย์ค้นคว้าและมหาวิทยาลัยให้พยายามค้นคว้าวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีคุณภาพสูง Communauté สนับสนุนความพยายามร่วมมือโดยให้องค์กรได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถใน marché intérieur เพื่อเปิด marchés publics nationaux กำหนดเกณฑ์ normes กลาง และกำจัดอุปสรรคทางด้านยุทธิธรรม ภาษี

สิ่งแวดล้อม Environment

แผนการของ Communauté ในด้านสิ่งแวดล้อมมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- รักษา ป้องกัน และปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- การป้องกันสุขภาพ
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างระมัดระวังและปันส่วน
- การส่งเสริมมาตรการที่จะเพชญูกับปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นและทั่วโลก

แผนการของ CE ในด้านสิ่งแวดล้อมมุ่งไปในทางป้องกัน โดยคำนึงถึงความหลากหลายของสถานการณ์ในเขตต่างๆ ของ Communauté โดยยึดหลักป้องกันแก้ไขให้ความสำคัญทรัพยากรในแหล่ง pollueur-payeur ข้อกำหนดในการป้องกันสิ่งแวดล้อมจะต้องแทรกอยู่ในข้อกำหนดแผนการ Communauté โดยคำนึงถึง

- ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคนิคเท่าที่เป็นไปได้
- สภาพสิ่งแวดล้อมในเขตต่างๆ ของ CE
- ผลกระทบและค่าใช้จ่ายที่จะมีขึ้นในการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ
- การพัฒนาทางเศรษฐกิจและ social ของ Communauté ในส่วนรวมของการพัฒนาให้ย่างต่างๆ สมดุลย์

ໂດຍໃຊ້ເກນ໌ pollueur-payer ເນື່ອມາຕາກາໄດ້ໄໝເໜາສົມ Conseil ຈະໃຫ້ມີການ
- ເລື່ອນເວລາ
- ສັນບສູນດ້ານກາງເງິນຈາກກອງທຸນ ທີ່ຈະກ່ອຕັ້ງຂຶ້ນອ່າງຊ້າ 31 ອັນວາຄົມ 1993
ຄວາມຮ່ວມມືອີກພັດທະນາ

ແຜນການຂອງ Communauté ໃນດ້ານຄວາມຮ່ວມມືອີກພັດທະນາເສີມຈາກແພນຂອງປະເທດສາມາຊີກ
ສັນບສູນ

- ການພັດທະນາທາງເສດຖະກິດແລະສັງຄມອ່າງຄວາມໃນປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາແລະປະເທດທີ່ດ້ວຍ
ພັດທະນາ
 - ການເສີມຄວາມສົມດຸລິຍ່ໃຫ້ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາໃຫ້ອູ້ໃນຮະບັບເສດຖະກິດໂລກ
 - ການຕ່ອຕ້ານຄວາມຍາກຈຸນໃນປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ
- ແຜນການຂອງ Communauté ໃນດ້ານນີ້ມີຈຸດປະສົງພໍ່ເວັບໄວ້ ການເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະປະຫຼິບໄດຍ ແລະ l'Etat de droit ເຊັ່ນເດືອນກັບຈຸດປະສົງໂດຍເຄີຍພສີທີ່ມີໜຸ່ຍໜ່າຍ
ຂຶ້ນພື້ນຖານ

Communauté ແລະປະເທດສາມາຊີເຄີຍພຂ້ອງບັນດັບແລະຕະຫຼາກທີ່ຈຸດປະສົງທີ່ສ່າຫປະໜາດ
ແລະອົງກົດການອື່ນໆ ວາງໄວ້

La citoyenneté de l'Union

ນຸ້ມີສັນຍາທີ່ມີສັນຍາໃຫ້ສັນຍາທີ່ໃນໜູ່ປະເທດສາມາຊີຈະໄດ້ເປັນພລເນື່ອງຂອງ l'Union ຈະມີສີທີ່
ແລະໜ້າທີ່ຕາມສັນຍາ ຄືວ່າ

- ພລເນື່ອງຂອງ CE ມີສີທີ່ທີ່ຈະເດີນທາງແລະໄປພັກອູ້ໄດ້ອ່າງເສີ ໃນດິນແດນຂອງຮູ້ທີ່ເປັນສາມາຊີ
- ພລເນື່ອງຂອງ CE ທີ່ອູ້ໃນຮູ້ສາມາຊີໃນຈຸນະຜູ້ອູ້ອ່າສ້າຍມີສີທີ່ທີ່ຈະເລືອກຕັ້ງແລະສີທີ່ທີ່ຈະ
ອອກເສີຍໃນການເລືອກຕັ້ງຮະດັບທ້ອງຄົນ ແລະເລືອກຕັ້ງສາງໆໂປໂໂດຍອອກເສີຍໃນຮູ້ສາມາຊີທີ່ອ່າສ້າຍອູ້ໃນ
ສກວະເດີຍກັບຜູ້ທີ່ອູ້ໃນປະເທດນັ້ນ ຕາມກົງເກນ໌ທີ່ Conseil ກໍານົດໄວ້
- ພລເນື່ອງຂອງ CE ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານກາງທຸກໃນດິນແດນທີ່ຕ່ອງເຫັນເດືອນກັບ
ຜູ້ທີ່ອູ້ໃນປະເທດ ກ່ອນວັນທີ 31 ອັນວາຄົມ 1993 ຮູ້ສາມາຊີຈະຕ້ອງອອກກົງໝາຍຄວາມສັນພັນ໌ຮ່ວ່າງ
ໝາດທີ່ຍືນຍັນໃນເຮືອນນີ້
- ພລເນື່ອງຂອງ CE ຖຸກຄນມີສີທີ່ຮ່ວັງເຮົານຕ້ອງ Parlement européen ໂດຍຜ່ານຕ້ວແໜ
- Commission ຈະກໍາຮ່າຍງານຕ້ອງ Parlement européen ຕ້ອ Conseil ແລະຕ້ອ Comité éco-
nomique ແລະ social ກ່ອນວັນທີ 31 ອັນວາຄົມ 1993 ແລະຕ້ອມາຖຸກ່າງ 3 ປີ ເກີຍກັນເຮືອງການໃຊ້ເກນ໌ນີ້

Politique étrangère et sécurité

ການເນື່ອງດ້ານຕ່າງປະເທດແລະຄວາມມັນຄງຮ່ວມກັນ ກະທຳໂດຍມີຂໍ້ອແນ້ຕ້ອໄປນີ້ ການຮ່ວມກັນເປັນ
ໜຶ່ງເດີວແລະຮູ້ອືສະ ກໍານົດແລະວັງຜັກເມື່ອດ້ານຕ່າງປະເທດແລະຄວາມມັນຄງຮ່ວມກັນ ໂດຍອອກ
ກົງເກນ໌ກ່ຽວຂ້ອງຄວບຄຸມການເນື່ອງດ້ານຕ່າງປະເທດແລະຄວາມມັນຄງທຸກດ້ານ

ປະເພນີ "Communion"

ຂອງພຣັງເສດເບື້ນວຍໜຳໃຈ

ສິທີລາ ພິມິຈຸວຸດ

- ຄາມ** - ອາຈາຣຍົກະ ມູນໄປເຢືຍມເພື່ອນຄົນໜຶ່ງ ບັນເຄີງວັນນັ້ນລຸກຊາຍຂອງເຂາໄປງານ "Communion" ມູນໄມ່ກ່ຽວຂ້ອງວ່າຄືອະໄຮ ກຽມາຕອບໃຫ້ກ່ຽວດ້ວຍ ຄ້າອາຈາຣຍົກະໄມ່ກ່ຽວກີ່ກຽມາຕາມອາຈາຣຍົກະ ຜັງໃຫ້ໜູ້ດ້ວຍນະຄະ ຮັງວ່າຄົງກຽມາ ມູນໄມ່ແລ້ວກັນຄົນຄ້ວາໄກລ້ວດ້ວຍເລຍຄະ ຂອງການ
ຂອບຄຸນລ່ວງໜຳມາດ້ວຍ ຮັກແລະເຄຣາພ - ດາຮວວຣຣານ -
- ຕອນ** - ຄຸດດາຮວວຣຣານທີ່ຮັກ ບັນເຄີງອີກເໝືອນກັນທີ່ມີຂໍ້ອເຊີຍນເກີ່ຍກັນ "Communion" ທີ່
ມູນຕ້ອງການກ່ຽວຂ້ອງວ່າດ້ວຍ ດຳຕອນມາຈາກໜັງສື່ອຊ້ວ່າ "A.B.C. du Savoir-vivre" ເຊີຍໂດຍ
Françoise le Folcalvez ໜ້າ 146-148 ຈຶ່ງຄັດມາລັງທັງກະປິດັ່ງນີ້ນະຄະ

LA COMMUNION SOLENNELLE

Cette fête, tout intime et d'un caractère essentiellement religieux, doit se dérouler très simplement. C'est maintenant d'autant plus facile que la simplification tend, en tous domaines, à se généraliser.

Le costume du communiant et de la communianante s'est uniformisé par le port de l'aube et de la robe de style monacal, ce qui évite bien des fautes de goût! C'est aussi plus économique. Enfin, tous les accessoires, gants, chaussettes et chaussures, doivent être impeccables.

Un déjeuner intime ou un goûter sans cérémonie réuniront les proches parents du jeune communiant, ainsi que deux ou trois des meilleurs camarades.

Seule la famille, avec quelques intimes, assistent aux offices religieux. Mais on peut déplorer que trop souvent cette cérémonie serve de prétexte à des repas pantagruéliques pour se terminer par un bal ou une séance de cinéma. Est-il besoin de souligner le côté déplaisant de ce genre de réjouissances, où le caractère religieux ne trouve plus sa place? En revanche, il est tout à fait légitime de marquer ce jour d'une pierre blanche, en le célébrant comme il

covient de le faire, c'est-à-dire dans une atmosphère familiale remplie de respect, d'affection et de joie, dont l'enfant gardera toujours le souvenir.

Les images.

Ces images, de plus en plus sobres, portent au dos le prénom et le nom de l'enfant, le nom de la paroisse et la date de la cérémonie.

Le communiant les offre aux membres de sa famille, aux amis de ses parents, à ses professeurs, au prêtre, et à ses petits amis.

Receptions.

La cérémonie peut être suivie d'un déjeuner ou d'un lunch.

Le déjeuner réunit la famille et les intimes. Le menu sera fin, mais léger ; il ne faut, en effet, pas oublier que ce repas ne doit pas se prolonger.

On évitera les libations trop généreuses et les mets trop lourds. Le café et les liqueurs ne seront pas offerts à l'enfant.

La nappe blanche peut être ornée, en son centre, d'une corbeille de fleurs blanches ; ou bien une fleur blanche sera posée à côté de chaque couvert.

L'enfant est placé en bout de table, entre son parrain et sa marraine. Le père et la mère président en face l'un de l'autre, entourés par les grands-parents.

Après les vêpres, un goûter peut être servi pour réunir les amis de l'enfant, les relations plus éloignées, les professeurs et les personnes qui ont fait un cadeau.

L'invitation se fait par lettre personnelle, ou sur la carte de visite de la mère. Les invités répondent pour accepter ou refuser l'invitation.

Certaines personnes préfèrent n'inviter le jour même que les parents et les intimes, se réservant de convier leurs amis à un lunch le dimanche suivant.

Les cadeaux.

Le cadeau est moins important pour la communion privée que pour la profession de foi. Seuls les proches parents, le parrain et la marraine peuvent offrir un souvenir pieux.

Les grands-parents choisissent la montre.

Il ne faut pas oublier que le cadeau ne s'adresse pas uniquement à l'enfant, mais surtout à la jeune fille et au jeune homme, en leur rappelant ce grand jour de leur vie religieuse.

Aussi les membres de la famille, les amis intimes et les relations ont-ils le choix entre : pendulette de voyage, objets en cuir, portefeuilles, sous-main, coupe-papier, statuette religieuse, livre de piété, stylographe, stylomine, trousse de voyage ou de couture, appareil photographique, sac de voyage, mouchoirs.

Lorsqu'il s'agit de l'enfant d'un supérieur (chef ou patron), il est préférable de faire porter des fleurs blanches le matin de la cérémonie. Ce geste convient également à des supérieurs qui veulent marquer leur attention à des subordonnés.

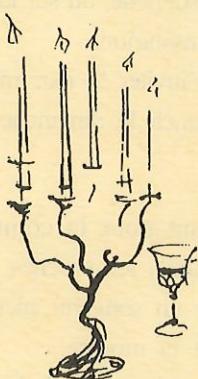
Les cadeaux sont offerts pendant les deux semaines précédant la cérémonie, mais jamais pendant les trois jours de retraite du premier communiant.

Les visites.

L'enfant, en tenue de communiant et accompagné par ses parents, fera le jour même, ou le lendemain de la cérémonie, une courte visite à un grand-père souffrant, une cousine âgée, et en général aux personnes de l'entourage immédiat empêchées d'y assister. Ce sera l'occasion de leur offrir une de ses images souvenir.

Les télégrammes.

Les personnes invitées qui ont été dans l'impossibilité de se rendre à la cérémonie ou à la réception peuvent envoyer un télégramme adressé au nom de l'enfant et exprimant une pensée affectueuse, telle que : "Nos plus tendres pensées t'accompagnent."

Avez-vous des choses à cacher?

Qu'il est triste de vieillir

รวมโดย กอง บ.ก.ส.ค.ฟ.ท.

แบบฝึกหัดอ่านเพื่อการใช้ภาษา ของฝากเพื่อนครูดับบันน์ รวบรวมมาให้ใช้สำหรับสอนขยายความรู้ศัพท์และความหมาย ตลอดจนการใช้

ในบท “Avez-vous des choses à cacher?” ใช้สำหรับขยายความรู้ศัพท์ “cache” ซึ่งนำไป
ประสมเป็น nom composé รวม 7 คำ

ในบท “Qu'il est triste de vieillir” เป็นเรื่องของศัพท์ทางด้านรายนต์เก่าๆ มือสองหรือ la
voiture d'occasion

AVEZ-VOUS DES CHOSES A CACHER?

Oui, sûrement ! Autour de la maison, il y a les indispensables mais inesthétiques annexes : poubelles, bouteille de gaz, robinets, regards. Comment les dissimuler vite, très vite ? En attendant de trouver les solutions définitives qui ne peuvent se réaliser qu'en automme, voici aujourd'hui sept remèdes-éclairs et efficaces pour la belle saison.

CACHE-POUBELLES : Mettez ces disgracieux ustensiles au pied d'un mur et faites-leur un paravent en bambous ou roseaux plantés dans 25 cm de terre travillée et fumée. Semez maintenant deux graines de haricots d'Espagne au pied de chaque piquet. Dans un mois, on ne verra plus qu'un rideau vert qui les dissimuler du mieux possible.

CACHE-PROPANE : Votre batterie de propane est elle aussi... au pied du mur. Faites-lui, sur sa face visible, une armature en planches (schéma 1) travaillez la terre sur 25 cm. ou placez au pied une jardinière, semez tous les 35 cm. 3 graines de capucines grimpantes, leurs tiges supporteront la torsion causée par l'ouverture du couvercle.

CACHE-ROBINETS : Tout vilain qu'il soit, on doit pouvoir y accéder à tout moment. Le sol très boueux et tassé autour de lui, n'est propice à aucune culture. Le mieux est de se munir de 3 ou 5 pots de 30 cm. de diamètre draînés par 3 cm. de gravillons, remplis de terreau de feuilles mêlé à un quart de sable. Déposez dans ces pots 5 graines de capucines deminaines. Trois tuteurs inclinés pour donner du volume vous aideront à constituer d'importantes masses fleuries amovibles.

CACHE-REGARD : Oui il s'agit de ces affreuses plaques de ciment que les plombiers sont obligés d'installer dans certains cas (compteurs, écoulement d'eau, etc.). Semez autour de cette plaque (schéma 2) une plante un peu buissonnante (lavatère) et aussi deux ou trois autres fleurs (oeillets d'inde, juliennes de Mahon, etc.). Une large coupe basse (hauteur 20 cm., diamètre 0 m. 45) recevra dans un terreau très riche deux ou trois plants de lavatères, on la placera sur le regard et, au lieu d'une dalle de béton, vous aurez une montagne fleurie.

CACHE-MURETTE : Cette fameuse murette destinée à être fleurie de vivaces a été prête trop tard et les poches de terre sont vides. Pas de désespoir ! Les pourpiers, les gazanias, les mésanbryan-thémums, les violas cornutas, le tout acheté en plants, vous vaudront un premier été fleuri mais, vous devrez, à l'automne, renouveler le terreau des poches pour y mettre vos vivaces définitives.

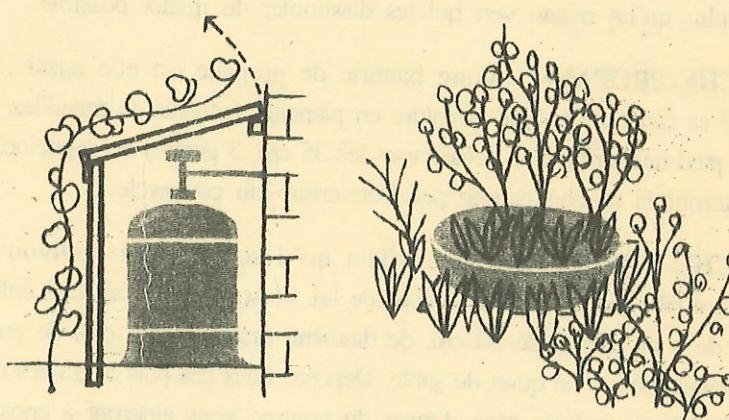
CACHE-TUYAU : Ah ! le tuyau de descente qui dépare la façade ! A son pied, il y a naturellement un regard de ciment. Posez dessus un pot de 30 cm. rempli d'un mélange de terre et tourbe par moitié planté d'un cobée en plant (pour l'ombre), de volubillis en graines (mi-ombre) ou de capucines grimpantes en graines (soleil). Mettez chaque semaine de l'engrais complet et maintenez toujours l'humidité. Votre tuyau sera une guirlande fleurie.

CACHE-MISERE : Le dernier spectre : le recoin ou rien ne va Pourquoi ? Parce que la terre, en général des déblais, des gravas, est un poison pour toute plante. Remplacez-la carrément sur 40 cm., c'est peu agréable, mais il faut passer par là, comme on arrache un vieux papier sur un mur à retapisser.

Si le recoin est au soleil, les belles-de-jour y feront d'énormes buissons fleures, très denses et hauts de 0 m 80. Une ou deux perches hautes de 3 m. habillées de houblon du japon, y feront merveille à l'arrière.

Si le recoin est à l'ombre, les impatientes Holstii y seront à leur place. Ce sont des fleurs qui atteignent 0 m. 60 de hauteur.

Elles se sèment en tous sens à un écart de 0 m. 30.

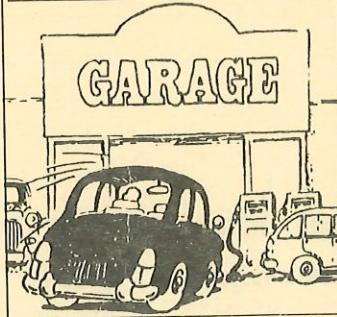
QU'IL EST TRISTE DE VIEILLIR ou les mésaventures d'une voiture d'occasion*

* TOUTE RESSEMBLANCE AVEC DES FAITS REELS NE SERAIT QUE PURE COINCIDENCE!!

IL Y AVAIT CINQ ANS QUE NOUS ÉTISSONS ENSEMBLE, GEORGES ET MOI, DEPUIS LONGTEMPS DÉJA, L'ENTHOUISIASME DU GÉGUY AVAIT FAIT PLACE AU TRAIN-TRAIN QUOTIDIEN. MAIS CE MATIN-LÀ...

IMAGINEZ MON DÉSARROI... JE N'ÉTAIS PLUS JEUNE, L'EST VRAI... J'AVAI BEAUCOUP D'ANCIENS MÉMOIRES. MAIS TOUT DE MÊME... AH! QUE LES HOMMES SONT INGRATS!!!

AU GARAGE, JE DUS SUBIR TOUTES LES HUMILIATIONS...

MOUAISS, JE PEUX
VOUS EN DONNER... DISONS...
SEPT MILLE... ET ENCORE.

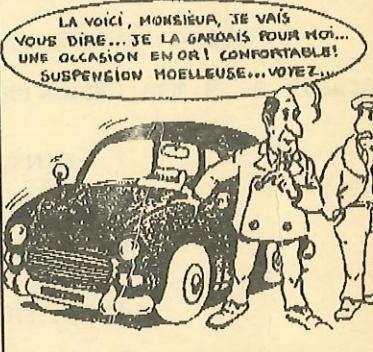
LE GARAGISTE ÉTAIT UN MONSTRE DE CRUAUTÉ. CE JOUR-LÀ, JE CRUS MOURIR DE HONTE!!!

... GEORGES N'ÉTAIT PAS DE TAÎLE À LUTTER AVEC LUI. L'AFFAIRE FUT CONCLUE À SEPT MILLE... OH! QUE JE HAÏSSAIS CET HOMME !!!

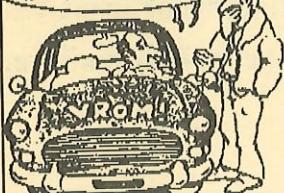

... ET POURTANT, JE CRUS L'AVOIR MAL JUGÉ,
QUAND, DEUX HEURES PLUS TARD, IL ME PRÉSENTA À JEAN-JACQUES...

MAIS, IL EN FAISAIT UN PEUTROP!
ET LE MOULIN... ECOUTEZ...
UNE HORLOGE... VOUS SAVEZ
CETTE VOITURE A ÉTÉ ENTRETIENUE, ICI. L'ANCIEN PROPRIÉTAIRE
ETAIT UN PETIT VIEUX... AH! ON PEUT DIRE QU'IL LA SOIGNAIT
SA VOITURE!!!

JE VOUS LA LAISSE À
DOUZE MILLE... PARCE
QUE C'EST VOUS!!

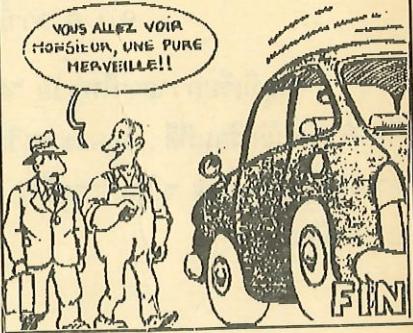

JEAN-JACQUES NE ME GARDERA PAS
LONGTEMPS... DE NOUVEAU, LES
HUMILIATIONS...

AUJOURD'HUI, JE ME SENS VIEILLE, JE SUIS
MALADE ! J'AI BESOIN D'UNE RÉVISION
COMPLÈTE, ET SURTOUT, JE SUIS INQUIÈTE.
QUE VA-T-IL M'ARRIVER ? J'AI PEUR!!!

VOUS ALLEZ VOIR
MONSIEUR, UNE PURE
MERVEILLE!!!

Que faites - ມີມາດ ໃນ ຋ະລາບ?

ສັບຕ່າງໄທຍ່ວຍ “43” ທ່ອງ Grenoble.

ຕິຮັກ ດຸຈຸກືພຣະນີ*

ໃນຄັບນີ້ແມ່ນການເລຳດຶງປະສົບກາຮັນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຖຸນ Printemps ປະຈຳປີ 1993 ຄື່ອ ອາຈານຍ
ຈິຣພຣ ຮັດນສຸນກຣາກຸລ ອາຈານຍົກເຮັດວຽກ ວັດທະນາວິທະຍາລັຍ

“ສັບຕ່າງໄທຍ່ວຍ “43” ທ່ອງ Grenoble”

ຂ້າພເຈົ້າມີຄວາມຢືນດີເປັນອຍ່າງຍິ່ງທີ່ມີໂຄກສໄດ້ມາຖຸນ Printemps 93 ອີກຄັ້ງ ພຣັນກັບພື່ງ ເພື່ອນໆ
ແລະນ້ອງໆ ອີກ 9 ຂີວິຕ ແລະໄດ້ມາອຸ່ນເມືອງສະວຍງາມ ເຊັ່ນ Grenoble ເພື່ອຮ່ວມເດີນທາງປະກອບດ້ວຍ :-

1. ອ. ຜຈຈິຕິຕີ	ກິ່ງທອງ
2. ອ. ເພິ່ນພຣະນ	ຕິຮັກວັດນະ
3. ອ. ຕິຮັກ	ດຸຈຸກືພຣະນີ
4. ອ. ກຣອງຮັດນ	ຕຣີສັຕຍພັນນີ
5. ອ. ອຣວຣຣນ	ອນນທບ້າງບູນສຸກີ
6. ອ. ຈົງກລ	ມຸ່ນຫຼີ
7. ອ. ກົມຣາ	ປະສົງສົງ
8. ອ. ວັນເພິ່ນ	ວິເຊີຍຮັດນ
9. ອ. ສາຮກີ	ງາມສມ

ເຫດຸທີ່ເຮົາກວ່າສາວໄທຍ່ວຍ “43” ເປັນພຣະແຕ່ລະຄນອາຍຸຂຶ້ນດ້ວຍເລີກ 4 ແລະ 3 ທັ້ງໜັນແຕ່ເຮົາ
ກີໍທຳຕັ້ງເປັນນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ ໄນເຄຍຂາດເຮືອນ ເຮືອນກັນຄຽນ 10 ຄນ ຕັ້ງແຕ່ວັນແຮງຈນຄົງວັນຈົບໜັກສູງ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈເຮືອນ ຂົນກຳກັນກຳກັນກຳ (ຂ່າຍກັນກຳ) ທຳມະນຸດ ໂດຍມີພື່ເຕົວ (ອ. ຜຈຈິຕິຕີ) ເປັນພື່ ໄທ່ງ
ປະຈຳທີມ

*ອາຈານຍົກເຮັດວຽກ ວັດທະນາວິທະຍາຄມ

เมือง Grenoble อยู่ทางตะวันออกฝรั่งเศสล้อมรอบด้วยภูเขา ทิวทัศน์สวยงามมาก อากาศ เมื่อมาถึงใหม่ๆ น้ำตกหนา茂密 ประกอบกับมีฝนตก ก็ยิ่งทำให้หน้ามากขึ้น

เมื่อมาถึง Grenoble วันแรกนั้น ซึ่งตรงกับวันเสาร์ ทาง CROUS ก็มีเจ้าหน้าที่เป็นชาย หนุ่มนักศึกษา มารับเรา พากเราขึ้น Navette (minibus) ขึ้นมาบนที่พักที่ชื่อว่า Cité Rabot ซึ่งอยู่บนเขา ทางขึ้นก็คดเคี้ยวพอดสมควรต้องชมคนขับว่าฝีมือเยี่ยม เพราะเป็นโค้งข้อศอก ความที่รถเหวี่ยงไปมาเนี่เอง ทำให้เพื่อนเราบางคนต้องหายใจของเก่าออกมากที่เดียว เมื่อมาถึงที่พักนั้น พากเรา ก็ต้องช่วยกันยกไปตามห้องพักที่เข้าจัดไว้ ซึ่งก็จะจัดกระจาดกันไปตามชั้นต่างๆ สภาพห้องก็เก่ามาก ห้องน้ำสะอาดระดับเกรด C มีกลิ่นแบกลๆ แต่เมื่อออกมานอกห้องแล้ว จะมีความชื้นชุมกับทิวทัศน์ รอบตัวซึ่งสวยงามอย่างบอกไม่ถูก โดยเฉพาะตอนกลางคืนที่มองเข้ามาในเมืองแสงไฟระยิบระยับ สวายตึงตาตึงใจพอที่จะлюбความรู้สึกที่เมื่อตีเกี้ยว กับห้องพักไปได้ เพื่อนบางคนห้องอยู่ในมุมดิบสามารถชื่นชมทิวทัศน์จากหน้าต่างห้องเลย

เมื่อเรามาจัดของเข้าห้องเรียบร้อยแล้ว เรา ก็มาสำรวจห้องซึ่งกันและกันแลกเปลี่ยน กันว่าจะไปเรียนที่ไหน ไปอย่างไร เพราะเจ้าหน้าที่ที่มารับ เขาก็ทำหน้าที่รับเราเข้าพักเท่านั้น รายละเอียด เราจะต้องไปถ้ามีเวลาจากเจ้าหน้าที่ CROUS ซึ่งเข้าบกวนวันนัดให้เราไปพบพรุ่งนี้ ซึ่งพากเรา ก็แปลกใจ พอดสมควร เพราะตรงกับวันอาทิตย์ จะมีเจ้าหน้าที่มาทำงานหรือ หรือจะเป็นเฉพาะกิจสำหรับพากเรา ก็เลิกงานเรื่องนี้ໄก่อน

จากนั้นก็ถึงเรื่องสำคัญ กองทัพต้องเดินด้วยห้อง เรา ก็คิดกันว่าจะหาอะไรกันกันสำหรับ มือเย็น เลยถาม Concierge ว่าพอดีมีร้านค้าใกล้ๆ บริเวณนี้บ้าง ใหม่เขาก็บอกต้องเดินลงไปประมาณ 15 นาที ซึ่งก็คิดว่าเรื่องเล็กน้อย 15 นาทีแค่นี้คงได้ยกพลลงมาจาก 10 ชีวิต ซึ่งลงมาถึงเชิงบันไดเขาก็หมดไปกว่า 20 นาทีแล้ว ขนาดยังไม่ได้ขึ้นไปไหน เราลืมสัจธรรมว่า ชาฟรังฯ วากว่าชาฯ ไทย จากนั้นก็ถึงทางเข้าไปเรื่อยๆ เพื่อจะหาร้านให้พบ ก็ได้ของติดมือเป็น ผัก นม ขนมปัง เครื่องดื่ม ตามรสนิยมของแต่ละคน ซึ่งช่างมาตัวเบาไม่ได้ถือของ ยังແບبدาย แต่ขาดลับเป็นผู้อพยพถือกัน คนละถุง 2 ถุง แรกๆ ก็เดินด้วยความกระดับกระรง แต่พอเดินไปๆ พอดีบันไดขึ้นสุดท้าย แบบจะยกขาไม่ขึ้น แทบจะหมดลม พอเห็นสภาพเข่นนี้ชักปลดด นึกถึงต้องเข้าเมืองทุกวันๆ แต่พอตกกลางคืน ดังที่บอกมาข้างต้นว่า วิวสวยๆ บรรยายได้ ทำให้เราลืมข้อเสียทั้งหมดไป

พอถึงวันอาทิตย์เช้า ผนกหน้า อากาศหนาเยือกเลยที่เดียว เรา ก็จราจลใจว่าเราจะลง ไปพบเจ้าหน้าที่ที่ CROUS ได้อย่างไรในสภาพการณ์เช่นนี้ คือ เดินลงเขาในขณะผนก ก็บอกว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการนัดหมายกันในวันอาทิตย์ เพราะเขายุดงานกันหมดไม่มีกรณีพิเศษ ได้ตั้งสิ้น เรา ก็ได้โทรไปที่ CROUS ก็ไม่มีคนรับสาย เรา ก็งั้งรอ กันเพื่อว่าฝนจะหยุดตก พี่ยังมีเบอร์โทรศัพท์ อ. อินทุวรรณ ก็ได้โทรไปหาเพื่อขอคำปรึกษา ก็ได้คำตอบว่าเป็นไปไม่ได้เช่นกัน ก็ตกลงกันว่าเราจะไม่ไป ซึ่งในตอนป่ายเมื่อฝนหยุดตก ทั้งพ่อนและพี่มาโนเซก็ได้ขึ้นมาเยี่ยมพากเรา ได้คำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์แก่พากเราอย่างยิ่ง วันนี้เรารับประทานอาหารเย็นกันที่ Restau U. ดูเหมือนว่าจะเป็นมื้อเดียวที่เราได้ล้มรส ซุป ท่อร้อย จากนั้นก็ไม่เคยพบอีกเลย

ເມື່ອດຶງເຂົ້າວັນຈັນທຽບໄດ້ໄປພບເຈົ້າໜີ້ກໍ ການເດີນທາງທີ່ໄປໂດຍ Navette ແລະໄປຕ່ອ Tram ທີ່ເຮັດວຽກຕ້ວງຈາກເຄື່ອງ Automatique ທີ່ປ້າຍຮັມເມລື້ ຮາຄາໃບລະ 4,50 ພັສ ເຮັກໄດ້ກຳຫຼຸຮະທີ່ກໍ CUEF ແລະ CROUS ເສຣີຈສິນໃນ 1 ວັນ ຕ້ອງນ່ຳຮັດ Tram ໄປມາຮ່ວ່າງຕັນສາຍສຸດສາຍກັນຫລາຍເທິງ ເພຣະ ສຖານທີ່ທີ້ 2 ອູ້ທ່າງກັນຄືອ້ອງຢູ່ສຸດສາຍຂອງ Tram ໃນແຕ່ລະທິກທາງ Responsable ທີ່ CROUS ດືອ Mme. LEPROUX ແລະເຮັກໄດ້ກຳຫຼຸຮະທີ່ກໍ ເພຣະວ່າເຮົາຈະຕ້ອງຍ້າໄປຢູ່ໃນ campus ໃນເຂົ້າວັນພູ້ ເພື່ອຄວາມ ສະດວກໃນການເດີນທາງໄປເຮີຍ ກີ່ກຳຫຼຸຮະທີ່ກໍ ຖະໜົນຢູ່ນັ້ນໃນຕົວ ພວກເຮັກແຍກຍ້າໄປຕາມຫອ ຕ່າງໆ ດືອ A, D, E, F ເຂົ້າມື້ຜັນຢູ່ໃຫ້ 2 ຜື້ນ ຜັກລຸ່ມ 1 ຜື້ນ ຜັກ່າມ 1 ຜື້ນ ປລອກໝອນ 1 ໃນ ທີ່ແປລັກຄື ເຊິ່ງໄມ້ມີໝອນໃຫ້ເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ເສື່ອຜ້າຫານາແລ້ວເຂົາປລອກໝອນໜຸ່ມໃຊ້ແທນໝອນ ສໍາຮັບຄ່າທີ່ພັກ ຈ່າຍຄົນລະ 1,148 ພັສ/ເດືອນ ທີ່ເຮົາທຽບມາວ່າ ຄ້າເປັນນັກເຮີຍທຸນຈະຈ່າຍເພີ່ຍ 625 ພັສ ແຕ່ເຈົ້າ ໜີ້ທີ່ບ່ອກວ່າ ເຂົ້າມື້ນີ້ທີ່ເກີນຕາມຮາຄາທີ່ບ່ອກແຕ່ກາຍຫລັງເຮົາ rembourser ມາອີກ 623 ພັສເສີຍຄ່າ ທີ່ພັກຄູກວ່າຄົນອື່ນໆ ເສີຍອີກ ສໍາຮັບທີ່ພັກນີ້ສະດວກສບາຍມາກ ສາມາດເດີນໄປເຮີຍໄດ້ກຳຫຼຸຮະຫຍັດ ດ່າວນ ມີ Restau U. ອູ້ ໄກລ້າ ດືອ BARNAVE ທີ່ຈະມີ frites ແລະ steck ອ້ອງ poulet ໃຫ້ເລືອກ ຖຸກມື້ອີກ ມີເຍື່ນແຕ່ບ່າງວັນເຮັກໄມ້ໄດ້ຮັບປະກາດອາຫານເຍື່ນທີ່ນີ້ ເພຣະກາລາງວັນຮັບປະກາດໄກ່ແລ້ວ ເຍື່ນ ກີ່ໄກອີກໄມ້ໄຫວ ກລວ່ວ່າຈະຂັ້ນໄດ້ອ່າງໄກ່ ເຮັກກຳລັບມາທຳອາຫານທອງ ທີ່ຮັສແບ່ບໍ່ ແບບໄທ່ ຂອງ ເຮົາອ່ອຍກວ່າ ອາຫານຈຳພວກຜັກ ທີ່ທັ້ງສົດ ແລະ ຮາຍ່ອມເຍ້າ ມີຮັນລາວແຕ່ຕ້ອງນ່ຳຮັດໄກລ ໄປພອມຄວາມ ແහລ່ງຈັບຈ່າຍໃຊ້ສອຍຂອງ "ກີ່ 43" ກີ່ມີຕ້າຍກັນຫລາຍແທ່ງ ເຮື່ອງໃຊ້ເງິນດູຈະໄມ້ຄ່ອຍອັບຈນ ໄດ້ໄປ ພບອະໄຣດໍ່ ຕ້ອງຮັບມາບອກຕ່ອກັນ ເພື່ອຄວາມເຫັນຫຼາຍເຫັນຕາ ສຖານທີ່ຈະໄປກີ່ໄດ້ແກ່ Centre Ville, Grande Place ທີ່ມີຂອງນ້ຳມາກມາຍເວລາຈະຂໍອະໄວກີ່ທີ່ຕ້ອງພຍາຍາມເຕືອນສົດໃນການຂັກລັບ ທີ່ພອ ຄິດຄື່ອນນີ້ກີ່ສົງບສຕິອາຮົມໄດ້ພຣະນີກົດົງກາພຸນກະປັບເຕີເດີນຫັນທີ່ກົດ ແຕ່ຄວາມທີ່ຮັກຫາເອກລັກໜົນຂອງກຸລຸ່ມ ອຍ່າງເໜີ່ຍົວແນ່ນ ດືອຕ້ອງຫຼັງທາງໄວ້ກ່ອນ ແລ້ວຈະສບາຍທີ່ຫລັງ ໄປຄັ້ງແຮກຈຶ່ງໃຊ້ເລາເກືອນ 20 ນາທີ ຂໜາດ ເດີນແຕ່ 10 ນາທີ ຍັງໄມ່ໜໍາໃຈ ຍັງພຍາຍາມຈະຫາເສັນທາງລັດໃຫ້ສັນກວ່ານີ້ ນີ້ເປັນຄວາມນ້ຳຂອງ "ກີ່ 43" ດືອ ຕ້ອງ ພຍາຍາມຫາທາງລັດ ແມ່ຈະລັດແຕ່ 3 ກ້າວກີ່ສບາຍໃຈ

ໃນວັນອາທິດຍ໌ທີ່ອີຕື່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາດືອ ຕລາດ St.Bruno ທີ່ເປັນຕລາດນັດຂາຍຂອງຄູກອາທິດຍ໌ ໄທ່ານດັກໄມ້ມີ Excursion ແລ້ວ ເຮົາຈະໄມ່ພລາດທີ່ນີ້ແລະໄມ່ພລາດທີ່ຈະຈ່າຍເງິນ ແລ້ວກີ່ນຳມານັ້ນວັດຂອງທີ່ຂໍ້ມາ

ຮັບສົນໃຈ

ຄ້າຈະໄມ່ໄດ້ພູດຄື່ອງຫວ່າຂັ້ນນີ້ ດູຈະເປັນນາປ່ານ ນັບວ່າກຸລຸ່ມເຮົາໂຫຼດທີ່ໄດ້ອາຈາຍດີທຸກຄົນແລະໄດ້ ເຮີຍສິ່ງທີ່ນໍາສັນໃຈ ທີ່ພວກທຸນ 9 ເດືອນ ຍັງແບບອີຈານໃຈ ດ້ວຍ Linguisitique ອາຈາຍສອນດືອ M.Philippe DUBRUL ເປັນໜີ້ມີຄວາມຮູ້ຍ່າງດີ ເຮົາເຮີຍກັບອາຈາຍທ່ານີ້ມາກທີ່ສຸດ ແລະເປັນທີ່ຂຶ້ນຂອບຂໍ ຂອງພວກເຮົາມາກທີ່ເດືອວ່າ ການເຮີຍກີ່ປະກອບດ້ວຍ Grammaire, lab, information (ການຝຶກຂ່າງ) ດູ

V.D.O. อาจารย์ท่านมีวิธีนำเสนอที่น่าสนใจ อย่างเช่น การฟังข่าว ก็จะให้พากเราช่วยกันฟัง ซึ่งเราต้องฟังกันหลายรอบกว่าจะเก็บข้อมูลได้หมด เนื้อข่าว 5 นาที มีข่าว 3 เรื่อง เราใช้เวลาเกือบ 40 นาที ถึงเก็บใจความได้หมดครบถ้วน ในชั่วโมง lab ก็มีหลายๆ อย่าง ทั้งการออกเสียงคำ, dictée, Compréhension oral, chanson ครูจะนำเสนอห้องหมัดให้เราได้ฟังหั้งชุด จากนั้นก็ให้เราเลือกว่าจะทำหัวข้อใดเป็นพิเศษ เช่น dictée เราเก็บฟังช้ำๆ และเขียนให้ได้ ครูจะตรวจให้ทางด้าน grammaire ก็มีหลายหัวข้อ บางสิ่งเราก็สามารถนำมาปรับสอนได้ แต่บางอย่างก็ยากเกินไป

วิชาที่เราชื่นชอบอีกวิชา คือ Jeu dramatique โดย Mme. CHALALON ถึงชั่วโมงนี้ที่ได้หัวเราะกันจนเหนื่อย เพราะเราได้เห็นการแสดงท่าทางตกลง ของเพื่อนๆ เป็นการแสดงท่าทางประกอบคำพูดเป็น dialogue สั้นๆ เริ่มจากที่ละ谱โดยคแล้วค่ออยๆ เพิ่มขึ้นๆ จนเป็นเรื่องราวแรกๆ ก็จะทำท่าประกอบคำพูดในหลายๆ ชุด และจะช่วยกันสรุปตอนท้ายชั่วโมง

เสียดายที่วิชา METHODOLOGIE สอนโดยอาจารย์ท่านเดียวกัน อาจารย์มีเวลาน้อยจึงได้ให้แต่แนวคิด และการยกตัวอย่างเล็กน้อย เพื่อจุดประกายความคิดให้พากเราได้นำมาสอนตัวประกายความคิดเราไม่ถูกความซึ้งหลอมไปเสียก่อน

วิชา CIVILISATION FRANCAISE CONTEMPORAINE นี้ก็ได้ความรู้เกี่ยวกับ PAIN, VIN, FROMAGE etc. และที่สำคัญคือเราต้อง faire l'enquête โดยเราทั้ง 10 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ทำในหัวข้อ Les loisirs des jeunes กับ Les rues commerçantes สำหรับกลุ่มของข้าพเจ้าทำในหัวข้อที่ 2 ซึ่งเราได้ pratiquer la langue กันอย่างจริงๆ เพราะต้องออกไปสัมภาษณ์ผู้คนตามท้องถนน ร้านค้า ทั้งคนขาย คนซื้อ บางที่นั่งกินกันอยู่ในร้าน Mac Donald เรายังไปสัมภาษณ์คนที่มานั่งกินในร้านด้วยสนุกมาก ได้ข้อมูลมา เราเก็บมาสรุป เป็นข้อๆ และเขียนส่ง นอกจากนี้ยังต้องรายงานในชั้นเรียนด้วย ครูก็จะซักถามเรา เราก็ต้องเตรียมข้อมูลเพื่อตอบข้อซักถาม นอกจากนี้เรายังต้องไปติดต่อหน่ายงานบางแห่ง เพื่อขอเอกสารประกอบรายงาน เราโชคดีที่ได้ความร่วมมืออย่างดีจากทุกๆ คน ไม่ว่าจะเป็นใครที่เราต้องติดต่อด้วย เราก็ได้ความรู้จากทำรายงานนี้หลายอย่าง เช่น คนนิยมซื้อขายของในห้างสรรพสินค้ามากกว่าร้านค้าปลีกย่อย เพราะปัญหาเรื่องที่จอดรถร้านค้าย่อยส่วนมากจะดำเนินโดยเจ้าของร้านเอง ทุกคนชอบอาชีพที่ทำอยู่ เพราะทำให้ได้พบปะผู้คน เป็นต้น

วิชา la vie quotidienne des Français เป็นวิชาที่ต้องเรียนรวมกับนักศึกษาชาติอื่นๆ ในห้องประชุมใหญ่ เราก็ได้รับความรู้เกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย เช่น Les croyances des Français, la vie intellectuelle et culturelle, les régions en France, les autres langues en France etc.

⦿ ด้านทัศนศึกษา

ทาง CUEF ได้จัดทัศนศึกษาหลายรายการ บางรายการฟรี gratuit บางที่ก็ต้อง pay มากๆ สถานที่ต่างๆ ที่เราไปก็มี :-

Avignon

Chartreuse

Chamonix - la mer de glace (ສາຍມາກ່າງ)

Châteaux de la Loire (ດູຈຸພັນປະປາກັນໄປໜໍາດ)

Annecy ເມືອງທີ່ນໍາໃນລຳຄລອງໄສຈະເຫັນກັນນິ້ງ

ຂ້າພເຈົ້າຂອງຄື່ອໂຄກສ້າຍບໍທຄວາມນີ້ຂອບດຸດຸຄຄລຕ່າງໆ ທີ່ໃຫ້ຄວາມກຽມາຕ່ອພວກເຮາ

- ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງເຮັດວຽກຂອງພວກເຮາທີ່ອ່ອນຸໝາຕໃຫ້ພວກເຮາມີໂຄກສເດີນທາງໄປ

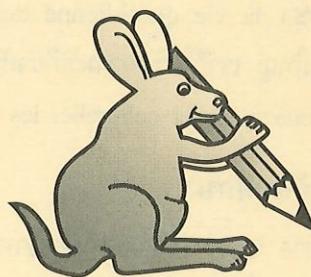
- ຄະນະກຣມກຣາມສາມຄູ່ຜົງເຮັດວຽກແໜ່ງປະເທດໄກທີ່ກຽມາດັດເລືອກພວກເຮາ

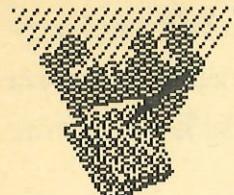
- ພົງ ນ້ອງໆ ຖຸນ 9 ເດືອນ (ອ. ພຣວຣະ, ອ. ປະພວພິຈ, ອ. ວັຈນາ ອ. ວັຊຮາ ແລະ ອ. ນິວິວິດ)

ທີ່ໃຫ້ຄໍແນະນຳທີ່ເປັນປະໂຍ້ນແກ່ພວກເຮາ

- ອາຈານຍັນຫ້ຍ ຮຶ້ວີໄພບູລູຍ ແຫ່ງຄະນະວິຕາກຣມສາສຕ່ຣ ຈຸພາລົງກຣົນມ໌ທາວິທຍາລັຍໜີ້ເປັນຫ້ວໜ້າ ນັກເຮັດວຽກທີ່ Grenoble (ທ່ານກຳລັງທຳ Doctorat ອູ້)

- ອາຈານຍີ ອິນຖຸວຣຄາ ແລະ ພິມ້າໂນໜີ ກລື່ນເສາວຄນົງ

สรุป คุณลักษณะของตัวรำ ทางวิชาการที่ดี

สิทธา พินิจกุวดล*

ความหมายของตัวรำทางวิชาการ ในที่นี้จะยึดตามโครงการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ เทคนิค
วิธีการแต่งตัวทางวิชาการ ” ซึ่งเขียนไว้ว่า “...ตัวรำประเทกงานเขียนใหม่งานเรียนเรียง งานแปล
งานแปลและเรียบเรียงที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพดี สำหรับใช้ประกอบการศึกษาด้านคว้า อ้างอิงทาง
วิชาการ และวิชาชีพอย่างกว้างขวาง ”

จากประสบการณ์ที่ได้คลุกคลีอยู่ในวงการใช้และการแต่งตัวทางวิชาการ โครงสรุป
คุณลักษณะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับตัวรำทางวิชาการที่ดี ดังนี้

1. ลักษณะภายนอก

คุณลักษณะที่เห็นเด่นชัดประการแรกคือรูปลักษณะภายนอกควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

1.1 ขนาดรูปเล่ม กะทัดรัดเหมาะสมเมื่อเก็บรักษาสะดวกไม่ใหญ่โตเกินไปไม่เล็กจนเกินไป
ถ้ามีเนื้อหามากควรแบ่งเป็น 2-3 vol. ก็ได้ จะดีกว่าจัดไว้ vol. เดียวจนหนาและหนักใช้ไม่สะดวก
และชำรุดง่าย

1.2 ปก คุณภาพกระดาษปกแข็งแรง เพราะต่ำรำมักจะหยิบจับบ่อยๆ จึงต้องการความ
ทนทาน รูปประกอบปกน่าสนใจ ที่สำคัญที่สุดคือบนปกจะต้องให้เห็นชื่อตัวรำเจน อาจจะมีราย
ละเอียดประกอบชื่อบ้าง เช่น “ทฤษฎีการ เมือง-ความคิดเห็นเชิงพุทธศาสนา” วรรณกรรมสุโขทัย-
วรรณกรรมมรดก พ่อขุนรามคำแหง” นอกจากนี้ควรมีชื่อผู้แต่งหรือผู้แปลบนปกด้วย

1.3 สันหนังสือ ชัดเจน ตัวหนังสือมีขanhade ใหญ่พอสมควร

1.4 การจัดหน้า ไม่แน่นเกินไปครमีส่วนว่างภายในหน้าทุกด้านตามสมควร มีหน้าว่าง
ส่วนภาพประกอบ ตาราง แผนผังและแผนภูมิก็ไม่เล็กเกินไป วางไว้เหมาะสมไม่กลัดเคียงเนื้อหา
บางครั้งประหดดเกินไป จึงนำภาพไปพิมพ์รวมไว้ที่เดียวกันซึ่งไม่ด้อยสะดวกในการศึกษา

1.5 เชิงอรรถ บรรณาธิการ ไม่ควรใช้อักษรตัวเล็กเกินไป เพราะเป็นส่วนเสริมให้ผู้อ่าน
ต้องการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและสำหรับผู้เขียนนับเป็นส่วนสำคัญในการอ้างอิง

นามานุกรม ถ้ามีจะช่วย ต่ำรำมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

*ศาสตราจารย์ ดร. จักราชการบ้านญุ สังกัดมหาวิทยาลัยรำคำแหง

บทความนี้บรรยาย ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “เทคนิควิธีการแต่ง
ตัวทางวิชาการ” จัดโดยฝ่ายตัวรำ สำนักวิชาการ วันที่ 17-18 พฤษภาคม 2537

1.6 ການພິມພົບປະເທິດ ຕ້າວັກຂ່າຮັບຮາດເໝາະສົມໄມ່ພິມພົບປະເທິດ ຕາກຫລັ່ນ ທີ່ໃຊ້ຕ້າວັກພິມພົບປະເທິດຊຸດ

1.7 ອົງດປະກອບຮູບເລີ່ມສົມບູຮັດ ຕັ້ງແຕ່ປົກ ໃບຮອງປົກ ປີທີພິມພົບ ຈຳນວນພິມພົບ ການສງວນ
ລົງລົມທີ່ ເລີ່ມປະຈຳ ໜັ້ນສູ່ອົບ - ISBN ແນະນຳຜູ້ແຕ່ງ-ຜູ້ແປລ ມັດປົກ ດຳນຳ ສາຮນັບປູງເຮືອງ ສາຮນັບປູງກາພ/
ຕາຮາງ ດຳເນື້ອແຈງ- ແນະນຳວິທີໃໝ່ ໝລະ

ບັນດາສັນເກດສຳຫັບລັກຂະນະກາຍນອກ

ກ. ດຳນຳ

ເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳຫັບດໍາລັງການ
ຜູ້ແຕ່ງຄວາມໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຍ່ນດ້ວຍການບອກໃຫ້ການປົກສົງ
ວັດຖຸປະສົງຄົ່ງ ຂອບເຂດເນື້ອຫາ ຂ້ອຈຳກັດໃນການແຕ່ງ ຂ້ອຈຳກັດຂອງກາລເວລາ ຂ້ອມູລ ຫີ້ແຈງເອກສາຮ້າຂັ້ນຕັ້ນ
ຂໍ້ຮອງ ໝລະ ຂອບຄຸນ

ບ. ສາຮນັບປູງ

ດໍາລັງການທີ່ດີກວາມໃຫ້ຮ່າຍລະເອີຍດຍ່ອງໆ ຂອບປາກ - ຕອນຕາມສົມຄວາ ຈະເປັນປະໂຍ່ນດ້ວຍ
ຜູ້ໃຊ້ມາກ ເຊັ່ນ

ຕອນທີ່ 1 ວຽກຄະດີຝຣັ້ງເສດສມັຍກລາງ 1

ບາທທີ່ 1 ບ່ອງເກີດຂອງວຽກຄະດີຝຣັ້ງເສດ 3

ຄວາມເຈົ້າຢູ່ຂອງກຣີກໂຮມນັ້ນໂບຮານ 3, ປະເທດຝຣັ້ງເສດສມັຍກລາງ 6, ອື່ເລີ່ມ
ໂລດີສັ່ງຂອງໂໂມເມອ້ຣ 9, ສຽງລັກຂະນະຂອງວຽກຄະດີຝຣັ້ງເສດສມັຍກລາງ 15

2. ລັກຂະນະກາຍໃນ

ຄວາມຄອງທຸນຂອງຄຸນສົມບັດຂອງທຳມາດແຕ່ລະເລີ່ມຂຶ້ນອູ່ທີ່ລັກຂະນະກາຍໃນຂອງດໍາລັງການ
ຂຶ້ນຄວາມມື້ມີຄຸນສົມບັດຕັ້ງນີ້

2.1 ການໃຊ້ກາໝາ ເຮັດວຽກ ທັດຈະນ ໄນກໍາກວມເພື່ອໄນ່ເປີດໂອກາສໃຫ້ຜູ້ອ່ານຕີຄວາມພິດພາດ
ໃຫ້ກາໝາເປັນທາງການ ແລະ ສັນຍາທີ່ວິຊາການດໍາລັງການໄມ່ວ່າຈະເຫັນດ້ວຍທີ່ໄດ້ (ແຕ່ອາຈໃຫ້
ຄວາມຄົດເຫັນໄວ້ທີ່ເຊີງອຣດໄດ້) ການເຮັດວຽກຮູບປະໂຍດຄູກຕ້ອງຕາມຫລັກກາໝາໄທ ພຍາຍາມໃຊ້ສຳນວນ
ໄທ ທີ່ໄລຍ້ງສຳນວນຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ ສັນຍາທີ່ວິຊາການທີ່ຍັງໄມ່ໄດ້ບັນຫຼຸດທາກຈະໃຫ້ທັບຕັ້ງກວ່າໃຫ້ລັກ
ການທີ່ທັບຕັ້ງກວ່າໃຫ້ກາໝາ ທີ່ໄລຍ້ງສຳນວນຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ ທີ່ໄລຍ້ງສຳນວນຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ ເມື່ອຕັ້ງກວ່າໃຫ້ກາໝາ
ຕ້ອງອັກຂ່າວິທີ

ບັນດາສັນເກດໃນການໃຊ້ກາໝາ

ເບີຣີບເທີຍການໃຊ້ທັບຕັ້ງກວ່າໃຫ້ກາໝາໃຫ້ກາໝາ

ປະໂຍດໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຜູ້ອ່ານໄດ້ມາກນ້ອຍກວ່າກັນ

1. ກ. ມີ requirement ວ່າຈະຕ້ອງໃຊ້ optical fiber ເຊື້ອມຮະບນ LAN ກັບເຄື່ອງ ເມນັເມີນ

ບ. ມີຂໍ້ກຳທັນດວກ ຈະຕ້ອງໃຊ້ ເສັ້ນໄຟນໍາແສງ ເຊື້ອມຮະບນ ທ່າຍງານນາດເລັກ ກັບເຄື່ອງ
ນາດໃຫຍ່

2. ก. คนไข้จะต้องได้รับ exchange transfusion โดยเร็ว
- บ. คนไข้จะต้องได้รับการถ่ายเลือดใหม่ทั้งหมด โดยเร็ว
3. ก. ในการนี้อาจเกิด complications ได้
- บ. ในการนี้อาจเกิด อาการแทรกซ้อน ได้

2.1 วิธีนำเสนอเนื้อหา

เมื่อผู้แต่งตำราได้ข้อมูลเพียงพอและสอดคล้องกับเรื่องที่จะเขียนแล้วก็จะนำมายังผู้อ่าน คัดเลือก กลั่นกรองข้อมูลเหล่านั้นให้เหลือเฉพาะที่ตรงประเด็นเชื่อถือได้โดยมีเหตุผลและหลักฐานชัดเจน เพียงพอ อย่าเพิ่งตีต่อระหว่างไปกับข้อมูลที่ยังไม่มีการยุติ และขณะเดียวกันก็อย่าต่อต้านมุมมองใหม่ ในทศนะใหม่ ผู้เขียนต้องวางแผนตัวเป็นกลางจึงจะถูกต้องตามคุณลักษณะของนักวิชาการที่ดี ต้องรอให้สิ่งใหม่พิพากตัว บ่มตัว พิสูจน์ตัวเองตามกาลเวลาพอกสมควร ความทันสมัยกับความนำสมัยเป็นสิ่งสำคัญ ตำราวิชาการ ความแปลกใหม่ทำให้ตำรา่าน่าสนใจ ความลึกซึ้งทำให้ตำรา่าน่าเชื่อถือ

การนำเสนอเนื้อหาโดยทั่วไปมักจะทำได้ 4 วิธี ดังนี้

1. จากง่ายไปยาก จากใกล้ตัวไปสู่ไกลตัว
2. จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม จากตันเหตุไปสู่ปลายเหตุหรือกลับกัน
3. จากการลำดับเวลาอีกสู่ปัจจุบันหรือปัจจุบันสู่อดีต
4. จากปมปัญหาไปสู่การคลี่ลายปัญหา

เมื่อจัดข้อมูลได้แล้วตามโครงเรื่องก็จะแบ่งเนื้อหาเป็นตอน ๆ แต่ละตอนแบ่งเป็นบท แต่ละบทแบ่งเป็นหัวข้อย่อย โครงเรื่องเหล่านี้คือ สารบัญ ของหนังสือนั้นเอง

เริ่มเขียนหัวข้อย่อย ซึ่งจะแบ่งเป็นย่อหน้า แต่ละย่อหน้าบรรจุเนื้อความอย่างเดียว กัน หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ละเรื่องถ้ามีรายละเอียดความก็จะเขียนไว้ใน ย่อหน้าเดียวกัน จบเรื่องแล้วจึงย่อหน้าใหม่ บางตอนอาจใช้หัวข้อย่อยเป็นตัวเลข หรือเป็นตัวอักษร เช่น

1. โครงสร้างรัฐบาลอินเดีย

ฝ่ายบริหารของรัฐบาลอินเดียประกอบด้วยประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และสภารัฐมนตรี (Council of Ministers)

- 1.1 ประธานาธิบดี เป็นประมุข.....
- 1.2 สภารัฐมนตรี ประกอบด้วย.....

2. โครงสร้างรัฐสภาอินเดีย

รัฐสภาอินเดียเลียนแบบจากอังกฤษ ประกอบด้วยสภาสูงและสภาล่าง.....

- 2.1 สภาสูงหรือราชยสภา (Council of States หรือ Rajya Sabha มีสมาชิกได้ 250 คน....
- 2.2 สภาล่างหรือโโลกสภา (House of the People หรือ Lok Sabha) มีสมาชิกได้ ไม่เกิน

ຈະເຫັນວ່າການແປ່ງຂໍອຍໜ່າຍທຳໃຫ້ອ່ານຈ່າຍ ຈໍາຈ່າຍ ສະດວກແກ່ນັກສຶກສາຜູ້ໃຊ້ຕໍ່ການເປັນການ
ນໍາເສນອ ເນື້ອຫາທີ່ເໝາະສົມອີກຽບແບບໜີ້

ການນໍາເສນອເນື້ອຫາທີ່ດີຄວາມີກາພປະກອບຕາມສມຄວນໄມ່ວ່າຈະເປັນກາພຕ່າຍ ກາພວາດ ກາພ
ຮ່າງ ແນ້ແຕ່ກົງຖຸນ ຮ່ວມກັ້ນແພນີ້ ແພນັ້ງ ແພນ້ມື ຕາຮາງ ສົດິ ໣ຸລະ

2.3 ເນື້ອຫາ

ຄຸນລັກ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຕໍ່ການວິຊາການທີ່ດີເກືອ ເນື້ອຫາທີ່ມີລັກ້າສະແດ້ງຕ່ອນໄປນີ້

- ຖຸກຕ້ອງຕາມຫລັກວິຊາ ໄນມີຜິດ ຕາມຕິດຄວາມເປົ້າຢືນແປ່ງອ່າງກະໜັງໜີ້
- ເໝາະສົມກັບຜູ້ໃຊ້ເຊີ້ນມີ ວ້າຍ ເພີ ສູານະ ອາຊີພ ແລກລຸ່ມບຸດຄລົກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
- ສອດຄລົ້ອງກັບວັດຖຸປະສົງທີ່ອ້າງໄວ້ໃນຄໍານໍາ
- ໄທຄວາມຄິດປະຫຼາມທີ່ລຶກສິ້ງເປັນທີ່ຍົມຮັບ
- ໄທມຸມມອງໃໝ່ ເປີດໂລກທັນກໍວາງຂ່າວ
- ໃຊ້ອ້າງອີງໄດ້ ມີຫລັກສູານ ພລັກການ ພລັກເກຣນທີ່
- ແນ້ຈະໄໝຂໍອ້ອຍຕີໄມ້ໄດ້ ກີ່ຍັງເປີດທາງໃຫ້ສົບສາວຕ່ອນໄປ

3. ຜູ້ແຕ່ງ ຕໍ່ການທີ່ໄມ້ຈະເປັນຕ້ອງມີຜູ້ແຕ່ງເປັນນັກປະຫຼາມລົ້າເລີຕ ສຳຄັນທີ່ຜູ້ແຕ່ງມີຄວາມຮູ້ໃນ
ສາຂາວິຊານີ້ ອີ່າງດີມີຄວາມຕັ້ງໃຈມຸ່ງມັ້ນກໍລ້າຫາຍຸໄໝ່ທີ່ວັນໃໝ່ ກ່ອນແຕ່ງຕໍ່ການມີການອະນຸມາດ
ເພື່ອເປັນແນວທາງ ເສັນທາງທີ່ສົດໃຈ ແລະເພື່ອມີໃຫ້ຫລັງທາງໄດ້ ສິ່ງໃດຍັງຮູ້ໄມ້ຫັດຍ່າປ່າລ່ອຍ ອີ່າເພີກເໝຍ
ຕ້ອງຊັດຕັ້ນຄຸ້ຍຫາ ອີ່າງຄົງລູກຄົງໂດຍ ອູ້ລື້ລັບແສນໄກລເພີ່ຍງໃຈຈິງໄປໃຫ້ສິ່ງ ອີ່າປະມາຫວ່າ ຕຽບນີ້ໄມ້ສຳຄັນ
ເພວະຈະກລາຍເປັນຈຸດອ່ອນທີ່ສາມາດທຳລາຍຄຸນສົມບັດທາງຕໍ່ການໄດ້ ພລັກສູານອ້າງອີງທີ່ຕ້ອງຫັກແນ່ນແລະ
ມີຂໍ້ອຸດແລ້ວ ອີ່າຍືດຕັ້ງເວັງເປັນໄຫດ່ ມອງຮອບດ້ານກວ້າງ ສົງສົ່ງຢ່າງ ດີກວ່າເຊື້ອງຢ່າງ ຈະມີຄວາມ ຮອບ
ຄອນລະເອີ້ດ ປະົບຕິ ກລັ້ນກະອອງ ເນື້ອຫາແລະການໃຊ້ກາພາ ພໍມ້ນອ່ານຕຽບທານບ່ອຍ ດ້ວຍກີ່ມີຄວາມ
ທດລອງວ່ານ ຢ້ວອທດລອງໃຊ້ໂດຍບຸດຄລົກສົມບັດທາງວິຊາການທີ່ ດ້ວຍ

ເກຣນທີ່ປະເມີນຄຸນຄ່າຕໍ່ການວິຊາການທີ່

ດ້າທ່ານໄມ້ມີຄົນຂ່າຍວ່ານຕຽບທານໃຫ້ຍ່າງລະເອີ້ດກົດລອງໃຊ້ເກຣນທີ່ຕ່ອນໄປນີ້

1. ດີ (Good) ດີ່ໄມ້ຜິດຕືລອຮຽມ ໄນເສັກນຳໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຫັນຜິດເປັນຂອບ ໄນສ່ວັງນິສັຍທີ່ເລົາ ໄນຍ້ວຍ
ຮຽມດາຝ່າຍຕໍ່ການທີ່ຕໍ່ການໃຫ້ປະຫຼາມຕີ້ວ່າ ໄນຍ້ວຍໃຫ້ເກລີຍດັ່ງ ໄນສັນສັນ ການຝ່າພັນກັນ
ໄມ້ສັນສັນໃຫ້ຈອງເວລັກພລາຍງົງຫົວຕັນ ໄນສອນໃຫ້ຄົນແນຮຄຸນ ໣ຸລະ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ

2. ມີແໜ່ງມາ (Beautiful) ດີ່ຈຳນວຍຕໍ່ການໃຊ້ກາພາດ້ວຍຄໍາ ດ້ວຍເສີ່ງ ດ້ວຍເຮືອງຮາວ ດ້ວຍ
ກາພລັກ້າ ດ້ວຍກາລົດບໍ່ເຮືອງ ດ້ວຍກາຈັດນີ້ເຮືອງ ດ້ວຍກາໃຫ້ຮາຍລະເອີ້ດ ດ້ວຍອົບາຍຫັດເຈນ ໣ຸລະ

3. ມີຄວາມເຖິງຮຽມ (Honest) ຕໍ່ການທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຜູ້ເຂົ້າຢືນຈະຕ້ອງມີຄວາມໜີ້ສົດຍົດຕໍ່ຫລັກວິຊາ
ເທິງຕຽບ ເທິງຮຽມ ໄນໄສ່ຮ້າຍປ້າຍສຳກັ້ນໄມ້ຂອບ ໄນຍົກຍອເກີນໄປເມື່ອຮັກຫົວຂອບ ໄນປົດເບືອນ ຂັກພາ
ເຂົ້າສູ່ພລປະໂຍ້ນຂອງຕຽບ ຢ້ວອພາເຂົ້າສູ່ແນວຄົດຂອງຕຽບຈົນໄມ້ຄຳນິ້ງຄົງຄວາມເຖິງຮຽມຄູກຕ້ອງ

4. มีความสำคัญ (Important) หนังสือที่ดีต้องกล่าวถึงเรื่องราวที่มีความสำคัญน่าสนใจ ไม่ควรเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ หยาดหยิม ไม่มีสาระ ไม่น่าสนใจ ไม่ควรเสนอ ความเห็นที่ไม่มีน้ำหนัก ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่านิยมชมชื่น ฯลฯ ควรเสนอสิ่งที่แปลกใหม่ น่าทึ่ง น่าทำ ไปใช้เพื่อการสร้างสรรค์ นำเรื่องยากๆ มาแยกย่อยให้เข้าใจได้ง่ายแต่ยังคงความสำคัญและไม่เสียรูป ให้ผู้อ่านอ่านแล้วรู้เรื่อง ไม่สับสน

5. เป็นสิ่งจำเป็น (Necessary) หมายถึงเรื่องราวที่จำเป็นต้องเสนอถ้าไม่เสนอเท่ากับขาดตกบกพร่องในเนื้อหาเรื่องราวดังอย่างในหนังสือ บางคราวอาจคิดว่ามีความสำคัญเพียงเล็กน้อย เพราะเราอาจจะขึ้นชาเสียแล้วจึงแลไม่เห็น แต่ก็เป็นสิ่งจำเป็น หนังสือที่ดีจะชี้ให้คนหันมามองสิ่งจำเป็น ที่ค่อนข้างข้ามไป เช่นเกลือเป็นของราคากู แต่จำเป็นมากในการปรุงอาหาร ดินสอจำเป็นสำหรับเขียนหนังสือ ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพดังนี้เป็นต้น

6. มีประโยชน์ (Useful) หนังสือดีควรเสนอเรื่องราวที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านให้อะไรแก่ผู้อ่านบ้าง เช่นให้คิดเชิงวิเคราะห์ ให้ความรอบรู้ ให้ความคิดที่ลึกซึ้ง ให้ทัศนคติที่ใหม่ขึ้นกว้างขวางขึ้น ให้แนวความคิดที่เป็นธรรมขึ้น ให้คำแนะนำที่เนี่ยบแหลมปฏิบัติตามได้ แนะนำให้รู้จักสิ่งหรือผู้คนที่อยู่ในใกล้ หรือตายไปนานแล้ว หรือผู้ที่คิดธรรมดางามมั่นจะไม่มีวันเข้าถึงและทำความรู้จักด้วยตนเองได้ ตำราที่ดีจะให้ความรู้สึกกับผู้ใช้ว่าตัวเขารู้สึกดีเหลือเกินที่ได้พบตำราเล่มนี้

7. มีค่า�ิยมสูง (Valuable) หนังสือที่ดีจะช่วยยกระดับคุณภาพของการของบุคคล ของสังคม หรือของชาติได้ ช่วยทำให้ความนิยมนั้นถือว่า สิ่งใดดีที่สุดในชีวิต หรือเลวที่สุดในชีวิต สมเหตุสมผลขึ้น เช่นผู้คนในบางสังคมเชื่อว่าผู้หญิงที่ดีที่ช่วยควรแต่งงานด้วยจะต้องมีน้ำหนักตัวมากๆ บางสังคมเคยนิยมว่าถ้าชายได้มีภรรยาหน่อยหลายๆ คน เป็นชายที่ยิ่งใหญ่ บางสังคมนิยมว่าผู้หญิงที่ดีเลิศต้องมีคุณสมบัติ ห้ามประการหรือเบญจกัลยานี บางสังคมอาจไม่นิยมทำดีเพื่อความดี แต่นิยมทำดี เพื่อได้เงิน ดังนี้เป็นต้น หนังสือที่ดีจะช่วยให้การนับถือค่านิยมที่ล้าสมัย ไม่สมเหตุสมผล ไม่เป็นธรรม ดังกล่าวแล้ว เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็กล่าวได้ว่าหนังสือนั้นมีค่านิยมสูงซึ่งผู้อ่านรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้อ่าน รู้สึกขอบคุณผู้ที่แต่งที่นำเสนอส่วนมากให้ รู้สึกกราบและเกิดทุนหนังสือนั้น อยากให้คนอื่นๆ ได้อ่านบ้าง เพื่อจะรับสิ่งดีงาม อย่างรักษา ทะนุถนอมหนังสือนั้นไว้เพื่อลูกหลานจะได้อ่านด้วย เป็นหนังสือที่มีค่านิยมสูงในสายตาของคนอื่นๆ ในสังคมอื่นๆ มิใช่นิยมยกย่องแต่ในหมู่บุคคลเพียงกลุ่มเล็กๆ ที่คิดอยู่ในแนวเดียวกัน

ตำราวิชาการที่ท่านกำลังเตรียมเขียนนั้นนั้น อย่าลืมว่าเป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงให้เห็น ภูมิความรู้ และบุคคลิกภาพของท่าน ดังนั้นท่านซึ่งเป็นผู้เขียนจึงควรพัฒนาให้ตนเองมีความรู้และทักษะในการเขียนซึ่งจะทำให้ผลงานของท่านมีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามคุณลักษณะของตำราวิชา การที่ดี เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการ และสาธารณะชนทั่วไป

อภินันทนาการ
จาก

รัตนานพนิช สำราญราษฎร์

216 - 222 ถนนบำรุงเมือง สำราญราษฎร์ พระนคร กทม. 10200

ผู้ผลิตหนังสือเรียนมาตรฐาน

หนังสือเรียน คู่มือครุ
และอุปกรณ์การเรียนการสอนทุกระดับชั้น
ซึ่งได้รับความนิยมเชื่อถือ
จากครูอาจารย์และนักเรียนทั่วประเทศ

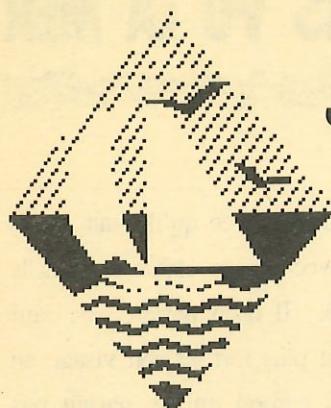
นายเริงชัย จงพิพัฒนสุข

กรรมการผู้จัดการ

โทร. 2229394 • 2224378 • 2221016 • 2221018

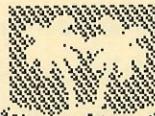
Celui qui n'avait Jamais vu la mer

เขียนโดย J.M.G. Le CLEZIO

เด็กผู้ไม่เคยเห็นทะเล

แปลโดย ฤทธิมาลย์ แก้วอุดม*

เรื่องสั้นเรื่อง “เด็กผู้ไม่เคยเห็นทะเล” นี้ แปลมาจากเรื่อง Celui qui n'avait jamais vu la mer ซึ่งมาจากรวมเรื่องสั้นชุด “Mondo et autres histoires” (คศ. 1978) ของ J.M.G. LE CLEZIO นักเขียนผู้ชอบแสวงหาประสบการณ์ชีวิตจากการท่องเที่ยว สำหรับเรื่องนี้เขาได้นำประสบการณ์มาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้อย่างไพเราะ นำอ่านโดยเฉพาะบทพารณานั้น สามารถทำให้ผู้อ่านน้ำดื่มตามได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าเลือกแปลงานชิ้นนี้ เพราะคิดว่าเป็นงานที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถทางวรรณศิลป์ และท้าทายความสามารถพอสมควร เพราะงานจะออกมาก็ไปเร่าน่าอ่านเพียงใด ชิ้นอยู่กับการสั่งสมประสบการณ์ทางภาษาของผู้แปล แต่งานชนิดนี้จะลำเร็วลงไปไม่ได้ หากไม่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ Gerard Fouquet และอาจารย์นพพร ประชาภูล ข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้ง 2 ท่านไว้ ณ โอกาสัน

*นักศึกษา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการแปล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

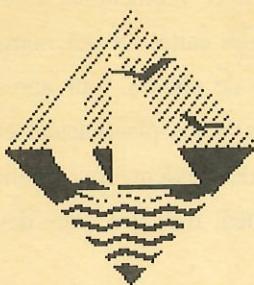
CELUI QUI N'AVAIT JAMAIS VU LA MER

Il s'appelait Daniel, mais il aurait bien aimé s'appeler Sindbad, parce qu'il avait lu ses aventures dans un gros livre relié en rouge qu'il portait toujours avec lui, en classe et dans le dortoir. En fait, je crois qu'il n'avait jamais lu que ce livre-là. Il n'en parlait pas, sauf quelquefois quand on lui demandait. Alors ses yeux noirs brillaient plus fort, et son visage en lame de couteau semblait s'animer tout à coup. Mais c'était un garçon qui ne parlait pas beaucoup. Il ne se mêlait pas aux conversations des autres, sauf quand il était question de la mer, ou de voyages. La plupart des hommes sont des terriens, c'est comme cela. Ils sont nés sur la terre, et c'est la terre et les choses de la terre qui les intéressent. Même les marins sont souvent des gens de la terre ; ils aiment les maisons et les femmes, ils parlent de politique et de voitures, Mais lui, Daniel, c'était comme s'il était d'une autre race. Les choses de la terre l'ennuyaient, les magasins, les voitures, la musique, les films et naturellement les cours du lycée. Il ne disait rien, il ne bâillait même pas pour montrer son ennui. Mais il restait sur place, assis sur un banc, ou bien sur les marches de l'escalier, devant le préau, à regarder dans le vide. C'était un élève médiocre, qui réunissait chaque trimestre juste ce qu'il fallait de points pour subsister. Quand un professeur prononçait son nom, il se levait et récitait sa leçon, puis il se rasseyait et c'était fini. C'était comme s'il dormait les yeux ouverts.

Même quand on parlait de la mer, ça ne l'intéressait pas longtemps. Il écoutait un moment, il demandait deux ou trois choses, puis il s'apercevait que ce n'était pas vraiment de la mer qu'on parlait, mais des bains, de la pêche sous-marine, des plages et des coups de soleil. Alors il s'en allait, il retournait s'asseoir sur son banc ou sur ses marches d'escalier, à regarder dans le vide. Ce n'était pas de cette mer-là qu'il voulait entendre parler. C'était d'une autre mer, on ne savait pas laquelle, mais d'une autre mer.

Ça, c'était avant qu'il disparaisse, avant qu'il s'en aille. Personne n'aurait imaginé qu'il partirait un jour, je veux dire vraiment, sans revenir. Il était très pauvre, son père avait une petite exploitation agricole à quelques kilomètres de la ville, et Daniel était habillé du tablier gris des pensionnaires, parce que sa famille habitait trop loin pour qu'il puisse rentrer chez lui chaque soir. Il avait trois ou quatre frères plus âgés qu'on ne connaissait pas.

Il n'avait pas d'amis, il ne connaissait personne et personne ne le connaissait. Peut-être qu'il préférait que ce soit ainsi, pour ne pas être lié. Il avait un drôle de visage aigu en lame de couteau, et de beaux yeux noirs indifférents.

เด็กผู้ไม่เคยเห็นทะเล

เข้าชื่อ “ดาวนีล” แต่อันที่จริงเขายากจะชื่อ “ชินแบด” มาากกว่า เพราะชื่นชมความเก่งกาจในการพจัญญ์ของตัวละครตัวนี้ ตามที่ได้อ่านเรื่องราวนิหนังสือปกแข็งเล่มโตสีแดง ที่เขียนนำติดตัวไปด้วยตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ในห้องเรียนหรือเมื่อยู่ที่ตึกอนัน ฉันคิดว่าเขาไม่เคยอ่านหนังสือเล่มไหนเลย นอกจากเล่มนี้พี่ยังเล่มเดียว แต่กระนั้น เขายังไม่เคยพูดถึงมันนอกเสียจากว่าจะมีโครงการ เมื่อหนึ่งล่ะ ดวงตาสีดำของดาวนีลก็จะเปล่งประกายแรวราวดาขึ้น ใบหน้าอันแหลมคม ดูเหมือนจะมีชีวิตชีวาขึ้นมากันที่ แต่เขายังไม่ใช่เด็กซ่างดุย เขายังไม่ค่อยร่วมวงสนทนากับผู้อื่นเท่าใดนัก เว้นเสียแต่ว่า การสนทนากำจัดเกี่ยวกับทะเล หรือการเดินทาง

อันว่า คนทั่วไปนั้น จะเป็น “ชายบก” เสียโดยส่วนมาก พวกรากเกิดบนบก ดังนั้นพวกเขาก็จึงสนใจแต่ผืนแผ่นดิน และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผืนแผ่นดิน แม้แต่พวกรากเดินเรือส่วนมากก็ยังเป็น “ชายบก” เพราะเขาผูกพันกับบ้านเรือน ผูกพันกับผู้หญิง ชอบคุยกันเรื่องการเมือง และเรื่องรถยนต์ แต่ดาวนีลนั้น ดูเหมือนว่าเขาจะเป็นอีกพวกหนึ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างบนบก เป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับเขา ไม่ว่าจะเป็นร้านค้า รถยนต์ ดนตรีพาทยนัตร แน่นอนที่สุด โรงเรียน เมื่อยู่ที่โรงเรียน เขายังไม่ยอมพูดยอมจำไม่เคยแม้แต่จะหาราเพื่อแสดงความเมื่อห่าอย ได้แต่นั่งจับเจ้าอยู่บนม้านั่ง หรือไม่ก็ที่ขึ้นบันไดหน้าลานพัก แล้วก้มองไปในความว่างเปล่าอย่างเงื่อนลอย เขายังนักเรียนที่เรียนอ่อน เรียนเพียงแค่ให้ได้คะแนนพอผ่านไปในแต่ละเทอม เมื่อครูเรียกชื่อเขายังคงจะยืนขึ้นห้องบทเรียน แล้วก็นั่งลง เพียงเท่านี้ก็หมดหน้าที่ ดูไปแล้ว ก็เหมือนกับว่าดาวนีลหลับในอยู่ตลอดเวลา

แม้ว่าพวกรากคุยกันเรื่องทะเล ก็ใช่ว่าดาวนีลจะสนใจอยู่ได้นานนัก เขายังฟังอยู่ครู่หนึ่งแล้วถ้ามีคำถามสองสามคำถาม พอรู้ว่าพวกรามไม่ได้พูดถึงทะเลอย่างที่เขากิด แต่เป็นเพียงเรื่องการอาบน้ำทะเล การตกปลาห้าลีก ชายหาด และแสงแดด เขายังจะเลี่ยงออกไปจากการสนทนากับกลับมานั่งที่ม้านั่ง หรือขึ้นบันไดที่เขานั่งประจำ แล้วมองไปในความว่างเปล่า ทะเลที่เขาต้องการจะได้ยินได้ฟัง ไม่ใช่ทะเลที่พวกรากคุยกันอย่างแน่นอนแต่เป็นทะเลแบบอื่น เรายังไม่รู้ว่าทะเลแบบไหน รู้เพียงว่าเป็นทะเลแบบอื่น

ทั้งหมดนั้น เป็นเรื่องราวนี้เมื่อครั้งที่เขายังอยู่กับพวกราก ก่อนที่เขาก็จะหนีไป “ไม่เคยมีโครงการมา ก่อนว่า สักวันหนึ่งเขาก็จะไปจริงๆ ไปโดยไม่กลับมาอีก ดาวนีลเป็นเด็กที่ยากจนมาก พ่อของเขามีที่ดินแปลงเล็กๆ อยู่แปลงหนึ่ง ห่างจากตัวเมือง 2-3 กิโลเมตร ความที่บ้านอยู่ใกล้ทำให้เขากลับบ้านทุกวันไม่ได้ เขายังต้องอยู่ประจำที่โรงเรียน ซึ่งต้องรวมเครื่องแบบเป็นเสื้อเอี๊ยมสีเทา เขายังมีพี่ชายสามคน อีกคน ซึ่งพวกรากเองก็ไม่รู้จัก

Il n'avait rien dit à personne. Mais il avait déjà tout préparé à ce moment-là, c'est certain. Il avait tout préparé dans sa tête, en se souvenant des routes et des cartes, et des noms des villes qu'il allait traverser. Peut-être-qu'il avait rêvé à beaucoup de choses, jour après jour, et chaque nuit, couché dans son lit dans le dortoir, pendant que les autres plaisantaient et fumaient des cigarettes en cachette. Il avait pensé aux rivières qui descendent doucement vers leurs estuaires, aux cris des mouettes, au vent, aux orages qui sifflent dans les mâts des bateaux et aux sirènes des balises.

C'est au début de l'hiver qu'il est parti, vers le milieu du mois de septembre. Quand les pensionnaires se sont réveillés, dans le grand dortoir gris, il avait disparu. On s'en est aperçu tout de suite, dès qu'on a ouvert les yeux, parce que son lit n'était pas défait. Les couvertures étaient tirées avec soin, et tout était en ordre. Alors on a dit seulement : "Tiens! Daniel est parti! sans être vraiment étonnés parce qu'on savait tout de même un peu que cela arriverait. Mais personne n'a rien dit d'autre, parce qu'on ne voulait pas qu'ils le reprennent.

Même les plus bavards des élèves du cours moyen n'ont rien dit. De toute façon, qu'est-ce qu'on aurait pu dire? On ne savait rien. Pendant longtemps, on chuchotait, dans la cour, ou bien pendant le cours de français, mais ce n'était connu que de nous.

"*Tu crois qu'il est arrivé maintenant ?*"

"*Tu crois ? Pas encore, c'est loin, tu sais ...*"

"*Demain ?*"

"*Oui, peut-être ...*"

Les plus audacieux disaient :

"*Peut-être qu'il est en Amérique, déjà ...*"

Et les pessimistes :

"*Bah, peut-être qu'il va revenir aujourd'hui*"

Mais si nous, nous nous taisions, par contre en haut lieu l'affaire faisait du bruit. Les professeurs et les surveillants étaient convoqués régulièrement dans le bureau du Proviseur, et même à la police. De temps en temps les inspecteurs venaient et interrogeaient les élèves pour essayer de leur tirer les vers du nez.

Naturellement, nous, nous parlions de tout sauf de ce qu'on savait, d'elle, de la mer. On parlait de montagnes, de villes, de filles, de trésors, même de romanichels enleveurs d'enfants et de légion étrangère. On disait ça pour brouiller les pistes, et les professeurs et les surveillants étaient de plus en plus énervés et ça les rendait méchants.

Le grand bruit a duré plusieurs semaines, plusieurs mois. Il y a eu deux ou trois avis de recherche dans les journaux, avec le signalement de Daniel et une photo qui ne lui res-

ดำเนินไปเมื่อเพื่อน เขาไม่รู้จักร แลกก็ไม่มีครรภ์รู้จักร เขายาจะชอบอย่างนั้นก็ได้ เพื่อที่จะได้มีต้องผูกพันกับครรภ์ เขายาเมื่อพ้นน้ำยา คงแหลม ดูเปลกมีลูกน้อยติดตาม แต่เคยเมยไม่รู้ตอนน้ำขาวได้ ก็หันสิน

ก่อนที่เขาจะหายไป เขายาไม่ได้บอกอะไรกับครรภ์ แต่ที่แน่นอน คือ เขายาได้ตรัตรียมทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว เขายาตรัตรียมทุกอย่างไว้ในหัว ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางแพนที่ และชื่อเมืองต่างๆ ที่เขาจะเดินทางผ่าน เขายาจะผ่านถึงหลายอย่างวันแล้ววันเล่า และในแต่ละคืนจะทิ่อนอนอยู่บนเตียงในเตียงนอนขณะที่คนอื่นเขายากลอกันและแอบสูบบุหรี่ เขากลับคิดถึงแม่น้ำที่ไหลเอ่ออยู่ ลงสู่ปากน้ำ คิดถึงเสียงร้องของนกนางนวล คิดถึงสายลม คิดถึงพายุที่พัดกระหน่ำสาวกระโงเงเรือ และเสียงหวัดจากทุนสัญญาณเตือนภัย

ตอนที่ดำเนินมาจนถึงตอนนี้ เป็นช่วงต้นฤดูหนาวกลางเดือนกันยายน เข้าวันนั้นเมื่อนักเรียนประจำตื่นขึ้นในเตียงน้ำหลังใหญ่สีเทา เขายาได้หายตัวไปแล้ว พากเรารู้ว่าเขายากลับตัวไปทันทีที่ลืมตาขึ้น เลยทีเดียว เพราะเตียงนอนเขาอยู่ในสภาพเรียบร้อยผ้าห่มปูไว้ดี ทุกอย่างก็จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ พอดีกับน้ำหลังน้ำ พอเห็นเช่นนั้น พากเราก็เพียงแต่พูดว่า “ดูนี่ซิ ดำเนินลไปแล้ว” ไม่มีครรภ์ตื่นตกใจมากมาย เพราะเรา ก็รู้อยู่เมื่อก่อนกว่าว่าเขายาจะต้องไป อย่างไรก็ตามไม่มีครรภ์ดูอะไรมากไปกว่านั้น เพราะเราไม่อยากให้คนไปตามเขากลับมา

แม้แต่นักเรียนที่ช่างคุยที่สุดในชั้นก็ยังไม่ยอมปริปาก อันที่จริงแล้วจะให้พูดอะไรล่ะ ในเมื่อเราไม่รู้อะไรเลย พากเรามักจะชูบุบบันถึงเรื่องนี้ที่หน้าสนามโรงเรียนหรือไม่ก็ในชั่วโมงเรียนภาษา ฝรั่งเศส แต่นั้นก็รู้กันและพำนในหมู่พากเรา

“เขอว่าปานนี้ เขายาจะไปถึงรีบั้ง”

“ยังรอ กันไกลนะ เขอก็รู้นี่”

“และพรุ่งนี้ล่ะ”

“อาจจะถึงมั้ง”

พากที่เชียร์ดำเนินลพุดว่า

“ขายาจะไปถึงอเมริกาแล้วก็ได้”

ส่วนพากที่ไม่แน่ใจว่าดำเนินลจะทำสำเร็จพุดว่า

“เดียวันนี้ขายาจะกลับมา”

ขณะที่พากเรารายการทำให้เรื่องเงียบ พากผู้ใหญ่กลับเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่โต ครวญ และผู้ดูแลนักเรียน ถูกครวญใหญ่เรียกไปพบปะอยู่ บางทีก็ถูกเรียกไปสอบสวนที่สถานีตำรวจนางค์บันได บางครั้งพนักงานสอบสวนมาที่โรงเรียน และสอบถามเรื่องราวต่างๆ จากนักเรียนเพื่อที่จะล้วงເຄາມจริงบางอย่าง

แน่นอน พากเรารู้ได้แล้วทุกอย่าง ยกเว้นสิ่งที่เรารู้ นั่นคือเรื่องทะเลขของดำเนินล เราจะพูดถึงภูเขา เมืองต่างๆ เด็กผู้หญิง ชุมชนทรัพย์ การอาสาไปรบต่างแดนหรือแม้แต่พวกยิปซีที่ชอบลักพาเด็ก เรายาพูดถึงสิ่งเหล่านี้ เพื่อปิดเปื้อนให้พากเขายาหลงทางบรรดาครรภ์รวมทั้งผู้ดูแลนักเรียน ก็ยิ่งอารมณ์เสียมากขึ้น และทำให้พากเขายิ่งร้ายหนักขึ้นไปอีก

semblait pas. Puis tout s'est calmé d'un seul coup, car nous étions tous un peu fatigués de cette histoire. Peut-être qu'on avait tous compris qu'il ne reviendrait pas, jamais.

Les parents de Daniel se sont consolés, parce qu'ils étaient très pauvres et qu'il n'y avait rien d'autre à faire. Les policiers ont classé l'affaire, c'est ce qu'il ont dit eux-mêmes, et ils ont ajouté quelque chose que les professeurs et les surveillants ont répété, comme si c'était normal, et qui nous a paru, à nous autres, bien extraordinaire. Ils ont dit qu'il y avait comme cela, chaque année, des dizaines, de milliers de personnes qui disparaissent sans laisser de traces, et qu'on ne retrouvait jamais. Les professeurs et les surveillants répétaient cette petite phrase, en haussant les épaules, comme si c'était la chose la plus banale du monde, mais nous, quand on l'a entendue, cela nous a fait rêver, cela a commencé au fond de nous mènes un rêve secret et envoûtant qui n'est pas encore terminé.

Quand Daniel est arrivé, c'était sûrement la nuit, à bord d'un long train de marchandises qui avait roulé jour et nuit pendant longtemps. Les trains de marchandises circulent surtout la nuit, parce qu'ils sont très longs et qu'ils vont très lentement, d'un noeud ferroviaire à l'autre. Daniel était couché sur le plancher dur, enroulé dans un vieux morceau de toile à sac. Il regardait à travers la porte à claires-voies, tandis que le train ralentissait et s'arrêtait en grinçant le long des docks. Daniel avait ouvert la porte, il avait sauté sur la voie, et il avait couru le long du talus, jusqu'à ce qu'il trouve un passage. Il n'avait pas de bagages, juste un sac de plage bleu marine qu'il portait toujours avec lui, et dans lequel il avait mis son vieux livre rouge.

Maintenant, il était libre, et il avait froid. Ses jambes lui faisaient mal, après toutes ces heures passées dans le wagon. Il faisait nuit, il pleuvait. Daniel marchait le plus vite qu'il pouvait pour s'éloigner de la ville. Il ne savait pas où il allait. Il marchait droit devant lui, entre les murs des hangars, sur la route qui brillait à la lumière jaune des réverbères. Il n'y avait personne ici, et pas de noms écrits sur les murs. Mais la mer n'était pas loin. Daniel la devinait quelque part sur la droite, cachée par les grandes batisse de ciment, de l'autre côté des murs. Elle était dans la nuit.

Au bout d'un moment, Daniel se sentit fatigué de marcher. Il était arrivé dans la campagne, maintenant, et la ville brillait loin derrière lui. La nuit était noire, et la terre et la mer étaient invisibles. Daniel chercha un endroit pour s'abriter de la pluie et du vent, et il entra dans une cabane de planches, au bord de la route. C'est là qu'il s'est installé pour dormir jusqu'au matin. Cela faisait plusieurs jours qu'il n'avait pas dormi, et pour ainsi dire pas mangé, parce qu'il guettait tout le temps à travers la porte du wagon. Il savait qu'il ne devait pas rencontrer de policiers. Alors il s'est caché bien au fond de la cabane de planches, il a grignoté un peu de pain et il s'est endormi.

ข่านี้ครึกโครมอยู่่หลายสัปดาห์ หลายเดือน มีการประกาศแจ้งคนหายในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่ 2-3 ครั้ง พร้อมกับบอกรูปพรรณสัณฐานของดาวเนยล และมีรูปถ่ายที่ไม่เหมือนตัวจริง แล้วอยู่ๆ เวื่อง เงียบหายไป พากเราทุกคนได้ยินได้ฟังเรื่องนี้เสียจนเบื้องจากเป็นเพราเราทุกคนเข้าใจว่า เขาจะไม่ หวานกลับมาอีก

พอ แม่ ของดาวเนยลได้แต่ทำใจ เพราเขาจากนั้น และไม่รู้จะคิดอ่านทำประการใด ในที่สุด ตำรวจก็ปิดคดีนี้ลง พากเขาว่าอย่างนั้น แล้วยังได้พูดอะไรบางอย่างซึ่งพากรู้และผู้ดูแลนักเรียนได้ เอามาพูดต่อ รวมกับว่ามันเป็นเรื่องธรรมดា แต่สำหรับพากเราแล้วมันดูเป็นเรื่องประหลาดมาก พากเขานอกกว่า ทุกๆ ปี จะมีคนหายหมื่นที่หายตัวไปโดยปราศจากร่องรอย และไม่มีใครพบพาก เข้าอีกเลย ครูและผู้ดูแลนักเรียนพูดประโภคสั้นๆ นี้ช้าแล้วช้า อีกพร้อมทั้งยกให้ รวมกับว่ามันเป็น สิ่งธรรมดาที่สุดในโลก แต่สำหรับเราเมื่อได้ยินเช่นนั้น มันทำให้เราผัน มันเป็นความผันที่เป็นความลับ และดึงความสนใจเราตลอดเวลา มันได้เริ่มต้นขึ้นแล้วในส่วนลึกของเรา และก็ยังไม่จบสิ้นไป

เมื่อดาวเนยลไปถึงจุดหมายปลายทาง คงคำแล้ว เข้าได้อาศัยไปกับรถไฟบรรทุกสินค้าขบวนยาว ที่วิ่งติดต่อ กันเป็นเวลานานทั้งกลางวันกลางคืน ส่วนมากแล้วรถไฟสินค้าจะวิ่งตอนกลางคืน เนื่องจาก ขบวนรถไฟประเภทนี้มีขบวนยาว และใช้เวลานาน จากชุมทางหนึ่งไปอีกชุมทางหนึ่ง ดาวเนยลนอน บนพื้นที่แข็งคลุมตัวด้วยผ้ากระสอบเก่าๆ เขามองผ่านประตูบานเกล็ดออกไปขณะที่รถไฟชะลอ และ จอดเทียบท่าเรือเสียงดังสนั่น ดาวเนยลเปิดประตู และกระโดดลงไปที่ชานชาลา เข้าวิ่งไปเรื่อยๆ ตาม คันเดิน เขามีมีสัมภาระอะไรมาก มีเพียงกระเป๋าน้ำหนักเบาสำหรับใส่ของไปขายหาด ซึ่งเขามักจะถือติด ตัวอยู่เสมอ ข้างในบรรจุหนังสือเล่มสีแดงเล่มหนึ่ง

เวลาที่เขานี้เป็นอิสระแล้ว เขารู้สึกหนาวเหน็บ และเจ็บระบบขาทั้งสองข้างด้วยเหตุที่ต้องคุก คุก อยู่ในตู้รถไฟมาเป็นเวลานาน ยามย่ำสนธยา ฝนโปรยปรายลงมาไม่ขาดระยะ ดาวเนยลก้าวร้าวสุด ฝ่าเท้า เพื่อจะได้ออกไปให้ไกลจากตัวเมือง เขามองไม่รู้ว่าจะไปทางไหน ได้แต่เดินตรงเรื่อยไปบนถนน ซึ่งขบวน ด้วยพังของโรงเก็บสินค้า ซึ่งมีแสงสีเหลืองจากไฟข้างทางส่องสว่างอยู่บริเวณนี้ร้างผู้คน บนกำแพง ไม่มีแม้รอยขีดเขียนอะไรไปให้เห็น แต่ท่าเลอยู่ไกลจากที่นี่ ดาวเนยลเดาว่าต้องเป็นที่ใดที่หนึ่งของข้าวมีอ ถูกหันหนึ่งของกำแพง โดยถูกบดบังไว้ด้วยอาคารซึ่งมีห้องใต้ดิน ห้องซุกตัวอยู่ในความมืด

เมื่อเดินมาได้ครู่หนึ่ง ดาวเนยลก็รู้สึกหนื่อยล้า บัดนี้ เขามาถึงกลางทุ่งแล้ว แสงไฟจากในเมือง ส่องสว่างไก่ลิบอยู่ข้างหลัง คืนนี้มีดสนิทจนมองไม่เห็นพื้นดินหรือทะเล ดาวเนยลมองหาที่ท่องเที่ยวที่กำบัง ฟันและลมได้ และเขาก็พบกระถ่อมไม้ข้างถนนหลังหนึ่ง เขานอนพักในกระถ่อมนั้นจนรุ่งเช้า เป็นเวลา หลายวันมาแล้วที่เขามาได้หลับอย่างเต็มตา และแทบจะไม่ได้กินอะไร เพราะต้องอยู่ระหว่างตัว โดยฝ่า มองผ่านประตูตู้รถไฟอยู่ตลอดเวลา เขารู้ว่าเขาควรจะหลบตัวไว้ ดังนั้นจึงเข้าไปซ่อนตัวเสียมิดชิด ข้างในสุดของกระถ่อม เขากะขنمปักกินเล็กน้อยก่อนที่จะหลับไป

เมื่อเขานี้ขึ้นมา ดวงอาทิตย์ฉายแสงอยู่บนท้องฟ้าแล้ว ดาวเนยลออกจากการท่องเที่ยวเดินมา ส่องสามก้าวพร้อมกับขับขินตา มีทางเดินที่มุ่งไปยังเนินทราย เขางึงออกเดินตามทางนั้นไปด้วยหัวใจที่ เดินระทึก เพราแหนใจว่าทะเลอยู่อีกฟากหนึ่งของเนินทรายนี้ ไม่ไกลเกิน 200 เมตร เขาวิ่งไปตาม

Quand il se réveilla, le soleil était déjà dans le ciel. Daniel est sorti de la cabane, il a fait quelques pas en clignant des yeux. Il y avait un chemin qui conduisait jusqu'aux dunes et c'est là que Daniel se mit à marcher. Son cœur battait plus fort, parce qu'il savait que c'était de l'autre côté des dunes, à deux cents mètres à peine. Il courait sur le chemin. Il escaladait la pente de sable, et le vent soufflait de plus en plus fort, apportant le bruit et l'odeur inconnus. Puis, il est arrivé au sommet de la dune, et d'un seul coup, il l'a vue.

Elle était là, partout, devant lui, immense, gonflée comme la pente d'une montagne, brillant de sa couleur bleue, profonde, toute proche, avec ses vagues hautes qui avançaient vers lui.

“La mer! La mer!” pensait Daniel, mais il n'osa rien dire à voix haute. Il restait sans pouvoir bouger, les doigts un peu écartés, et il n'arrivait pas à réaliser qu'il avait dormi à côté d'elle. Il entendait le bruit lent des vagues qui se mouvaient sur la plage. Il n'y avait plus de vent, tout à coup, et le soleil luisait sur la mer, allumait un feu sur chaque crête de vague. Le sable de la plage était couleur de cendres, lisse, traversé de ruisseaux et couvert de larges flaques qui reflétaient le ciel.

Au fond de lui-même, Daniel a répété le beau nom plusieurs fois, comme cela,

“*La mer, la mer, la mer ...*”

La tête pleine de bruit de vertige. Il avait envie de parler, de crier même, mais sa gorge ne laissait pas passer sa voix. Alors il fallait qu'il parte en criant, en jetant très loin son sac bleu qui roula sur le sable, il fallait qu'il parte en agitant ses bras et ses jambes comme quelqu'un qui traverse une autoroute. Il bondissait par dessus les bandes de verech, il titubait dans le sable sec du haut de la plage. Il ôtait ses chaussures et ses chaussettes, et pieds nus, il courait encore plus vite, sans sentir les épines des chardons.

La mer était loin, à l'autre bout de la plaine de sable. Elle brillait dans la lumière, elle changeait de couleur et d'aspect, étendue bleue, puis grise, verte, presque noire, blancs de sable ocre, ourlets blancs des vagues. Daniel ne savait pas qu'elle était si loin. Il continuait à courir, les bras serrer contre son corps, le cœur cognant de toutes ses forces dans sa poitrine. Maintenant il sentait le sable dur comme l'asphalte, humide et froid sous ses pieds. A mesure qu'il s'approchait, le bruit des vagues grandissait, emplissait tout comme un sifflement de vapeur. C'était un bruit très doux et très lent, puis violent et inquiétant comme les trains sur les ponts de fer, ou bien qui fuyait en arrière comme l'eau des fleuves. Mais Daniel n'avait pas peur. Il continuait à courir le plus vite qu'il pouvait, droit dans l'air froid, sans regarder ailleurs. Quand il ne fut plus qu'à quelques mètres de la frange d'écume, il sentit l'odeur des profondeurs et il s'arrêta. Un point de côté brûlait son aine, et l'odeur puissante de l'eau salée l'empêchait de reprendre son souffle.

ทางเดินนั้น และปืนเนินทรัยนั้นขึ้นไป ขณะนั้นลมทวีความแรงขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับพัดพาเสียงและกลิ่นเปลกรๆ มา กับสายลม แล้วเข้ากับม้าถึงบันยอดของเนินทรัย และในที่สุดเขาก็ได้เห็นม้านั้น

มันอยู่นั่นเอง ละลานหูลานตาไปทั่วทุกหนแห่งเมื่อหัวใจกางร้าวให้ญี่ปุ่นมา ลักษณะของมันพองตัวอยู่ ราวกับภูเขา ส่องประกายสีฟ้า ดูลุமิลิก ดูเหมือนว่ามันอยู่ใกล้เขามาก ลูกคลื่นลูกสูงพุ่งคลานเข้ามาหาเขาระบุ

ทะเล... ทะเล... ดาเนียลคิดอยู่ในใจ ไม่รู้ล้ำพูดออกมากดังๆ เขายืนนั่งไม่ขยับเขยื้อน การนั่งมือ ออกเล็กน้อย เขามีอย่างเช่นเลยว่าเมื่อคืนนี้ ตัวเองได้มานอนอยู่ข้างมันแท้ๆ เข้าได้ยินเสียงคลื่นที่ชัด มากบนชายฝั่งอย่างเชื่องช้า ทันใดนั้นลมก็สงบลง ดวงอาทิตย์สดแสงสุ่หะเล เกิดประกายระยิบระยับ บนยอดคลื่นดูราวกับเปลวเพลิง รายที่ชายหาดที่มีสีเทาซึ่งเป็นมันระยับ มีสายน้ำเล็กๆ ไหลผ่าน และมีแอ่งน้ำขนาดใหญ่หลายแอ่งที่สะท้อนให้เห็นภาพห้องฟ้า

ดาเนียลร้องเรียกชื่ออันไฟแรงนี้ช้าแล้วช้าเล่าในใจ

“ทะเล... ทะเล... ทะเล... ทะเล...”

ในหัวของเขาก็ กองไปด้วยเสียง และรู้สึกถึงความวิงเวียน เขายากจะพูดอย่างเดรง แต่ ทว่าไม่มีเสียงใดที่จะเด็ดขาดออกมากจากคำอวัยวะ ดังนั้นเขาก็จึงออกไปพร้อมกับส่งเสียงตะโงน เน่า โยน กระเปาสีฟ้าไปไกลปล่อยให้มันกลิ่นอยู่บนทราย เขาวิ่งไปพร้อมกับทำท่าทางเหมือนคนวิ่งข้ามทางจวน เขารอดเดินไปบนกองสาหร่ายทะเล เดินโดยวนพื้นทรายที่แห้งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชายหาด เขารอด รองเท้าถุงเท้าออกแล้วก็วิ่งตามออกไปด้วยเท้าเปล่า แม้จะถูกหามเกี่ยวกับหัวรู้สึกไม่

ทะเลอยู่ใกลอกไปอีกด้านหนึ่งของพื้นที่รำพึงที่เป็นทรัพย์ พื้นที่ส่องแสงเป็นประกายลักษณะ และสีสันของน้ำทะเลเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เดียวเป็นสีฟ้า เดียวเป็นสีเทา สีเขียว สีดำมัน บางทีก็ เห็นเป็นแกะทรายกลางน้ำสีเหลืองเข้ม และอาจจะมองเห็นพองคลื่นที่แตกกระเซ็นเป็นแนวยาวสีขาว ดาเนียลไม่รู้เลยว่าทะเลอยู่ใกลอกนั้น เขายังวิงต่อไป แขนกอดลำตัวเอาไว้แน่น หัวใจเต้นแรงอยู่ ในอก ตอนนี้เขารู้สึกว่าพื้นทรายแข็งแรงกับยางมะตอย เริ่มรู้สึกถึงความเปียกชื้นและความเย็นที่อยู่ ใต้ฝ่าเท้า ยิ่งใกล้เข้าไปเสียงของคลื่นก็ยิ่งดังขึ้นตามลำดับ บรรยายครอบๆ ตัวเราเต็มไปด้วยเสียงราวกับ เสียงหวีดของไอน้ำ เป็นเสียงที่นุ่มนวล และเชื่องช้า พลันก็เปลี่ยนเป็นเสียงที่รุนแรงนักล้วนราวกับ เสียงรถไปที่วิ่งบนสะพานเหล็ก บางทีเสียงก็ล่องหายไปเหมือนกับน้ำในแม่น้ำ เขายังคงวิงต่อไปเร็วที่สุด เท่าที่จะเร็วได้ วิ่งฝ่าอากาศที่เย็นยะเยือกออกไปโดยไม่ล่ำลายตามทางทะเล เมื่อเข้ามาใกล้ก็อีกเพียง แค่สองสามเมตรจะถึงแนวพองคลื่นที่แตกกระจาย เขาก็ได้กลิ่นของสิ่งที่อยู่ลึกในทะเล เขายุดยืน ณ ที่นั้น ความรู้สึกเจ็บที่ชายโครงและกลิ่นเค็มอันรุนแรงของน้ำทะเลทำให้เขาต้องกลั้นหายใจชั่วขณะ

เขารุดตัวลงนั่งบนทรายที่เปียกชื้น จ้องมองทะเลที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้า เพิ่มระดับสูงขึ้นจน เกือบกลางห้องฟ้า เขายังไม่รู้สึกถึงเวลาที่ผ่านมา แค่ผ่านถึงวันที่เขาจะได้เห็นทะเลจริงๆ ไม่ใช่แต่เพียง ในรูปถ่ายหรือบนภาพนิทรรศ บัดนี้ทะเลทั้งหมดปรากฏอยู่รอบๆ ตัวเขา พองตัวอยู่โดยมีคลื่นขนาดใหญ่ พุ่งไปข้างหน้า แล้วก็แตกกระจาย พองคลื่นที่แตกกระเซ็นเป็นฝอยล่องลอยอยู่ในอากาศท่ามกลางแสงอาทิตย์ร้ายกับเม็ดฝน ใกลอกไป เส้นขอบฟ้าโค้งตัวราวกับกำแพงที่อยู่เบื้องหน้าห้องฟ้า เขายังคง เวลาที่ผ่านมาและน้ำที่สูบซึมเข้ามาในร่างกาย ประหนึ่งว่าจะขาดใจตาย หรือไม่ก็จะหลับให้หลับไปเสียให้ได้

Il s'assit sur le sable mouillé, et il regarda la mer monter devant lui presque jusqu'au centre du ciel. Il avait tellement pensé à cet instant-là, il avait tellement imaginé le jour où il la verrait enfin, réellement, pas comme sur les photos ou comme au cinéma, mais vraiment, la mer tout entière, exposée autour de lui, gonflée, avec les gros dos des vagues qui se précipitent et déferlent, les nuages d'écume, les pluies d'embrun en poussière dans la lumière du soleil, et surtout, au loin, cet horizon courbe comme un mur devant le ciel! Il avait tellement désiré cet instant-là qu'il n'avait plus de forces, comme s'il allait mourir, ou bien s'endormir.

C'était bien la mer, sa mer, pour lui seul maintenant, et il savait qu'il ne pourrait plus jamais s'en aller. Daniel resta longtemps couché sur le sable dur, il attendit si longtemps, étendu sur le côté, que la mer commença à monter le long de la pente et vint toucher ses pieds nus.

C'était la marée. Daniel bondit sur ses pieds, tous ses muscles tendus pour la fuite. Au loin, sur les brisants noirs, l'eau n'avait pas encore de forces. Elle se brisait, bouillonnait au bus de la plage, elle n'arrivait qu'en rampant. L'écume légère entourait les jambes de Daniel, creusait des trous autour de ses talons. L'eau froide mordit d'abord ses orteils et ses chevilles, puis les insensibilisa.

En même temps que la marée, le vent arriva. Il souffla du fond de l'horizon, il y eut des nuages dans le ciel. Mais c'étaient des nuages inconnus, pareils à l'écume de la mer, et le sel voyageait dans le vent comme des grains de sable. Daniel ne pensait plus à fuir. Il se mit à marcher le long de la mer dans la frange de l'écume. A chaque vague, il sentait le sable filer entre ses orteils écartés puis revenir. L'horizon, au loin, se gonflait et s'abaissait comme une respiration, lançait ses poussées vers la terre.

Daniel avait soif. Dans le creux de sa main, il prit un peu d'eau et d'écume et il but une gorgée. Le sel brûla sa bouche et sa langue, mais Daniel continua à boire, parce qu'il aimait le goût de la mer. Il y avait si longtemps qu'il pensait à toute cette eau, libre, sans frontières, toute cette eau qu'on pouvait boire pendant toute sa vie! Sur le rivage, la dernière marée avait rejeté des morceaux de bois et des racines pareils à de grands ossements. Maintenant l'eau les reprenait lentement, les déposait un peu plus haut, les mélangeait aux grandes algues noires.

Daniel marchait au bord de l'eau, et il regardait, tout avidement, comme s'il voulait savoir en un instant tout ce que la mer pouvait lui montrer. Il prenait dans ses mains les algues visqueuses, les morceaux de coquilles, il creusait dans la vase le long des galeries des vers, il cherchait partout, en marchant, ou bien à quatre pattes dans le sable mouillé. Le soleil était dur et fort dans le ciel, et la mer grondait sans arrêt.

De temps en temps, Daniel s'arrêtait, face à l'horizon, et il regardait les hautes vagues qui cherchaient à passer par-dessus les brisants. Il respirait de toutes ses forces, pour sentir

ทะเลอยู่ที่นั่นจริงๆ ทะเลที่เข้าไฟฝนถึง ซึ่งเป็นทะเลของเขาเพียงผู้เดียว ดำเนียลรู้ว่าเขามีเมือง
จะจากไปไหนได้อีกแล้ว เขาอนลงบนพื้นทรายเป็นเวลานาน ค่อยอุย่านามาก นอนตะแคงอยู่อย่าง
นั้น จนกระทั้งน้ำทะเลเริ่มสูญชื่นตลอดแนว และขึ้นมาสัมผัสเท้าที่เปล่าเปลือยของเขาระบุ

น้ำกำลังขึ้น ดำเนียลผลักลูกขึ้นอย่างรวดเร็ว กล้ามเนื้อหั้งร่างเกร็งเพื่อเตรียมหนี เขามอง
เห็นน้ำทะเลกระทบโดยหิน ซึ่งขณะนั้นน้ำยังไม่แรงมากนักมันจึงเพียงแตกช้ำน ภราดายเป็นฟองอยู่
เบื้องล่างของชายหาด และไหหลี้น้ำชาๆ ขาดของดำเนียลได้สัมผัสน้ำฟองคลื่นอันเบาบางแล้วเกิดเป็น^{รูป}
รูปมรณะ สันเท้าของเขาน้ำที่เย็นจัดมากกระทบน้ำเท้าและข้อเท้าของเขางรูสึกชาบริเวณนั้น

สายลมโซยมาในช่วงเวลาที่น้ำขึ้น ลมนี้พัดมาไกลแรงมากจากอีกฝั่งฟ้าหนึ่ง
ดำเนียลแหงนมองห้องฟ้า และเห็นก้อนเมฆที่ตันไม่เคลื่อนมาก่อนเลย ดูประหนึ่งฟองคลื่นที่แตก
กระเซ็นอยู่ในทะเล เกลือฤกษ์พัดลอยละลิ่วมากับสายลมรากับเมล็ดทราย ตอนนี้ดำเนียลเลิกล้มความคิด
ที่จะหนี เขาระบุในช่องว่างระหว่างน้ำที่คลื่นแต่ละลูกมากกระทบชายหาด เขารู้สึกว่า
ภัยค่อยๆ ใกล้ขึ้นมาในช่องว่างระหว่างน้ำที่เท้า ไกลออกไปเส้นขอบฟ้ามองตัวขึ้น แล้วก็ยุบลงประหนึ่ง^{รูป}
ว่ามันกำลังหายใจ ปล่อยให้แรงผลักดันของมันพุ่งเข้ามาสู่พื้นดิน

ดำเนียลรู้สึกกระหายน้ำเป็นกำลัง จึงใช้อุ้งมือวักน้ำขึ้นมาเล็กน้อย และดีมีเข้าไปอีกหนึ่ง เม้ม
ความเดี๋ยวของน้ำจะทำให้รู้สึกแบบปากแสบลื้นไปหมด แต่เขาก็หาได้หยุดดีไม่หากยังคงลิ้มรสชาติของ
น้ำทะเลที่เข้าโปรดปรานต่อไป เข้าฝ่าไฟฝนถึงน้ำเหล่านี้นานนานแล้ว น้ำที่ซึ่มฉ่ำไปด้วยอิสรภาพ
พร้อมด้วย น้ำที่เข้าดีมีได้ตลอดชีวิตก็ไม่มีวันหมดน้ำขึ้นระลอกสุดท้าย พัดพาท่อนไม้และรากไม้ ซึ่ง^{รูป}
ดูคล้ายโครงกระดูกขี้นมาบนเริมผั้ง และก็พัดมันกลับไปช้าๆ และในที่สุดก็พามันกลับมาอีก โดยทั้งเอาไว้
ในตำแหน่งที่สูงกว่าเดิมปะบ่นอยู่กับพากสาหร่ายทะเลสีดำกลมใหญ่

ดำเนียลเดินอยู่ริมทะเล เข้าจ่องมองทะเลอย่างหันนี้กระหายรากับต้องการจะดึงความลับมาจาก
ทะเลให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ในเวลาเพียงชั่วครู่ เขายิ่งสาหร่ายทะเลที่เหนียวเป็นเมือกและ
เศษเปลือยหอยขี้แม แล้วก็ชุดโคลนเป็นทางยาวไปตามรอยเดินของไส้เดือน เข้าคันดูท้าวไปหมดทุกหน
ทุกแห่ง บางทีก็เดิน บางทีก็คลานไปบนทรายที่เปียกน้ำ ดวงอาทิตย์แผดแสงจ้า และร้อนแรง ทะเล^{รูป}
ก็แผลดเสียงคำรามอยู่ไม่ขาดระยะ

บางครั้ง ดำเนียลก็หยุด หันหน้าไปทางเส้นขอบฟ้า จ้องมองคลื่นลูกโตที่พวยามจะซัดขึ้นไป
บนโดยหิน พลางสุดอาการหายใจอย่างเต็มแรงเพื่อจะได้ชี้มีดับกลืนทะเล และดูเหมือนว่าทะเลและเส้น
ขอบฟ้าจะทำให้ปอด ห้อง และหัว ของเขาพองโตขึ้น จนเขากลายเป็นยักษ์ชนิดหนึ่งเลยที่เดียว เขายัง
มองน้ำทะเลสีเข้ม ซึ่งอยู่ไกลออกไป ณ ที่นั้นไม่มีพื้นดิน ไม่มีฟองคลื่น มีเพียงห้องฟ้าที่กว้างไกลไป
ขอบเขต เข้าพูดกับมันด้วยเสียงอันแห่งเวา รากับว่ามันได้ยินเสียงของเขายังพูดว่า

“มาซิ... ขึ้นมาให้ถึงนี่ มาที่นี่... มาซิ เธองดงามเหลือเกิน มาซิ ขึ้นมาทั่วพื้นดินทั้งหมด ทั่ว
เมืองทุกเมือง ขึ้นมาให้ถึงยอดภูเขาสูงเลย”

มาซิ มากับคลื่นของเรือนแหง ขึ้นมาซิ ขึ้นมา มาที่นี่”

ว่าพลง เขากลยหลังไปที่ลักษ้า ขึ้นไปบนชายหาด

le souffle, et c'était comme si la mer et l'horizon gonflaient ses poumons, son ventre, sa tête, et qu'il devenait une sorte de géant. Il regardait l'eau sombre, au loin, là où il n'y avait pas de terre ni d'écume mais seulement le ciel libre, et c'était à elle qu'il parlait, à voix basse, comme si elle avait pu l'entendre ; il disait :

"Viens ! Monte jusqu'ici, arrive ! Viens!"

"Tu es belle, tu vas venir et tu vas recouvrir toute la terre, toutes les villes, tu vas monter jusqu'en haut des montagnes!"

"Viens, avec tes vagues, monte, monte ! Par ici, par ici!"

Puis il reculait, pas à pas, vers le haut de la plage.

Il apprit comme cela le cheminement de l'eau qui monte, qui se gonfle, qui se répand comme des mains le long des petites vallées de sable. Les crabes gris couraient devant lui, leurs pinces levées, légers comme des insectes. L'eau blanche emplissait les trous mystérieux, noyait les galeries secrètes. Elle montait, un peu plus haut à chaque vague ; elle élargissait ses nappes mouvantes. Daniel dansait devant elle, comme les crabes gris, il courait un peu de travers en levant les bras et l'eau venait mordre ses talons. Puis il redescendait, il creusait des tranchées dans le sable pour qu'elle monte plus vite, et il chantonnait ses paroles pour l'aider à venir :

"Allez, monte, allez, vagues, montez plus haut, venez plus haut, allez!"

Il était dans l'eau jusqu'à la ceinture maintenant, mais il ne sentait pas le froid, il n'avait pas peur. Ses habits trempés collaient à sa peau, ses cheveux tombaient devant ses yeux comme des algues, La mer bouillonnait autour de lui, se retirait avec tant de puissance qu'il devait s'agripper au sable pour ne pas tomber à la renverse, puis s'élançait à nouveau et le poussait vers le haut de la plage.

Les algues mortes fouettaient ses jambes, s'enlaçaient à ses chevilles, Daniel les arrachait comme des serpents, les jetait dans la mer en criant :

"Arrh ! Arrh!"

Il ne regardait pas le soleil ni le ciel. Il ne voyait même plus la bande lointaine de terre, ni les silhouettes des arbres. Il n'y avait personne ici, personne d'autre que la mer, et Daniel était libre.

Tout à coup, la mer se mit à monter plus vite. Elle s'était gonflée au-dessus des brisants, et maintenant les vagues arrivaient du large, sans rien qui les retienne. Elles étaient hautes et larges, un peu de biais, avec leur crête qui fumait et leur ventre bleu sombre qui se creusait sous elles, bordé d'écume. Elles arrivèrent si vite que Daniel n'eut le temps de se mettre à l'abri. Il tourna le dos pour fuir, et la vague le toucha aux épaules, passa par-dessus

ดาเนียล สังเกตว่า�้ำใจจะค่อยๆ ไหลขึ้นมาเป็นสาย แยกไปตามแนวร่องทรายเล็กๆ มองดูก็คล้าย กับมีหัวใจค่อยๆ เลื่อนเข้ามา ฝุงปูสีเทาซึ่งก้ามวิ่งคลานหน้าเขาไปดูเบาาร้าวกับแมลงน้ำที่เลสีขาวไหล เข้าเต็มรูอันลึกลับ และท่าวmorphiden อันคดเคี้ยว น้ำใจสูงขึ้นจากเดิมมาเล็กน้อยตามคลื่นที่ซัดมาแต่ละ ลูก น้ำไหลลงแผลข่ายเป็นบริเวณกว้างขึ้นเรื่อยๆ ดาเนียลกระโอดโคลตเดันอยู่เบื้องหน้าทะเล ประดีเยว วิ่งขึ้นประเดียววิ่งลง เขาจะวิ่งขึ้นไปพร้อมกับยกแขน ดูไม่ต่างอะไรจากฝุงปูสีเทากลุ่มนั้นเลย เมื่อน้ำขึ้น มาสัมผัสกับสันเท้าของเข้า เขาจะวิ่งลงไปตามน้ำ แล้วชุดทรายเป็นแนวยาว เพื่อให้น้ำทะเลไหลได้ เร็วขึ้น พลางส่งเสียงร้องเชียร์ให้มันขึ้นมา

“เออเลย ขึ้นมา มาซิ คลื่นทั้งหลาย ขึ้นมาให้สูงๆ มาสูงๆ เอาเลย”

ขณะนี้ น้ำขึ้นมาถึงระดับเอวแล้ว แต่เข้าไม่รู้สึกถึงความหนาวเย็นไม่มีแม้ความกลัว เสือผ้าที่ เปียกโซกของเข้าแบบติดกับผ้า ปอยผอมตกลงมาปิดตา ดูคล้ายสาหร่ายทะเล น้ำทะเลเดือดพล่านอยู่ รอบๆ ตัว มันลดถอยกลับไปด้วยพลังมหาศาลจนเข้าต้องยืนเกาะกับทรายเพื่อไม่ให้ล้มหายไปข้างหลัง แล้วมันก็พุ่งกลับออกมากใหม่พร้อมกับผลักเข้าขึ้นไปบนชายหาด

ชากราชร้ายทะเลภูน้ำซัดมาปะทะขาของเข้า พันธุ์น้ำเนียอยู่รอบๆ ข้อเท้า ดาเนียลกระซาก มักอกรากับว่ามันเป็นญู แล้วโยนมันทิ้งไปในทะเล พลางส่งเสียงร้องว่า “อา... อา...”

เข้าไม่ใช่ใจที่จะดูพระอาทิตย์หรือห้องฟ้า เขามองไม่เห็นพื้นแผ่นแผ่นดินที่ไกลออกไปอีกแล้ว ไม่เห็นภาพเงาสวัวของมวลเมฆไม่ด้วยเช่นกัน ที่นั่รังผู้คน ไม่มีใครอื่น นอกจากทะเล และบัดนี้ ดาเนียล เป็นอิสระแล้ว

ทันใดนั้น น้ำทะเลเริ่มเพิ่มระดับสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว มันพองตัวขึ้นเหนือโขดหินคลื่นจากทะเล ลึกซัดโหมดกระหน่ำเข้ามา ไม่มีอะไรที่จะยับยั้งมันได้ มันซัดขึ้นสูง แผ่เป็นบริเวณกว้าง เอียงลาดเล็กน้อย ยอดคลื่นกรุ่นไปด้วยไปไอละของส่วนท้องของคลื่นที่มีสีน้ำเงินมีดีสลายบูบเป็นโรงเข้าไปข้างใน แล้วฟอง คลื่นก็แตกกระเซ็นเป็นแนวยาว มันซัดมาเร็วมากจนการทั้งดาเนียลหลบไม่ทัน เข้าหันหลังกลับเพื่อจะ หนีคลื่นเหลยพุ่งเข้ามาระแทกที่ไหลและผ่านข้ามหัวเข้าไป ด้วยสัญชาตญาณ ดาเนียลจิบเล็บเข้าที่ทราย แล้วกลั้นหายใจ เสียงน้ำถูกโน้มเข้าใส่ร่างของเข้าดังกึกก้องกับปนาทปานเสียงพ่าร้อง น้ำหมุนวนเข้าตา หู จมูก ปากของเข้าทั่วไปหมด

ดาเนียลใช้ความพยายามอย่างมากที่จะค่อยๆ คลานไปหาทรายที่แห้ง เขารู้สึกเวียนศีรษะจน ต้องหยุดพักนอนพังพานแน่นในฟองคลื่นช้ำขณะ แต่แล้วคลื่นลูกอื่นก็โหมกระหน่ำเข้ามาอีกพร้อมกับ เสียงคำรามกึกก้อง คราวนี้ยอดคลื่นที่แตกกระเซ็นยกสูงกว่าเดิมอีก และส่วนท้องของคลื่นก็ผลบูบเข้าไป เป็นโพรงรากับถ้ำเลยที่เดียว เข้าไม่รอช้า รีบวิ่งขึ้นไปบนชายหาด และหยุดพักบนเนินทราย ซึ่งอยู่ ใกล้ด้านหนึ่งของกองเศษสาหร่ายที่เรียงรายอยู่เป็นแนวกันน้ำทะเล ช่วงเวลาที่เหลือของวันนั้น เข้าไม่ ย่างกรายเข้าใกล้ทะเลอีก แต่แม้กรันน์ ร่างกายของเขายังคงสั่นเทาอยู่ เกลือทำให้เขารู้สึกปวดแสบ ปวดร้อนไป ทั่วทุกชุมชน แม้กระทั้งภายในร่าง และนัยน์ตาของเขาร้ามัวไปด้วยภาพคลื่น

sa tête. Instinctivement, Daniel accrocha ses ongles au sable et cessa de respirer. L'eau tomba sur lui avec un bruit de tonnere, tourbillonnant, pénétrant ses yeux, ses oreilles, sa bouche, ses narines.

Daniel rampa vers le sable sec, en faisant de grands efforts. Il était si étourdi qu'il resta un moment couché à plat ventre dans la frange d'écume, sans pouvoir bouger. Mais les autres vagues arrivaient, en grondant. Elles levaient encore plus haut leurs crêtes et leurs ventres se creusaient comme des grottes. Alors Daniel courut vers le haut de la plage, et il s'assit dans le sable des dunes, de l'autre côté de la barrière de varech. Pendant le reste de la journée, il ne s'approcha plus de la mer. Mais son corps tremblait encore, et il avait sur toute sa peau, et même à l'intérieur, le goût brûlant du sel, et au fond de ses yeux la tache éblouie des vagues.

A l'autre bout de la baie il y avait un cap noir, creusé de grottes. C'est là que Daniel vécut, les premiers jours, quand il est arrivé devant la mer. Sa grotte, c'était une petite anfractuosité dans les rochers noirs, tapissée de galets et de sable gris. C'est là que Daniel vécut, pendant tous ces jours, pour ainsi dire sans jamais quitter la mer des yeux.

Quand la lumière du soleil apparaissait, très pâle et grise, et que l'horizon était à peine visible comme un fil dans les couleurs mêlées du ciel et de la mer, Daniel se levait et il sortait de la grotte. Il grimpait en haut des rochers noirs pour boire l'eau de pluie dans les flaques. Les grands oiseaux de mer venaient là aussi, ils volaient autour de lui en poussant leurs longs cris grinçants, et Daniel les saluait en sifflant. Le matin, quand la mer était basse, les fonds mystérieux étaient découverts. Il y avait de grandes mares d'eau sombre, des torrents qui cascadaient entre les pierres, des chemins glissants, des collines d'algues vivantes. Alors Daniel quittait le cap et il descendait le long des rochers jusqu'au centre de la plaine découverte par la mer. C'était comme s'il arrivait au centre même de la mer, dans un pays étrange, qui n'existe que quelques heures.

Il fallait se dépêcher. La frange noire des brisants était toute proche, et Daniel entendait les vagues gronder à voix basse, et les courants profonds qui murmuraient. Ici, le soleil ne brillait pas longtemps, la mer reviendrait bientôt les couvrir de son ombre, et la lumière se réverbérait sur eux avec violence, sans parvenir à les réchauffer. La mer montrait quelques secrets, mais il fallait les apprendre vite, avant qu'ils ne disparaissent. Daniel courait sur les rochers du fond de la mer, entre les forêts des algues. L'odeur puissante montait des mares et des vallées noires, l'odeur que les hommes ne connaissent pas et qui les enivre.

Dans les grandes flaques, tout près de la mer, Daniel cherchait les poissons, les crevettes, les coquillages. Il plongeait ses bras dans l'eau, entre les touffes d'algues, et il

อีกด้านหนึ่งของอ่าว มีแหลมที่สำมะดอยู่แห่งหนึ่ง ตรงกลางมี propane ถ้ำอยู่ ดำเนินไล่ที่นี่เป็นที่พักอาศัยในช่วงแรกเมื่อเข้ามาถึงทะเล ถ้ำของเขานั้นเป็น propane เล็กๆ ชาวลีกเข้าไปในโขดหินอันมีมิติพื้นของถ้ำเป็นก้อนกรวดและเม็ดทรายสีเทา ที่นั่นเป็นที่ที่ดำเนินล่าอยู่ทุกวัน โดยไม่ละสายตาไปจากทะเลเลย

เมื่อตัวอาทิตย์เริ่มฉายแสงอ่อนๆ เป็นสีเทาซีด และมองเห็นเส้นขอบฟ้าเหมือนกับเส้นด้วยท่ามกลางสีเหลืองระหว่างห้องฟ้าและห้องทะเล ดำเนินลีกที่นี่ขึ้น และออกมากจากถ้ำแล้วปีนขึ้นไปบนโขดหินสูงสีดำเพื่อดูมีน้ำฝนที่ขังอยู่ตามแอง ใช้จะมีแต่เข้าเท่านั้นที่มาที่นี่ หากยังมีน้ำทะเลตัวใหญ่ด้วยพากมันพากันบินควัดเฉวี่ยนอยู่รอบๆ ตัวเขา พร้อมกับส่งเสียงร้องดังบาดหู ดำเนินผิวปากทักษะบรรดาแกเหล่านั้น ยามรุ่งอรุณ น้ำลด เพยให้เข้าได้เห็นสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องล่าง เป็นต้นว่าแองน้ำที่มีดลลัว สายน้ำที่ไหลวนอยู่ระหว่างก้อนหิน ทางเดินที่ค่อนข้างลึก และสาหร่ายทะเลเป็นๆ ที่กองอยู่พะเนินเทินทึก ดำเนินลงมาจากแหลม เดินเลาะตามโขดหินจนกระทั่งถึงใจกลางของที่ราบที่ทะเลเคยท่วมถึง บันด็ูเหมือนกับว่าเข้าได้มาถึงใจกลางห้องทะเล ในภูมิประเทศอันประหลาดล้ำ ซึ่งจะดำรงอยู่ได้เพียงแค่ไม่กี่ชั่วโมง

เขารู้ดีว่าเขาระจะรีบ แนวโขดหินสีดำอยู่ใกล้แค่เอื้อม เขาได้ยินเสียงคำรามเบาๆ ของคลื่นและได้ยินเสียงกระแสน้ำลีกดังพิมพ์ ที่นี่จะถูกแสงตะวันสาดส่องอยู่ได้ไม่นาน อีกไม่ช้าทะเลก็จะกลับมาบดบังทุกอย่างด้วยร่มเงาของมัน และเมื่อนั้น ต่อให้แสงอาทิตย์ฉายแสงร้อนแรงเพียงใด ก็มิอาจช่วยทำให้มันอบอุ่นขึ้นได้เลยแม้แต่น้อย บันด็ูทะเลกำลังเบิดเผยความลับบางอย่างที่จะต้องรับเรียนรู้ก่อนที่มันจะหายไป ดำเนินลีวิงไปที่โขดหินที่อยู่ลึกเบื้องล่างระหว่างก้อนหินที่มีอาณาภาพบางอย่างซึ่งมนุษย์ไม่รู้จักโดยมากจากแองน้ำและแนวร่องน้ำสีดำ เป็นกลืนที่สามารถทำให้คนที่ได้กลืนเคล็บเคลือมไปได้ที่เดียว

ดำเนินลงไปหาปลา กุ้ง หอย ที่อยู่ในแองน้ำขนาดใหญ่ใกล้ทะเล เข้าสู่มันแขวนลงในน้ำระหว่างปอยสาหร่าย และพยายามหักด้วยเล็กๆ มาตอนที่ปลายนิ้ว แล้วเขาก็จับมันในแองน้ำนั้น หนวดของดอกไม้ทะเลสีม่วง สีเทา และสีแดงสดกระพือโบกอยู่ไปมา

บนโขดหินที่แบบรำ เป็นที่อยู่อาศัยของพากหอยทะเลนานาชนิด เช่น หอยหมากเจึกสีขาว ปนน้ำเงิน หอยหวานตัวสีส้ม หอยกระสาย หอยแครง และหอยเตลลิน บางครั้งแสงอาทิตย์ส่องสะท้อนบนเปลือกหอยนาน และบนเปลือกมุกสีพลอยของหอยวงพระจันทร์ที่อยู่ในแองน้ำจนเป็นประกายระยิบระยับ บางครั้งเปลือกหอยสีรุ้งซึ่งดูราวกับเปลือกตันออร์โมปราภูตัวขึ้นทางสันแลดูคล้ายกับใบมีดแล้วจึงปราภูตเป็นรูปเต็มของหอยเซลล์ระหว่างก้อนสาหร่ายทะเล ดำเนินลจ้องมองหอยเหล่านั้นที่น้ำที่ใส่รวมแฝงกระจาดอยู่เป็นเวลานาน เขารู้สึกเหมือนกับว่าเขางี้ก่ออาศัยอยู่ในส่วนลึกของรอยแตกในแองน้ำนั้นด้วยเช่นกัน ตายองเด็กน้อยพร่ามวัวด้วยแสงตะวัน และเขาก็รอให้รัตติกาลแห่งห้องทะเลมาเยือนเหมือนพากหอยเหล่านั้น

เขายังคงหอยหมากเจึกนำมาเป็นอาหาร เขายกอยู่ ย่องเข้าไปใกล้หอยเหล่านั้น อย่างเงียบๆ ที่สุด เพราะหากมันรู้ตัวมันจะเกะติดแน่นกับหินจนแทบไม่ออก พอดีกับมัน เขาก็ใช้ปลายหัวแม่เท้ากระแทกตัวมันให้หลุดออกจาก แต่บ่อยครั้งที่เจ้าพากหอยได้ยินเสียงฝีเท้า หรือเสียงฟีดฟดของลมหายใจของเขามีเสียงก่อน มันจึงพากันไปเกาะที่โขดหินที่แบบรำ ซึ่งจะได้ยินเสียงกระแทกกันระหว่าง

attendait que les crustacés viennent chatouiller le bout de ses doigts ; alors il les attrapait. Dans les flaques, les anémones de mer, violettes, grises, rouge sang ouvraient et fermaient leurs corolles.

Sur les rochers plats vivaient les patelles blanches et bleues, les nasses orange, les mitres, les arches, les tellines. Dans les creux des mares, quelquefois, la lumière brillait sur le dos large des tonnes, ou sur la nacre couleur d'opale d'une natice. Ou bien, soudain, entre les feuilles d'algues apparaissait la coquille vide irisée comme un nuage d'un vieil ormeau, la lame d'un couteau, la forme parfaite d'une coquille Saint-Jacques. Daniel les regardait, longtemps, là où elles étaient, à travers la vitre de l'eau, et c'était comme s'il vivait dans la flaue lui aussi, au fond d'une crevasse minuscule, ébloui par le soleil et attendant la nuit de la mer.

Pour manger, il chassait les patelles. Il fallait s'approcher d'elles sans faire de bruit, pour qu'elles ne se soudent pas à la pierre. Puis les décoller d'un coup de pied, en frappant avec le bout du gros orteil. Mais souvent les patelles entendaient le bruit de ses pas, ou le chuintement de sa respiration, et elles se collaient contre les rochers plats, en faisant une série de claquements. Quand Daniel avait pris suffisamment de crevettes et de coquillages, il déposait sa pêche dans une petite flaue, au creux d'un rocher, pour la faire cuire plus tard dans une boîte de conserve sur un feu de varech. Puis il allait voir plus loin, tout à fait à l'extrême de la plaine du fond de la mer, là où les vagues déferlaient. Car c'était là que vivait son ami poulpe.

C'était lui que Daniel avait connu tout de suite, le premier jour où il était arrivé devant la mer, avant même de connaître les oiseaux de mer et les anémones. Il était venu jusqu'au bord des vagues qui déferlent en tombant sur elles-mêmes, quand la mer et l'horizon ne bougent plus, ne se gonflent plus, et que les grands courants sombres semblent se retenir avant de bondir. C'était l'endroit le plus secret du monde, sans doute, là où la lumière du jour ne brille que pendant quelques minutes. Daniel avait marché très doucement, en se retenant aux parois des roches glissantes, comme s'il descendait vers le centre de la terre. Il avait vu la grande mare aux eaux lourdes, ou bougeaient lentement les algues longues et il était resté immobile, le visage touchant presque la surface. Alors il avait vu les tentacules du poulpe qui flottaient devant les parois de la mare. Ils sortaient d'une faille, tout près du fond, pareils à de la fumée, et ils glissaient doucement sur les algues. Daniel avait retenu son souffle, regardant les tentacules qui bougeaient à peine, mêlés aux filaments des algues.

Puis le poulpe était sorti. Le long corps cylindrique bougeait avec précaution, ses tentacules ondulant devant lui. Dans la lumière brisée du soleil éphémère, les yeux jaunes du poulpe brillaient comme du métal sous les sourcils proéminents. Le poulpe avait laissé flotter un instant ses longs tentacules aux disques violacés, comme s'il cherchait quelque chose. Puis

เมื่อตาเนียลหาถุงและหอยได้มากพอแล้วเขาก็นำสัตว์ที่หาได้เหล่านี้ไปซังไว้ในถังน้ำเล็กๆ ซึ่งเป็นหลุมอยู่ในโขดหิน แล้วเขาจะเอาไปใส่กระป๋องต้มต่อไปโดยอาศัยสาหร่ายทะเลเป็นเชื้อเพลิง หลังจากนั้นเขาก็จะออกไปเดินดูแวดวงชายฝั่งที่รับแห่งห้องทะเล ซึ่งมีคลื่นโหมกระหน่ำอยู่เป็นระยะ และที่นั่นเองเป็นที่อาศัยของปลาหมึกยักษ์เพื่อนของเขาระบุ

ดาเนียลได้รู้จักปลาหมึกยักษ์ในทันทีตั้งแต่วันแรกที่เขามาถึงทะเลก่อนที่จะรู้จักบรรดาคนทะเล และดูกิ่มทะเลทั้งหลายเสียอีก วันนั้น เมื่อทะเลและเส้นขอบฟ้าสงบนิ่งไม่โกรธตัวชิน แล้วกระแสน้ำอันมีดลัดดุจเหมือนจะถูกตรึงไว้ ดาเนียลได้ไปเดินเล่นยังบริเวณที่คลื่นแตกซ่าน บริเวณดังกล่าวคงเป็นที่ที่ลึกลับที่สุดในโลก เป็นที่ซึ่งแสงตะวันส่องลงมาเพียงชั่วขณะ เขาค่อยๆ จอดฝีก้าวอย่างช้าๆ มือยืดจับผนังของโขดหินที่ลื่นเอ้าไว้รากับว่าเขากำลังเดินไปสู่ใจกลางของโลกเลยที่เดียว เขายังได้พบแหล่งน้ำขนาดใหญ่ น้ำในถังน้ำและน้ำทะเลที่มีสาหร่ายทะเลขาวๆ เคลื่อนไหวอยู่อย่างช้าๆ เขายุ่ดผงไม่ขยับเขยื้อน ก้มมองดูจนหน้าแทบจะติดกับผิวน้ำ จึงได้เห็นหนวดของปลาหมึกลายไว้ๆ อยู่ข้างผนังของถังน้ำหันหนวดที่ว่าพลอออกมารอยแยกที่อยู่ก่อนจะถึงก้นป่า มันเคลื่อนไหวไปมาดูคล้ายกับควันไฟ และมันก็ลื่นไถลตัวอย่างช้าๆ ขนาดไปกับสาหร่ายทะเล ดาเนียลจ้องมองหนวดปลาหมึกซึ่งพัวพันอยู่กับเส้นใยของสาหร่ายทะเลจนแทบจะลืมหายใจไปเลยที่เดียว

แล้วปลาหมึกยักษ์ก็โผล่ตัวออกมา ลำตัวที่ยาวเป็นทรงกระบอกนั้นเคลื่อนไหวอย่างระมัดระวัง หนวดของมันโบกสะบัดเป็นคลื่นอยู่ข้างหน้า แสงอาทิตย์อ่อนๆ ที่ส่องลงมาชั่วขณะทำให้เห็นตาสีเหลืองของเจ้าปลาหมึกส่องประกายราวกับไฟอยู่ใต้คิวอันนุนหนาเด่นคุ้นนั้นเจ้าปลาหมึกปล่อยให้หนวดอ่อนยวายที่ประกอบด้วยปุ่มสีออกม่วงๆ โบกสะบัดอยู่อีกชั่วขณะหนึ่งดูเหมือนว่ามันกำลังค้นหาอะไร แล้วเมื่อมันเห็นเขาของดาเนียลที่กำลังก้มอยู่หนีอ่อนน้อมก็กระโดดถอยไปข้างหลัง พร้อมกับหนวดเข้ามาแล้วก็พ่นสารเปลกประหลาดสีเทาบนน้ำเงินของมาตรฐานกับกลุ่มเมฆ

เหมือนเข่นกับทุกๆ วัน ขณะที่ดาเนียลมาถึงขอบแล่นน้ำ ไม่ห่างจากบริเวณที่คลื่นแตกของเขาก็มอยู่หน้าที่ใสสะอาด แล้วร้อนเรียกปลาหมึกเบาๆ เขานั่งบนโขดหิน หย่อนขาที่เปลือยเปล่าให้ลุ่มลงในน้ำ อยู่ข้างหน้ารออย่างแยกซึ่งเป็นที่อยู่ปลาหมึกตัวนั้นและเขาก็ค่อยโดยไม่ขยับเขยื้อน เพียงครู่เดียว เขาก็รู้สึกว่าหนวดของปลาหมึกมาสัมผัสที่ผิวของเขabea และก็มุนวนอยู่รอบๆ ข้อเท้า ปลาหมึกกลับไล่เข้าอย่างทะนุถนอม บางทีก็ใช้หนวดแทรกเข้าไประหว่างนิ้วเท้า หรือบางทีก็คลอเคลียอยู่ที่ฝ่าเท้าของเข้า และดาเนียลก็หัวเราะชอบใจ

“สวัสดี เวียตต์” ดาเนียลทักทายเจ้าปลาหมึกซึ่ง “เวียตต์” แต่แน่นอนเขามิรู้จักชื่อมันจริงๆ หรอก เด็กน้อยพูดกับมันค่อยๆ เพื่อไม่ให้มันตกใจหนีไป เขามาตรามันว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่ได้ห้องทะเลบ้าง และถ้าลงไปได้คลื่นจะพบเห็นอะไรบ้าง เวียตต์ไม่ตอบ หากแต่ยังคงลุบไล้ข้อเท้าของดาเนียลต่อไปอย่างแผ่วเบาราวกับลูปไม้ด้วยเส้นผม

ดาเนียลชอบปลาหมึกยักษ์ตัวนี้ แต่เวลาที่เขาก็ได้พบมันมีไม่มากนัก เพราะน้ำทะเลเข็นอย่างรวดเร็ว ถ้าเข้าจับสัตว์ทะเลได้มาก เขายังแบ่งปูหรือกุ้งให้กับมัน โดยโอนลงไปในถังน้ำ หนวดสีเทา

il avait vu l'ombre de Daniel penchée au-dessus de la mare, et il avait bondi en arrière, en serrant ses tentacules et en lâchant un drôle de nuage, gris-bleu.

Maintenant, comme chaque jour, Daniel arrivait au bord de la mare, tout près des vagues. Il se pencha au-dessus de l'eau transparent, et il appela doucement le poulpe. Il s'assit sur le rocher en laissant ses jambes nues plonger dans l'eau, devant la faille où habitait le poupe, et il attendit, sans bouger. Au bout d'un moment, il sentit les tentacules qui touchaient légèrement sa peau, qui s'enroulaient autour de ses chevilles. Le poulpe le caressait avec précaution, quelquefois les orteils et sous la plante des pieds, et Daniel se mettait à rire.

"Bonjour Wiatt", dit Daniel. Le poulpe s'appelait Wiatt, mais il ne savait pas son nom, bien sûr. Daniel lui parlait à voix basse, pour ne pas l'effrayer. Il lui posait des questions sur ce qui se passe au fond de la mer, sur ce qu'on voit quand on est en dessous des vagues. Wiatt ne répondait pas, mais il continuait à caresser les pieds et les chevilles de Daniel, très doucement, comme avec des cheveux.

Daniel l'aimait bien. Il ne pouvait jamais le voir très longtemps, parce que la mer montait vite. Quand la pêche avait été bonne, Daniel lui apportait un crabe, ou des crevettes, qu'il lâchait dans la mare. Les tentacules gris jaillissaient comme des fouets, saisissaient les proies et les ramenaient vers le rocher. Daniel ne voyait jamais le poulpe manger. Il restait presque toujours caché dans sa faille noire, immobile, avec ses longs tentacules qui flottaient devant lui. Peut-être qu'il était comme Daniel, peut-être qu'il avait voyagé longtemps pour trouver sa maison au fond de la mare, et qu'il regardait le ciel clair à travers l'eau transparente.

Lorsque la mer était tout à fait basse, il y avait comme une illumination. Daniel marchait au milieu des rochers, sur les tapis d'algues, et le soleil commençait à se réverbérer sur l'eau et sur les pierres, allumait des feux pleins de violence. Il n'y avait pas de vent à ce moment-là, pas un souffle. Au-dessus de la plaine du fond de la mer, le ciel bleu était très grand, il brillait d'une lumière exceptionnelle. Daniel sentait la chaleur sur sa tête et sur ses épaules, il fermait les yeux pour ne pas être aveuglé par le miroitement terrible. Il n'y avait rien d'autre alors, rien d'autre : le ciel, le soleil, le sel, qui commençaient à danser sur les rochers.

Un jour où la mer était descendue si loin qu'on ne voyait plus qu'un mince liséré bleu, vers l'horizon, Daniel se mit en route à travers les rochers du fond de la mer. Il sentit tout à coup l'ivresse de ceux qui sont entrés sur une terre vierge, et qui savent qu'ils ne pourront peut-être pas revenir. Il n'y avait plus rien de semblable, ce jour-là ; tout était inconnu, nouveau. Daniel se retourna et il vit la terre ferme loin derrière lui, pareille à un lac de boue. Il sentit aussi la solitude, le silence des rochers nus usés par l'eau de la mer, l'inquiétude qui sortait de toutes les fissures, de tous les trous secrets, et il se mit à marcher plus vite, puis à courir. Son cœur battait fort dans sa poitrine, comme le premier jour où il était arrivé devant la mer. Daniel

ก็จะพุงอกมาร้าวกับแส้ เพื่อความเอาเหยื่อเหล่านั้นไว้ แล้วก็นำไปที่โขดหิน ดำเนียลไม่เคยเห็นตอนที่ปลาหมึกินอาหาร มันมักจะไปแอบอยู่ในรอยแตกที่มีดมิดเสมอ แล้วก็นิ่งอยู่พร้อมกับโนกสะบัดหนวดอันยาวอยู่ข้างหน้า เจ้าปลาหมึกนี้อาจจะเหมือนกับดาเนียล มันคงจะเดินทางรอนแรมมานานกว่าจะพบที่อยู่ที่กันเองน้ำนี้ และมันคงจะมองท้องฟ้าที่แจ่มกระจ่างน้ำในแอ่งที่สร้างกันแผ่นกระจากแห่งนี้

เมื่อน้ำทะเลขลดลงอย่างเต็มที่ แสงแดดจ้ามาก ร้าวกับมีโถมไฟมาส่องสว่างอยู่ ดำเนียลเดินมาตรงกลางระหว่างโขดหิน บนพื้นที่ปูด้วยสาหร่ายทะเล แสงอาทิตย์เริ่มสะท้อนอยู่บนผืนน้ำ และก้อนหิน สดแสงร้อนแรงร้าวกับเปลวเพลิง ขณะนั้นไม่มีลมพัดผ่านแม้เพียงแผ่นเบา ท้องฟ้าสีครามอันกว้างใหญ่思想政治เปล่งประกายด้วยแสงอันบรรเจิดอยู่เหนือที่ราบแห่งกันทะเล ดำเนียลรู้สึกวันผ่านมาที่หัวและไหล่ เข้าหลับตาลงเพื่อไม่ให้ตาพร่าด้วยแสงที่สว่างแฉมกริบ ไม่มีอะไรอื่นอีกแล้ว ก็ไม่มีอะไรอื่นนอกจาก ห้องฟ้า แสงแดด ไอเกลือ ซึ่งเริ่มเริงระนำอยู่บนโขดหิน

วันนี้น้ำทะเลขลดลงมากจนกระทั้งมองเห็นเพียงแต่ขอบบางๆ สีครามอยู่ระหว่างขอบฟ้า ดำเนียลเริ่มเดินออกไปตามโขดหินที่อยู่กันทะเล ในขณะนั้นเอง เขารู้สึกเคลิ้มเหมือนนกพญากัยผู้ก้าวเข้าไปในด้าวแคนอันพิสุทธิ์ ทั้งที่รู้ตัวว่าอาจจะไม่มีวันได้ กลับออกมากอีก วันนี้ไม่มีลมกวนบัวบานอีก ทุกสิ่งอย่างดูเปลกใหม่ไปหมด ดำเนียลหันหลังกลับไปมองชายฝั่งที่อยู่ไกลออกไป มันช่างดูคล้ายทะเลสาปที่มีแต่โคลนตาม เด็กน้อยรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลง ความเงียบสงัดที่มาจากโขดหินที่สึกกร่อนด้วยแรงน้ำทะเล และรู้สึกถึงความน่ากลัวที่จากรอยแยกตามพื้นเดิน และหลุมบ่ออันลึกลับ เขารีบเดินเร็วขึ้นแล้วก็เปลี่ยนเป็นวิ่ง หัวใจของเขาระ霆อยู่ในหน้าอกเหมือนกับวันแรกที่มาถึงทะเล ดำเนียลวิ่งโดยไม่หยุดพัก กระโตดข้ามแม่น้ำและแนวของสาหร่ายทะเลไป เลาะไปตามยอดของโขดหินที่ค่อนข้างแหลม โดยกางแขนไว้เพื่อพยุงตัวไม่ให้ล้ม

บางที่ก็เป็นแผ่นหินหนึียวๆ ปกคลุมด้วยสาหร่ายทะเลที่มีขนาดเล็กมาก บางที่ก็เป็นหินคมเหมือนกับใบมีด ซึ่งเป็นหินประหลาดที่ดูเหมือนกับผิว平原ตาม ทุกหนทุกแห่งมีแม่น้ำส่องแสงแหวววับและไหวเป็นระลอก บรรดาเปลือกหอยที่ฝังตัวอยู่ในโขดหิน ถูกแสงแดดเผาจนเกิดเสียงลั่นเปรี้ยงดังชั้น ส่วนสาหร่ายทะเลซึ่งใหญ่ก็ทำเสียงแบกลๆ เมื่อกับเสียงของไอน้ำเดือด

ท่ามกลางที่ราบแห่งกันทะเล ดำเนียลวิ่งไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้ว่าวิ่งไปไหน และไม่ได้สนใจ หยุดว่าคลื่นทะเลถึงที่ไหน ตอนนี้ทะเลหายไปแล้ว มันถูกดูอยู่ในจันกระทั้งถึงเส้นขอบฟ้า ร้าวกับว่ามันได้ ใกล้ไปในรู ซึ่งเชื่อมต่อกับใจกลางของโลกเลยที่เดียว

ดำเนียล ไม่รู้สึกกลัว แต่เขารู้สึกเหมือนไม่ใช่ตัวเขาเอง คราวนี้เขาไม่ร้องเรียกทะเลและไม่พูดกับมันต่อไปอีก แสงสาดส่องไปทั่วทุกแห่ง บางครั้งก็ใกล้มากจนเขารู้สึกถึงลำแสงอันร้อนแรงที่เผาไหม้หน้า หรือบางทีก็อยู่ไกลมาก คลายกับแสงวิบวับที่เย็นยะเยือกจากหมู่ดาวพเคราะห์ เพราะแสงนี้เองทำให้ดำเนียลวิ่งกลับไปกลับมาผ่านหมู่โขดหิน แสงทำให้เข้าเป็นอิสระและบ้าคลั่ง เขาระบายน้ำไปตามเหมือนกับมัน อย่างไม่รู้เห็นอู้ได้ แสงนี้ไม่อ่อนโยนและไม่เงียบสงบเหมือนกับแสงที่ชายหาดและเนินทราย มันเป็นแสงวนที่พลุ่งพล่านออกมาย่างไม่หยุดยั้ง สะท้อนไปมาระหว่างกระจากแห่งห้องฟ้าและโขดหิน

courait sans reprendre haleine, bondissait par-dessus les mares et les vallées d'algues, suivait les arêtes rocheuses en écartant les bras pour garder son équilibre.

Il y avait parfois de larges dalles gluantes, couvertes d'algues microscopiques, ou bien des rocs aigus comme des lames, d'étranges pierres qui ressemblaient à des peaux de squale. Partout, les flagues d'eau étincelaiet, frissonnaient. Les coquillages incrustés dans les roches crépitaient au soleil, les rouleaux d'algues faisaient un drôle de bruit de vapeur.

Daniel courait sans savoir où il allait, au milieu de la plaine du fond de la mer, sans s'arrêter pour voir la limite des vagues. La mer avait disparu maintenant, elle s'était retirée jusqu'à l'horizon comme si elle avait coulé par un trou qui communiquait avec le centre de la terre.

Daniel n'avait pas peur, mais il n'était plus tout à fait lui même. Il n'appelait pas la mer, il ne lui parlait plus. La lumière était partout à la fois, si proche qu'il sentait sur son visage le passage des rayons durcis, ou bien très loin, pareille à l'étincelle froide des planètes. C'était à cause d'elle que Daniel courait en zigzag à travers la plaine des rochers. La lumière l'avait rendu libre et fou, et il bondissait comme elle, sans voir. La lumière n' était pas douce et tranquille, comme celle des plages et des dunes. C'était un tourbillon insensé qui jaillissait sans cesse, rebondissait entre les deux miroirs du ciel et des rochers.

Surtout, il y avait le sel. Depuis des jours, il s'était accumulé partout sur les pierres noires, sur les galets, dans les coquilles des mollusques et même sur les petites feuilles pâles des plantes grasses, au pied de la falaise. Le sel avait pénétré la peau de Daniel, s'était déposé sur ses lèvres, dans ses sourcils et ses cils, dans ses cheveux et ses vêtements, et maintenant ce la faisait une carapace dure qui brûlait. Le sel était même entré à l' intérieur de son corps, dans sa gorge, dans son ventre, jusqu'au centre de ses os, il rongeait et crissait comme une poussière de verre, il allumait des étincelles sur ses rétines douloureuses. La lumière du soleil avait enflammé le sel, et maintenant chaque prisme scintillait autour de Daniel et dans son corps. Alors il y avait cette sorte d'ivresse, cette électricité qui vibrait, parce que le sel et la lumière ne voulaient pas qu'on coure, qu'on saute d'un rocher à l'autre, ils voulaient qu'on fui à travers le fond de la mer.

Daniel n'avait jamais vu tant de blancheur. Même l'eau des mares, même le ciel étaient blancs. Ils brûlaient les rétines. Daniel ferma les yeux tout à fait et il s'arrêta, parce que ses jambes tremblaient et ne pouvaient plus le porter. Il s'assit sur un rocher plat, devant un lac d'eau de mer. Il écouta le bruit de la lumière qui bondissait sur les roches, tous les craquements secs, les claquements, les chuintements, et, près de ses oreilles, le murmure aigu pareil au chant des abeilles. Il avait soif, mais c'était comme si aucune eau ne pourrait le rassasier jamais. La lumière continuait à brûler son visage, ses mains, ses épaules, elle mordait avec des milliers de picotemints, de fourmillements. Les larmes salées se mirent à couler de ses yeux fermés, lentement, traçant des sillons chauds sur ses joues. Entrouvrant ses paupières avec

ที่สำคัญก็คือ เกลือ หลายวันมาแล้วที่มีนมากองสูญอยู่ทั่วไปหมด ไม่ว่าจะเป็นบันก้อนหินสีดำบน ก้อนกรวด ในเปลือกหอย หรือแม้แต่ตามใบไม้สีซีดใบเล็กๆ ของไม้ใบหน้าที่ขึ้นอยู่ที่ต้นหิน เกลือได้ แทรกอยู่ต่ามเส้นผม และในเสื้อผ้า และตอนนี้มันเกาะจนเป็นแผ่นแข็ง ทำให้เข้าปวดแสบปวดร้อน เกลือนี้ยัง เช้าไปแม้กระถั่งภายในร่างกายของเข้าด้วย เริ่มตั้งแต่ในคอหอย ในห้อง และซึมเข้าไม่ จนถึงในกระดูก มันกัดกร่อนจนเกิดเสียงดังเอี้ยดๆ รวมกับเศษแก้ว มันจุดประกายไฟอยู่บนกระจากตา ของเข้า ทำให้เข้า เจ็บปวดอย่างแสนสาหัส แสงจากดวงอาทิตย์แพดเผาเกลือจนลูกเป็นไฟ และ ตอนนี้ผลึกของเกลือแต่ละก้อนสะท้อนแสงเป็นประกายอยู่รอบตัว และในร่างของดาเนียล เขารู้สึกถึง ความมึนเมา คล้ายกับได้สัมผัสระสเตไฟฟ้าที่สั่นไหวอยู่ในบรรยายศาสราภกับว่าเกลือและแสงแดด ไม่ยอมให้ได้ร่วงหนึ่มัน หรือกระโดดหนีมันจากโขดหินหนึ่งไปอีกโขดหินหนึ่ง หากแต่เมื่อต้องการ หลักให้หนึ่งไปสู่กันบึงทะเล

ดาเนียลไม่เคยเห็นความขาวสว่างมากเท่านี้มาก่อน ไม่ว่าจะเป็นน้ำในแอ่ง หรือแม้แต่ห้องฟ้า ก็เป็นสีขาว มันแพดเผากระจากตาของเข้า ดาเนียลหลับตาสันทิ แลเหหุดเดิน เพราะขาของเขาน้ำหนา ไม่อาจพยุงร่างเอาไว้ได้ เขานั่งลงบนโขดหินที่แบนราบริมบึงน้ำทะเล พังสรรพสำเนียงของลำแสงที่ โอลเด็นอยู่บนโขดหิน ได้ยินเสียงลั่นเบรียะ เสียงกระทบกระแทกเสียงเสียดสี และได้ยินเสียงพิมพ์คำลั่ย เสียงร้องของผึ้งของอยู่ใกล้ๆ หูของเข้า เขากะหายน้ำ แต่ดูเหมือนว่าไม่มีน้ำชนิดใดที่จะระบบความ กระหายของเข้าได้เลย แสงยังคงแพดเผา ใบหน้า มือ และเหลืองเข้าต่อไป มันทิ่มแทงจนรู้สึกเจ็บ คัน อยู่ทั่วร่าง น้ำตาซุ่มเกลือเริมไหลซ้ำๆ จากดวงตาของเข้าซึ่งยังคง ปิดอยู่ น้ำตานั้นร้อนจนรู้สึกได้ ขณะที่ ไฟลเป็นทางลงมาที่แก้ม เขานឹนลីมตาชี้นมองไปที่รากโขดหินสีขาว และที่ทะเลทรายขนาดใหญ่ ซึ่ง แห้งน้ำหกโหดได้ส่องแสงจนมันเป็นประกายแพร่กระจาย สัตว์ทะเลและหอยหั้งหลายอันตรธานหายไป มันพา กันไปหลบอยู่ในรอยแตกตามผิวดิน ซึ่งมีหาร่วยมะลคลุ่มปิดอยู่รากบันม่าน

ดาเนียลก้มตัวไปข้างหน้า บนโขดหินที่แบนราบ ดึงเสื้อขึ้นมาคลุมศีรษะเพื่อจะได้ไม่เห็นแสง และ เกลืออีก เขานิงอยู่โดยไม่ขยับเขี้ยวอนเป็นเวลานาน เอาหัวซุกไว้ระหว่างเข้าหั้งสองในขณะที่การ เริงระบำของแสงแดดเกิดซ้ำอีก วนเวียนอยู่ที่ห้องทะเลลึก

และแล้วลมก็พัดมา แม้จะแผ่เบาในช่วงแรก เพราะต้องฝ่าอากาศที่หนักมากด้วยความยก ลำบาก แต่ต่อมาก็ค่อยๆ ทวีความแรงขึ้น สายลมเย็นๆ นี้ได้พัดมาจากเส้นขอบฟ้า แห่งน้ำทะเล พริวไหวและเปลี่ยนสีสันไป บนห้องฟ้าปกคลุมไปด้วยก้อนเมฆ และบัดนี้แสงก็กล้ายเป็นแสงธรรมดा ไม่หมุนวนอีกต่อไป ดาเนียลได้ยินเสียงคำรามของทะเลอยู่ใกล้ๆ ได้ยินเสียงคลื่นลูกใหญ่กระแทกกับ โขดหิน และน้ำกระเต็นมาเปียกปอนเสื้อผ้าของเข้า จนทำให้เขายาจากความเงื่องหงอย

ทะเลไหลามาโน่นแล้ว กระแสน้ำไหลามาเร็วมาก ชั่วพริบตาเดียว ก็ไหลามาโอบล้อมโขดหินไว จนดูเหมือนกับเป็นเกาะ รอยแยกตามพื้นดินก็ถูกท่วมไปสิ้น เสียงของมันดังราวกับเสียงแม่น้ำในฤดู น้ำหลา ทุกครั้งที่มันไหลมาทั่วโขดหินแต่ละโขด จะเกิดเสียงทึบที่ทำให้ฐานของโลกสั่นสะเทือน และ เกิดเสียงดังสนั่นหวั่นไหวในอากาศ

effort, il regarda la plaine des roches blanches, le grand désert où brillaient les mares d'eau cruelle. Les animaux marins et les coquillages avaient disparu, ils s'étaient cachés dans les failles, sous les rideaux des algues.

Daniel se pencha en avant sur le rocher plat, et il mit sa chemise sur sa tête, pour ne plus voir lumière et le sel. Il resta longtemps immobile, la tête entre ses genoux, tandis que la danse brûlante passait et repassait sur le fond de la mer.

Puis le vent est venu, faible d'abord, qui marchait avec peine dans l'air épais. Le vent grandit, le vent froid sorti de l'horizon, et les mares d'eau de mer frémissaient et changeaient de couleur. Le ciel eut des nuages, la lumière redevint cohérente. Daniel entendit le grondement de la mer proche, les grandes vagues qui frappaient leurs ventres sur les rochers. Des gouttes d'eau mouillèrent ses habits et il sortit de sa torpeur.

La mer était là, déjà. Elle venait très vite, elle entourait avec hâte les premiers rochers comme des îles, elle noyait les crevasses, elle glissait avec un bruit de rivière en crue. Chaque fois qu'elle avait englouti un morceau de roche, il y avait un bruit sourd qui ébranlait le socle de la terre, et un rugissement dans l'air.

Daniel se leva d'un bond. Il se mit à courir vers le rivage sans s'arrêter. Maintenant il n'avait plus sommeil, il ne craignait plus la lumière et sel. Il sentait une sorte de colère au fond de son corps, une force qu'il ne comprenait pas, comme s'il avait pu briser les rochers et creuser les fissures, comme cela, d'un seul coup de talon. Il courait au-devant de la mer, en suivant la route du vent, et il entendait derrière lui le rugissement des vagues. De temps en temps, il criait, lui aussi, pour les imiter :

"Ram! Ram!"

car c'était lui qui commandait la mer.

Il fallait courir vite! La mer voulait tout prendre, les rochers, les algues, et aussi celui qui courrait devant elle. Parfois elle lançait un bras, à gauche, ou à droite, un long bras gris et taché d'écume qui coupait la route de Daneil. Il faisait un bond de côté, il cherchait un passage au sommet des roches, et l'eau se retirait en suçant les trous des crevasses.

Daniel traversa plusieurs lacs déjà troubles, en nageant. Il ne sentait plus la fatigue. Au contraire, il y avait une sorte de joie en lui, comme si la mer, le vent et le soleil avaient dissout le sel et l'avaient libéré.

La mer était belle! Les gerbes blanches fusaiient dans là lumière, très, haut et très droit, pris retombaient en nuages de vapeur qui glissaient dans le vent. L'eau nouvelle emplissait les creux des roches, lavait la croûte blanche, arrachait les touffes d'algues, Loin, près des falaises, la route blanche de la plage brillait. Daniel pensait au naufrage de Sindbad, quand

ดาเนียลกระโดดลูกขึ้นพรวด วิ่งตรงขึ้นไปที่ชายฝั่งโดยไม่หยุดพัก ตอนนี้เขามิ่งง่วงซึมอีกต่อไปแล้ว ความกลัวแสงและเกลือเหือดหายไปหมดสิ้น แต่กลับรู้สึกมีความกรุณานิดหนึ่งอยู่ในส่วนลึกของร่างกาย รู้สึกมีพลังซึ่งเข้าءองก์ไม่เข้าใจ ดูเหมือนว่าเขารู้ความสามารถจะทำให้โขดหินทั้งหลายแตกออกเป็นเสียง และสามารถจัดชุดรอยแยกได้ เพียงแค่ใช้สันเท้า เขาวิ่งตามลมไปอยู่เบื้องหน้าทะเลเสียงของคลื่นดังกึกก้องกับปนาทอยู่ข้างหลังเขา บางครั้งเขายังโกรนล้อเลียนเสียงคลื่น

“ครีน... ครีน...”

เพราะเขานั้นเองที่เป็นผู้สั่งทະเล

เขากำเป็นต้องวิงให้เร็ว เพราะทະเลหมายจะกลืนทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นโขดหิน สาหร่ายทะเล ไม่เว้นแม้คนที่วิงอยู่ข้างหน้ามัน บางครั้งดูราวกับว่าทະเลยืนแขนออกมานางทีก์ไปทางซ้าย บางทีก์ไปทางขวา แขนอันยาวสีเทาและเป็นวงศ์ด้วยฟองไหลมาตัดทางของดาเนียล เขางึงกระโดดไปข้างๆ พยายามหาทางเดินโดยเหยียบไปบนยอดโขดหิน และทุกครั้งที่น้ำทะเลคลื่นอยลง จะพัดเอา ทรายไปด้วย จนพื้นทรายบริเวณรอยแยกยุบตัวลง

ดาเนียลว่าไห้ข้ามแห่งน้ำขุ่นๆ ไปหลายแอ่ง แทนที่จะรู้สึกเหนื่อย ตรงข้ามเขากลับมีแต่ความเริงร่าเบิกบาน ราวกับว่าทະเล สายลม แสงแดด ได้ช่วยเหลือจากไปและช่วยให้เข้าเป็นอิสระ

ทะเลช่างงามนัก กระแสคลื่นกระดอนสูง ตรงขึ้นไปในอากาศท่ามกลางแสงแดดแตก กระจายออก แลดูเป็นชื่อสีขาว แล้วก็ตกลงมาอย่างเป็นละองน้ำซึ่งบลิวไปตามสายลม น้ำที่ไหลกลับมาใหม่ไหลมาท่วมแอ่งน้ำตามโขดหิน ช่วยลดความร้อนให้หายใจไป พร้อมกับกระชากระฉุ่มสาหร่ายทะเลไปกับสายน้ำ ใกลอกอไปใกล้กับหน้าทางสีขาวของชายหาดสะท้อนแสงเป็นประกาย ดาเนียลคิดถึงเมื่อครั้งที่น้ำซึ่งบลิวไปอีกครั้งหนึ่ง เด็กเกิดเรืออัปปางและลูกคลื่นพัดพาไปจนกระทั่งถึงเกาะชัตติร์ย์มิห์ราช และตอนนี้เหมือนครั้งนั้นทุกประการ เขาวิ่งไปที่โขดหินอย่างรวดเร็วโดยที่เท้าอันเปล่าเปลือย เลือกเหยียบแต่ทางที่ไปได้สะดวกที่สุด ทั้งๆ ที่เขามีเวลาที่จะคิดเลย์ก์ตาม เขากองเดยใช้ชีวิตอยู่ที่นี่มาแล้วช้านานตับปัน ที่รับแห่งห้องทะเลลึก ดินแดนที่มีพายุ และที่เกิดเหตุเรืออัปปาง

เขาวิ่งเร็วๆ กับความเร็วของทะเล วิ่งไปโดยไม่หยุด เขากลับหายใจเงียบชั่วขณะ แล้วก็เหลือตามน้ำไหลมาจากอีกฝั่งหนึ่งของโลก ทะยานตัวสูงขึ้น โถงลงไปข้างหน้าแตกเป็นพอง แล้วก็เหลือตามโขดหินลื่นๆ จากนั้นจึงซึมลงไปในรอยแตกตามพื้นดิน

ดวงอาทิตย์แสงสว่างไสวอยู่ไม่ไกลจากเส้นขอบฟ้า ดวงอาทิตย์นี้เองที่เป็นต้นกำเนิดของพลังทั้งปวงเหล่านี้ แสงของมันแผกตันคลื่นให้ไหลสู่พื้นดิน ดูเหมือนว่ามีการเริงระบำอยู่ตลอดเวลา เกลือจะเริงระบำเมื่อหน้าทะเลลดต่ำลง ส่วนคลื่นและลมจะเริงระบำเมื่อระดับสูงขึ้นถึงชายฝั่ง สับเปลี่ยนหมุนเวียนอยู่เช่นนี้เป็นนิจ

เมื่อน้ำทะเลไหลเข้ามาน้ำถึงแนวสาหร่ายที่กองกันชายฝั่งอยู่ ดาเนียลก็เข้าไปในถ้ำน้ำที่กองกรวดจ่องมองดูทะเลและห้องฟ้า แต่แล้วคลื่นก็เหลือผ่านสาหร่ายเข้ามา เข้าต้องถอยเข้าไปในถ้ำอีก กระแสคลื่นโหมกระหน่ำอยู่ตลอดเวลา แพร่สีขาวสาดซัดก่อนกรวด ก้อนหินจนกระเพื่อม ดูราวกับน้ำที่กำลังเดือดพล่าน คลื่นยังคงซัดขึ้นมาบนฝั่งอยู่ เช่นนั้นลูกแล้วลูกเล่าจนกระทั่งก้องสาหร่ายและกิงไม้

il avait été porté par les vagues jusqu'à l'île du roi Mihrage, et c'était tout à fait comme cela, maintenant. Il courait vite sur les rochers, ses pieds nus choisissaient les meilleurs passages, sans même qu'il ait eu le temps d'y penser. Sans doute il avait vécu ici depuis toujours, sur la plaine du fond de la mer, au milieu des naufrages et des tempêtes.

Il allait à la même vitesse que la mer, sans s'arrêter, sans reprendre son souffle, écoutant le bruit des vagues. Elles venaient de l'autre bout du monde, hautes, penchées en avant, portant l'écume, elles glissaient sur les roches lisses et elles s'écrasaient dans les crevasses.

Le soleil brillait de son éclat fixe, tout près de l'horizon. C'était de lui que venait toute cette force, sa lumière poussait les vagues contre la terre. C'était une danse qui ne pouvait pas finir, la danse du sel quand la mer était basse, la danse des vagues et du vent quand le flot remontait vers le rivage.

Daniel entra dans la grotte quand la mer atteignit le rempart de varech. Il s'assit sur les galets pour regarder la mer et ciel. Mais les vagues dépassèrent les algues et il dut reculer à l'intérieur de la grotte. La mer battait toujours, lançait ses nappes blanches qui frémissaient sur les cailloux comme une eau en train de bouillir. Les vagues continuèrent à monter, comme cela, une après l'autre, jusqu'à la dernière barrière d'algues et de brindilles. Elle trouvait les algues les plus sèches, les branches d'arbre blanchies par le sel, tout ce qui s'était amoncelé à l'entrée de la grotte depuis des mois. L'eau butait contre les débris, les séparait, les prenait dans le ressac. Maintenant Daniel avait le dos contre le fond de la grotte. Il ne pouvait plus reculer davantage. Alors il regarda la mer pour l'arrêter. De toutes ses forces, il la regardait, sans parler, et il renvoyait les vagues en arrière, en faisant des contre-lames qui brisaient l'élan de la mer.

Plusieurs fois, les vagues sautèrent par-dessus les reparts d'algues et de débris, éclaboussant le fond de la grotte et entourant les jambes de Daniel. Puis la mer cessa de monter tout d'un coup. Le bruit terrible s'apaisa, les vagues devinrent plus douces, plus lentes, comme alourdies par l'écume. Daniel comprit que c'était fini.

Il s'allongea sur les galets, à l'entrée de la grotte, la tête tournée vers la mer. Il grelottait de froid et de fatigue, mais il n'avait jamais connu un tel bonheur. Il s'endormit comme cela, dans la paix étale, et la lumière du soleil baissa lentement comme une flamme qui s'éteint.

Après cela qu'est-il devenu? Qu'a-t-il fait, tous ces jours, tous ces mois, dans sa grotte, devant la mer? Peut-être qu'il est parti vraiment pour l'Amérique, ou jusqu'en Chine, sur un cargo qui allait lentement, de port en port, d'île en île. Les rêves qui commencent ainsi ne doivent pas s'arrêter. Ici, pour nous qui sommes loin de la mer, tout était impossible et facile. Tout ce que nous savions, c'est qu'il s'était passé quelque chose d'étrange.

เล็กๆ ซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางสุดห้าย กองสารวัยทะเลขีแห่งกรังและเศกกิ้งไม่ที่ถูกเกลือภาวะจนขาดพลน เหล่านี้ กองสมอยู่ที่ปากถ้ำมานานแรมเดือน ในที่สุดมันก็ถูกน้ำทะเลขีให้มากระแทรกจนแตกกระจาย แล้วก็ถูกกลืนไปพร้อมกับคลื่น ตอนนี้ ดาเนียลเข้าไปจนหลังจุดกันถ้ำ เขายังสามารถจะถอยไปได้ไกล กว่านี้แล้ว ดังนั้น เขายังเพ่งมองไปที่ทางเดียวที่จะให้มันหยุดบ้าคลั่ง เขาระบรวมพลังทั้งหมดไว้ใน สายตา จ้องเข้มงวดอย่างพอดี ใช้พลังจิตสักดักกันแรงของคลื่นที่โผลมาเข้ามาให้ถอยหลังกลับไป

หลายครั้งที่คลื่นสามารถชัดขึ้นได้ในที่ที่น้ำท่วมราบอยู่ จนกระเด็นไปถึงกันถ้ำ และไหลลงไปท่ามร้อนของด้านใน แต่แล้วในช่วงพิรบ atan น้ำทะเลขีหยุดขึ้น เสียงอัน น่ากลัวก็เงียบสงบลง กระแสคลื่นกลับอ่อนแรง เชื่องชั่ลงราวกับว่าฟองคลื่นมันหนักเหลือกำลัง เข้าใจดีว่าทุกสิ่งทุกอย่างได้จบสิ้นลงแล้ว

เขานอนเหยียดยาวลงบนก้อนกรวดข้างหน้าถ้ำ หันหัวไปทางทะเล ร่างกายสั่นเทาด้วยความ หนาวเย็นและเหนื่อยอ่อน แต่นั่นบ่งบอกว่าเป็นครั้งแรกที่เขาได้พบความสุขในชีวิต เขานอนหลับไปขณะที่ ทะเลนั่งลงอยู่คงที่ แสงจากดวงอาทิตย์ลดความร้อนแรงลงอย่างช้าๆ เมื่ອอกกับเปลวไฟที่กำลัง 募起 ไป

หลังจากเหตุการณ์นี้แล้ว ดาเนียลจะเป็นตายร้ายดีอย่างไรในแต่ละวันแต่ละเดือนที่ผ่านมา เขายังคงอยู่ในถ้ำริมทะเลนั่นก็ไม่มีใครรู้ บางที่เขาอาจจะไปเมริกาจริงๆ ก็ได้ หรือไม่ก็ไปถึงประเทศ จีน โดยอาศัยเรือบรรทุกสินค้าที่เดินทางไปอย่างช้าๆ จากท่าเรือหนึ่งไปอีกท่าเรือหนึ่ง จากทะเลหนึ่ง ไปอีกทะเลหนึ่ง ความฝันที่เริ่มต้นขึ้นนี้ไม่ควรสิ้นสุดลง สำหรับพากเราที่อยู่ที่นี่ที่ชึ้นห่างไกลจากทะเลมาก เรื่องราวทั้งหมดมันหล่อหลอมให้เป็นไปได้ แต่ก็ไม่ยากเกินไปที่จะจินตนาการ เราภูต เพียงว่า ได้มีเหตุการณ์แปลงประหลาดเกิดขึ้น

ที่ว่าแปลงก็คือเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นนั้น มีอะไรที่ไม่สมเหตุสมผล ซึ่งมันขัดกับสิ่งที่ผู้หลักผู้ใหญ่ ได้เคยพูดไว้ พากผู้ใหญ่ไม่รู้จะเป็นบริตราก ผู้ดูแลนักเรียน หรือตำรวจได้เคยวิงพล่านพยายามทุกวิถี ทางเพื่อจะค้นหาร่องรอยของด้านใน ซึ่งแน่ พากเขามาดำเนินการมาอย่างมาก แต่แล้ววันหนึ่งหลัง จากนั้น พากเขาระบรวมพลังทั้งหมดไว้ในตัวตน พากเขามีพูดถึงดาเนียลอีกเลย พากเขายังคงส่อง ข้าวของและการบ้านเก่าๆ ที่ดาเนียลทำส่งครุภัลป์ไปให้พ่อ แม่ ของเขายังไม่มีอะไรของด้านใน หลงเหลืออยู่ โรงเรียนอีก นอกจากความทรงจำเกี่ยวกับเขากลับแต่เป็นความทรงจำที่พากเขามาไม่ ต้องการอีกแล้ว พากเขาระบรวมพลังเรื่องลูกเมีย เรื่องบ้าน เรื่องรถยนต์ และการเลือกตั้งห้องถินเหมือน เมื่อก่อน ราวกับว่าไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น

พากเขารู้ว่าไม่ได้แสวงหาความจริง แต่จะลืมดาเนียลไปแล้วจริงๆ ก็ได้ เพราะพากเขายัง ได้ คิดถึงดาเนียลมากเกินไปในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา หากดาเนียลกลับมาอีกและปรากฏตัวขึ้นที่ประตู ของโรงเรียน ผู้คนเหล่านั้นอาจจะจำเขามาได้แล้ว และอาจจะถามเขาว่า “เธอเป็นใคร” “เธอต้องการ อะไร”

แต่สำหรับพากเรา เราไม่เคยลืมเขายังไม่ว่าจะเป็นในตึกนอน ในห้องเรียนหรือในสนาม ไม่มี ใครลืมเขายังไม่ได้คุยกับเขากันตาม พากเราคุยกันด้วยเรื่องต่างๆ มากมายที่โรงเรียน เป็นต้นว่า เรื่องโจทย์วิชาคณิตศาสตร์ หรือแบบฝึกหัด การแปลง แต่เราไม่ลืมที่จะพูดถึงดาเนียลราวกับว่า

C'était étrange, parce que cela avait un aspect illogique qui démentait tout ce que les gens sérieux disaient. Ils s'étaient tellement agités en tous sens pour trouven la trace de Daniel Sindbad, les professeurs, les surveillants, les policiers, ils avaient posé tant de questions, et voilà qu'un jour, à partir d'une certaine date, ils ont fait comme si Daneil n'avait jamais existé. Ils ne parlaient plus de lui. Ils ont envoyé tous ses effets, et même ses vieilles copies à ses parents, et il n'est plud rien resté de lui dans le Lycée que son souvenir. Et même de cela, les gens ne voulaient plus. Ils ont recommencé à parler de choses et d'autres, de leurs femmes et de leurs maisons, de leurs autos et des élections cantonales, comme avant, comme s'il ne s'était rien passé.

Peut-être qu'ils ne faisaient pas semblant. Peut-être qu'ils avaient réellement oublié Daniel, à force d'avoir trop pensé à lui pendnt des mois. Peut-être que s'il était revenu, et qu'il s'était présenté à la porte du Lycée, les gens ne l'auraient pas reconnu et lui auraient demandé:

"Qui êtes-vous? Qu est-ce que vous voulez?"

Mais nous, nous ne l'avions pas oublié. Personne ne l'avait oublié, dans le dortoir, dans les classes, dans la cour, même ceux qui ne l'avaient pas connu. Nous parlions des choses du Lycée, des problèmes et des versions, mais nous pensions toujours très fort à lui, comme s'il était réellement un peu Sindbad et qu'il continuait à parcourir le monde. De temps en temps, nous nuos arrêtons de parler, et quelqu'un posait la question, toujours la même :

"Tu crois qu'il est là-bas?"

Personne ne savait au juste ce que c'était, là-bas, mais c'était comme si on voyait cet endroit, la mer immense, le ciel, les nuages, les récifs sauvages et les vagues, les grands oiseaux blancs qui planent dans le vent.

Quand la brise agitait les branches des châtaigniers, on regardait le ciel, et on disait, avec un peu d'inquiétude, à la manière des marins :

"Il va y avoir de la tempête."

Et quand le soleil de l'hiver brillait dans le ciel bleu, on commentait :

"Il a de la chance aujourd'hui."

Mais on ne disait jamais beaucoup plus, parce que c'était comme un pacte qu'on avait conclu sans le savoir avec Daniel, une alliance de secret et de silence qu'on avait passée un jour avec lui, ou bien peut-être comme ce rêve qu'on avait commencé, simplement, un matin, en ouvrant les yeux et en voyant dans la pénombre du dortoir le lit de Daniel, qu'il avait préparé pour le reste de sa vie, comme s'il ne devait plus jamais dormir.

เข้าเป็นชนบดจิงฯ ที่ยังคงเดินทางผจญภัยต่อไป บางครั้งพากเราก็หยุดพูด และใครคนหนึ่งตั้งคำถามขึ้นมา ซึ่งมักเป็นคำถามเดิมเสมอ

“เชื่อคิดว่าเขาอยู่ที่นั้นหรือเปล่า”

ไม่ใช่ครรภ์อย่างแท้จริงหรอกว่าที่นั้นเป็นอย่างไร แต่มีความรู้สึกเหมือนกันว่าเราได้เห็นสถานที่แห่งนั้น ทะเล้นกว้างใหญ่ไพศาล ห้องฟ้า ก้อนเมฆ โขดหินที่ห่างไกลผู้คนกระแสนลึ่น และหมุนกตัวใหญ่สีขาว ซึ่งกำลังร่อนคลายไปตามสายลม

เมื่อลมพัดกิ่งของต้นเกาลดจันสันให้ เราชะพากันมองไปที่ห้องฟ้า และก็จะเอ่ยขึ้นด้วยความวิตก ด้วยท่าทางของชาวทะเลว่า

“จะเกิดพายุแล้ว”

และเมื่อแสงอาทิตย์ในฤดูหนาวส่องเป็นประกายอยู่บนห้องฟ้าสีคราม เราอุกความเห็นว่า “วันนี้เข้าโชคดีนะ”

แต่เราไม่เคยพูดอะไรไปมากกว่านั้น เพราะมันเหมือนกับเป็นสัญญาที่เราได้ตกลงกันไว้ กับดำเนียลโดยไม่รู้ตัว เป็นข้อตกลงอันลึกลับและเงียบเชี่ยบซึ่งครั้งหนึ่งเราเคยทำไว้กับเขา บางที เรื่องทั้งหมดนี้ อาจจะเหมือนความฝันที่เริ่มต้นขึ้นมาเฉยๆ ในเช้าวันหนึ่งขณะที่พากเราลีมตาขึ้นเห็นเตียงของดำเนียลในความมืดลับของตึกนอน เตียงซึ่งเขาได้จัดไว้อย่างดีสำหรับช่วงชีวิตที่เหลืออยู่ รากับว่าเข้าจะไม่หวานกลับมานอนอีกต่อไป

สรุปกิจกรรมประจำปี ของ ส.ค.ผ.ท.

“La France en Mosaique”

27-28 พฤศจิกายน 2536

ณ วิทยาลัยเขนต์จอห์น

โดย... อรุณรัตน์ ป้านสวัสดิ์*

การแข่งขันประเภทต่างๆ

สถาบันที่เข้าร่วมการแข่งขันประเภทต่างๆ มีจำนวน

97 สถาบันดังตารางสรุปต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อสถาบัน	นักเรียนศึกษา	ภาษา	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1	นักเรียนศึกษา										
1	สุโขทัยวิทยาคม สุโขทัย	✓		✓	✓	✓			✓		
2	พิบูลย์วิทยาลัย ลพบุรี			✓	✓				✓		
3	ศรีวิกรรณ์ กทม.								✓		
4	เบญจมราชนุสรณ์ กทม.			✓	✓			✓	✓		
5	มัธยมวัดหนองแขม กทม.			✓	✓			✓	✓		
6	มัธยมวัดมหาพฤฒาราม กทม.					✓		✓	✓		
7	อุตรดิตถ์ธุรกิจ อุตรดิตถ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
8	ราชบูริกานุเคราะห์ ราชบุรี					✓			✓		

* - อาจารย์สอนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
- ผู้ช่วยเลขาธิการสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อสถาบัน	การเงิน	ขาดทุนทางการค้า	ขาดทุนทางภาษี	ขาดทุนทางบัญชี	ขาดทุนทางภาษีอากร	ขาดทุนทางภาษีอากรที่ได้รับยกเว้น	ขาดทุนทางภาษีอากรที่ได้รับยกเว้น	ขาดทุนทางภาษีอากรที่ได้รับยกเว้น	ขาดทุนทางภาษีอากรที่ได้รับยกเว้น	ขาดทุนทางภาษีอากรที่ได้รับยกเว้น
9	ยานนาเวศวิทยาคอม กทม.									✓	
10	จันทร์ทุ่นบำเพ็ญ กทม.	✓									
11	เบญจมราชนิพัทธ์ ราชบูรี	✓		✓					✓	✓	
12	สายธรรมจันทร์ ราชบูรี									✓	
13	จอมสุรางค์อุปถัมภ์ ออยธยา		✓		✓				✓	✓	
14	วิสุทธิรงษ์ การยุจันบุรี			✓	✓						
15	มัธยมวัดดุสิตาราม กทม.	✓		✓	✓					✓	
16	เจ้าพระยาวิทยาคอม กทม.			✓	✓					✓	
17	วิมุตยารามพิทยาคอม กทม.	✓	✓				✓	✓			
18	ยาสูบวิทยานุเคราะห์ กทม.			✓	✓				✓		✓
19	สตรีชัยภูมิ ชัยภูมิ	✓	✓		✓						
20	หอวัง กทม.			✓	✓						✓
21	ช่างตากรุ้วศคอนเวนเตอร์ กทม.			✓	✓					✓	
22	เซนต์จอห์น กทม.			✓	✓				✓		
23	โยธินบูรณะ กทม.			✓	✓					✓	
24	สตรีวิทยา 2 กทม.			✓	✓	✓			✓	✓	
25	มหารรณพาราม กทม.								✓	✓	✓
26	วัดรางบัว กทม.	✓	✓	✓	✓				✓	✓	
27	สตรีวัดอัปสรสวรรค์ กทม.	✓								✓	
28	สำมาตย์พานิชนุกูล กระปี้					✓				✓	
29	เบญจมเทพอุทิศ เพชรบูรี			✓	✓						
30	สีกัน (วัฒนาณัทอุปถัมภ์) กทม.					✓				✓	
31	เบญจมราชาลัย กทม.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
32	วัดราชាណิเวศ กทม.	✓		✓		✓		✓		✓	
33	สามเสนวิทยาลัย กทม.	✓		✓	✓	✓				✓	

ลำดับ ที่	ชื่อสถาบัน	เอกสาร	การแก้ไข	ตรวจสอบ โดยหน่วยงานต้น ที่ออก	จัดทำโดย สถาบัน	หน่วย งานที่	เอกสาร	ตรวจสอบ โดยหน่วยงานต้น ที่ออก	จัดทำโดย สถาบัน
34	สวนกุหลาบวิทยา กทม.		✓				✓	✓	✓
35	วัดอิน巴拉ม กทม.	✓		✓	✓		✓	✓	✓
36	ราชสีมาวิทยาลัย นครราชสีมา			✓	✓				✓
37	มหาวิทยาลัยมหิดล กทม.			✓	✓		✓	✓	
38	สุโขทัย กทม.				✓				
39	เชียงใหม่ กทม.			✓	✓				
40	แม่แตง กทม.				✓				
41	พระโขนงพิทยาลัย กทม.	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
42	คณะราษฎร์บำรุงปทุมธานี กทม.				✓			✓	
43	จิตรลดา กทม.			✓	✓				✓
44	บางกะปิ กทม.	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
45	ราชวินิตมหิดล กทม.				✓		✓	✓	
46	สุรศักดิ์มนตรี กทม.				✓			✓	
47	ราชวินิตบางแก้ว กทม.			✓	✓			✓	
48	จันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม กทม.				✓			✓	
49	เช่นต์โยเซฟคอนแวนต์ กทม.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
50	สตรีวิทยาลัย กทม.							✓	
51	ศรีราชา ชลบุรี	✓	✓	✓	✓		✓	✓	
52	เบญจมราชนิค นครศรีธรรมราช			✓	✓		✓		
53	อัสสัมชัญคอนแวนต์ กทม.			✓	✓			✓	✓
54	เฉลิมขวัญสตรี พิชณุโลก		✓	✓	✓	✓		✓	
55	สตรีวิทยา กทม.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
56	ระยองวิทยาคม ระยอง			✓	✓	✓	✓	✓	✓
57	ปทุมวิไล ปทุมธานี	✓			✓			✓	
58	สตรีวัฒน์ กทม.	✓	✓	✓	✓			✓	

ลำดับ	ชื่อสถาบัน	ประกาศ	การสอนต่างประเทศ	กิจกรรมทางวิชาการต่างประเทศ	อบรมฯ	สัมมนาฯ	สัมมนาฯ	ประชุมฯ	นิตยสารฯ
59	ราชินีปัน กทม.			✓	✓			✓	
60	เตรียมอุดมศึกษา กทม.	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
61	บดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กทม.	✓		✓	✓		✓	✓	
62	สาธิต มศว. ปทุมวัน กทม.				✓				
63	วนารีเคลิม สงขลา			✓	✓				
64	พระปฐมวิทยาลัย นครปฐม			✓	✓				
65	พิจิตรพิทยาคม พิจิตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
66	เชนต์ฟรังซิสชาเวียร์คอนแวนเตอร์ กทม.			✓	✓			✓	
67	เทพศิรินทร์ กทม.	✓			✓				
68	วชิราลัยวิทยาลัย กทม.		✓					✓	
69	รัตนภิเบศร์ นนทบุรี			✓	✓			✓	
70	วิทยาลัยนานาชาติปี กทม.		✓						
71	พานิชยการราชดำเนินธนบุรี กทม.							✓	
72	แสงอรุณ กทม.							✓	
73	สาธิต ม.รามคำแหง กทม.			✓	✓			✓	
74	วิทยาเขตพิตรพิมุข กทม.			✓	✓			✓	
75	หางดงรัฐราชภูร อุปถัมภ์ เชียงใหม่	✓			✓			✓	
76	เขมรศิริอนุสรณ์ กทม.			✓	✓				
77	พุทธจักรวิทยา กทม.	✓	✓	✓	✓			✓	
78	วัดสร้างกษ			✓	✓			✓	
79	ราชินีปุรณะ นครปฐม			✓	✓	✓		✓	
80	ศึกษานารี กทม.			✓	✓			✓	
81	กาญจนานุเคราะห์ กาญจนบุรี			✓	✓	✓	✓	✓	
82	มหาวชิราลัย สงขลา				✓			✓	
83	บางปะกอกพิทยาคม กทม.				✓			✓	

ลำดับ	ชื่อสถาบัน	เอกสาร	การแปลง	ตรวจสอบ	ตรวจสอบ	ตรวจสอบ	ตรวจสอบ	ตรวจสอบ	ตรวจสอบ
84	ลาดปลาเค้าพิทยาคม กทม.		✓	✓	✓			✓	✓
85	สาธิ์ ม.ศิลปากร กทม.	✓							
86	ศรีอยุธยา กทม.				✓			✓	
87	กุนหนาทวารามวิทยาคม กทม.			✓		✓		✓	
88	นครนายกวิทยาลัย			✓	✓			✓	
89	ปัญญาภรณ์			✓	✓			✓	
90	สตรีนทบุรี			✓	✓	✓		✓	
91	เทพศิรินทร์รัมเกล้า	✓			✓			✓	
92	ฤทธิ์ธรรมรงค์รอน			✓	✓	✓	✓	✓	
93	ฤทธิยะวรรณาลัย	✓			✓			✓	
	อดมศึกษา								
94	ม.ศิลปากร นครปฐม	✓		✓			✓		
95	ม.อุบลราชธานี อุบลฯ	✓							
96	ม.ธรรมศาสตร์ ศูนย์ศิลปศาสตร์	✓							
97	ม.เกษตรศาสตร์ ศูนย์มนุษศาสตร์	✓							

สรุปผลการแข่งขันประเภทต่าง ๆ

บอร์ดนิทรรศการ (มัธยมศึกษา)

รางวัลยอดเยี่ยม	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
รางวัลที่ 1	โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
รางวัลที่ 2	โรงเรียนบางกะปิ
รางวัลที่ 3	โรงเรียนศรีราชา
รางวัลชมเชย	โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร
	โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย
	โรงเรียนสตรีวิทยา
	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

บอร์ดนิทรรศการ (อุดมศึกษา)

รางวัลที่ 1	คณะมนุษยศาสตร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รางวัลที่ 2	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รางวัลที่ 3	คณะอักษรศาสตร์	มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอบปัญหาจากภายนอก

รางวัลยอดเยี่ยม	โรงเรียนวนารีเฉลิม (สงขลา)
	โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
รางวัลที่ 1	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
	โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ คอนแวนต์
	วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรดี
รางวัลที่ 2	โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์
	โรงเรียนบดินทรเดชา
รางวัลที่ 3	โรงเรียนเซนต์จอห์น
รางวัลชมเชย	โรงเรียนสตรีวิทยา
	โรงเรียนหอวัง
	โรงเรียนอุตรดิตถ์ธุรกิจ
	โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา
	โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
	โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย
	โรงเรียนวัดรางบัว
	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ตอบปัญหาความรู้ทั่วไป

รางวัลยอดเยี่ยม	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
รางวัลที่ ๑	โรงเรียนสตรีวิทยา
รางวัลที่ ๒	โรงเรียนราชินีบัน
	โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์
	โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
รางวัลที่ ๓	-
รางวัลชมเชย	โรงเรียนราชินีบูรณะ
	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
	โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

แข่งขันพูดบทสนทนา

รางวัลยอดเยี่ยม	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
รางวัลที่ ๑	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
รางวัลที่ ๒	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
รางวัลที่ ๓	โรงเรียนอุตรดิตถ์ธุรกิจ
รางวัลชมเชย	โรงเรียนสตรีวิทยา
	โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์
	โรงเรียนนางกะบี
	โรงเรียนสตรีวิทยา ๒

แข่งขันท่องบทกวีนิพนธ์

รางวัลยอดเยี่ยม	นางสาวอธิมา มีระวัณศริกุล
บทกวี ชื่อ “Le petit Cheval Blanc”	โรงเรียนเบญจมราชาลัย
รางวัลที่ ๑	นางสาวสุรดา ศุภดิเรกกุล
บทกวี ชื่อ “Familiale”	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
รางวัลที่ ๒	นางสาวจุฑาภรณ์ ธรรมวิหาร
บทกวี ชื่อ “En sortant de l'école”	โรงเรียนสตรีวิทยา
รางวัลที่ ๓	นายพัชรพล โพธิ์ดำรงชัย
บทกวี ชื่อ “Page d'écriture”	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
รางวัลที่ ชมเชย	นายวีรวุฒิ ศรีธูป
บทกวี ชื่อ “Pour toi mon amour”	โรงเรียนราชวินิตมัธยม

นางสาวสิรินธ์ วิริยคิริ	โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์
บทกวี ชื่อ "L'enfant et les sorties"	
นายจเร สิงห์โภวินท์	โรงเรียนเบญจมราษฎร์
บทกวี ชื่อ "Il pleut doucement sur la ville"	
นางสาววัลยา เลิศปัญญาโชคชัย	โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ถนนวี
บทกวี ชื่อ "Harmonie du soir"	

แข่งขันวาดภาพ

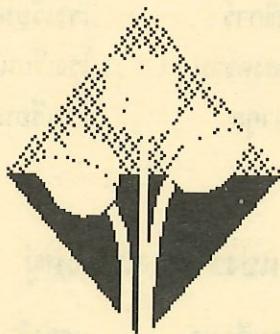
รางวัลยอดเยี่ยม	นายพิเชษฐา ลักษณานุรักษ์	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
รางวัลที่ 1	นางสาว กัลยา บุญภัทร	โรงเรียนสตรีคริสต์วิทยา
รางวัลที่ 2	นายณรัณ สายจิตบริสุทธิ์	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
รางวัลที่ 3	นางสาวปี แซ่กัง	โรงเรียนสตรีวิทยา
รางวัลชมเชย	นางสาวรังสิมา ตันสกุล	โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย (ลพบุรี)
	นางสาวอัจฉรา ตั้งพรประเสริฐ	โรงเรียนราชินีบูรณะ (นครปฐม)
	นายทนงศักดิ์ กรรมนิการ์	โรงเรียนวิสุทธิวงศ์ (กาญจนบุรี)
	นางสาวนริศรา มาลี	โรงเรียนศรีอุยธยา
	นายอาทิตย์ กรรมนิการ์	โรงเรียนนครนายกวิทยาคม
	นายอติรัตน์ วิชิตวงศ์	โรงเรียนรัตนนา徽เบอร์ (นนทบุรี)
	นายไรวุฒิ รุจินาภุล	โรงเรียนบดินทรเดชา

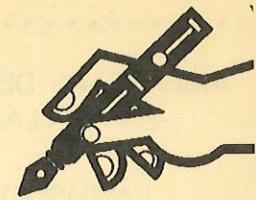
แข่งขันร้องเพลงหมู่

รางวัลยอดเยี่ยม	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา	เพลงชื่อ Gaston
รางวัลที่ 1	โรงเรียนสตรีวิทยา	เพลงชื่อ La Chenille
รางวัลที่ 2	โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์	เพลงชื่อ Petit robot
รางวัลที่ 3	โรงเรียนยาสูบวิทยาลัยเคราะห์	เพลงชื่อ La bal masqué
รางวัลชมเชย	โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	
	โรงเรียนบางกะปิ	
	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร	

ແຂ່ງຂັ້ນຮ້ອງເພັນເດືອນ

ຮັງວັດຍອດເຍື່ມ	ນາງສາວສຸວະຮັນ ຮູ່ໆພໍາໃໝ່ ເພັນຊື່ອ “Plaisir d'amour”	ໂຮງເຮັດວຽກ
ຮັງວັດທີ 1	ນາຍກິຈຈາຕີ ປະກົມວິທີ ເພັນຊື່ອ “Fais-moi une place”	ໂຮງເຮັດວຽກຈົມມາຈານຸສຣັນ
ຮັງວັດທີ 2	ນາຍຄມກຸຈ ຈັນນີ້ ເພັນຊື່ອ “Heline”	ໂຮງເຮັດວຽກອາວົນວິທີ
ຮັງວັດທີ 3	ນາງສາວເອມວັລີ ຈຶ່ງໄພສາລ ເພັນຊື່ອ “Il faudrait que tu reviennes”	ໂຮງເຮັດວຽກເຊັນຕີໂຍເໜີກອນແວນຕີ
ຮັງວັດໝາຍ	ນາງສາວຮູ່ງອຮຸນ ມາຫວັງຕິ້ນທີ ນາງສາວນຸ່ສາ ເປົ່ມສຸຂ ນາງສາວດາວິນາ ຄຸນວິງຸດີສຸກຸລ	ໂຮງເຮັດວຽກມ້າຮັກພາຣາມ ໂຮງເຮັດວຽກວັດສັນຍຸດອນແວນຕີ ໂຮງເຮັດວຽກຈິຕຣລດາ

ข่าวจากเลขานิการ ส.ค.ผ.ท.

ประมาณ ลีศิริเสริญ*

งานกิจกรรมประจำปี 2536 ของ สคผท. "LA FRANCE EN MOSAIQUE" ณ.วิทยาลัย
เซนต์ジョンส์ เมื่อวันเสาร์ที่ 27 และวันอาทิตย์ที่ 28 พฤษภาคม 2536 ก็สำเร็จลุล่วงไป
ด้วยดีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งทางสมาคมได้รับจดหมายแสดงความยินดี และชื่นชมต่อความสำเร็จ
ดังกล่าวซึ่งเกิดขึ้นได้ ก็ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการที่เฝ้าดูแลฝึกสอน
และลูกศิษย์ทั้งหลายที่มีความอดทน ขยันขันแข็ง ที่จะเข้าร่วมงานกิจกรรมครั้งนี้ จึงขอนำ
จดหมายจาก ยพณฯ เอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย (Monsieur Jacques
RUMMELHARDT) และทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศส (Monsieur Jean-François GRUNSTEIN)
มาเผยแพร่ยังสมาชิก สคผท. ได้ชื่นใจทั่วถึงกัน

* รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย
เลขานิการและผู้จัดการสมาคมครุภำพฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

AMBASSADE DE FRANCE
EN THAILANDE

L'AMBASSADEUR

n° 1521 /SC

Bangkok, le 30 novembre 1993

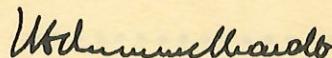
Madame la Vice Présidente,

C'est avec beaucoup de plaisir que j'ai participé à la cérémonie de clôture de l'Association des Professeurs de Français de Thaïlande.

Assistant pour la première fois à cet événement, j'ai pu mesurer et apprécier les efforts accomplis par votre Comité, par les professeurs et par les très nombreux élèves et étudiants des écoles et des universités de Thaïlande, pour que cette manifestation connaisse un tel succès.

J'ai été particulièrement impressionné par l'excellente qualité des travaux réalisés par les participants, dans toutes les disciplines présentées. Je vous serais très reconnaissant de bien vouloir transmettre mes félicitations les plus sincères à tous ceux qui ont contribué à la réussite de ces deux journées que Son Altesse Royale la princesse Galyani Vadhana a bien voulu nous faire le grand honneur de venir clôturer.

Je vous prie d'agréer, Madame la Vice Présidente, l'expression de mes respectueux hommages.

Jacques RUMMELHARDT

Madame Thida Boontham
Vice Présidente
Association Thaïlandaise des
Professeurs de Français

AMBASSADE DE FRANCE EN THAILANDE
Services Culturels, Scientifiques et de Coopération

Bangkok, le 29 novembre 1993

n° 1507 SC/BAL-mh

Madame Thida Boontham
Vice Présidente
Association Thaïlandaise des
Professeurs de Français

Madame la Vice Présidente,

Au nom de mes collègues du Service Culturel, Scientifique et de Coopération et en mon nom personnel, permettez-moi de vous présenter, ainsi qu'à tout le Comité de l'Association des Professeurs de Français de Thaïlande, nos félicitations les plus vives de se tenir au Collège Saint-John's.

Nous avons tous été très impressionnés par la qualité des réalisations, dans tous les domaines, des très nombreux participants des écoles et des universités de Thaïlande qui n'ont ménagé ni leur temps ni leur peine pour que cette manifestation soit un grand succès.

Soyez aimable de bien vouloir transmettre ce message à toute votre équipe de professeurs et de les féliciter pour les efforts qu'ils ont déployés à cette occasion. Je vous en remercie par avance.

Je vous prie d'agrérer, Madame la Vice Présidente, l'expression de mes sincères salutations.

brin à vous

Jean-François GRUNSTEIN

J.F. Grunstein

Conseiller Culturel, Scientifique
et de Coopération

สรุปผลงานของคณะกรรมการบริหาร ส.ค.ผ.ก. ชุดที่ 8

หัวข้อ	1 มกราคม 2535-31 ธันวาคม 2535	1 มกราคม 2536-19 ธันวาคม 2536
1. งานบริหาร	<p>1.1 จัดทำแบบแผนในการบริหาร ชุดที่ 8 1.2 ประชุมคณะกรรมการบริหาร รวม 9 ครั้ง 1.3 จัดทำโครงการประจำปี 2535 ของสมานุษ 1.4 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสำนักงานเขตวัฒนาภูมิรวม ผู้เชลย ปี 2535 1.5 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสภากาชาดไทย-ประเทศไทย กันยายน พ.ศ. ปี 2535 1.6 ประชุมพัฒนาเพื่อพัฒนาศักยภาพและบุคลา แหล่งสถาปัตย์</p>	<p>1.1 ประชุมคณะกรรมการบริหาร รวม 7 ครั้ง 1.2 จัดทำโครงการประจำปี 2536 ของสมานุษ 1.3 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสำนักงานเขตวัฒนาภูมิรวม ผู้เชลย ปี 2536 1.4 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสภากาชาดไทย-ประเทศไทย กันยายน พ.ศ. ปี 2536 1.5 ประชุมพัฒนาเพื่อพัฒนาศักยภาพและบุคลา แหล่งสถาปัตย์</p>
2. ทุนประชรภาคต่างๆ	<p>2.1 ทุนดูไบประเทศไทย 1992 จำนวน 15 หมื่น : BESANÇON 2.2 ทุนผู้อุปถัม 9 เดือน 1992 จำนวน 5 หมื่น : GRENOBLE 2.3 ทุนดูไนสำหรับการบริหารสมานุษฯ 1992 จำนวน 2 หมื่น : PARIS 2.4 ทุนเรียนต่อวิชาภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย 1992 จำนวน 4 หมื่น : TOURS 2.5 ทุนเรียนต่อวิชาภาษาฝรั่งเศส ระดับอุดมศึกษา 1992 จำนวน 4 หมื่น : TOURS</p>	<p>2.1 ทุนดูไบประเทศไทย 1993 จำนวน 10 หมื่น : GRENOBLE 2.2 ทุนดูไน 2 เดือน 1993 จำนวน 10 หมื่น : BESANÇON 2.3 ทุนดูไนสำหรับการบริหารสมานุษฯ 1992 จำนวน 2 หมื่น : PARIS 2.4 ทุนเรียนต่อวิชาภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 1992 จำนวน 3 หมื่น : TOURS 2.5 ทุนเรียนต่อวิชาภาษาฝรั่งเศสระดับอุดมศึกษา 1992 จำนวน 5 หมื่น : TOURS</p>

หัวข้อ	1 มกราคม 2535-31 ธันวาคม 2535	1 มกราคม 2536-19 ตุลาคม 2536
3. งานวิชาการ	<p>3.1 การสัมมนาเรื่อง “Le Français des Affaires 2” เมื่อวันที่ 7-11 เมษายน 2535 ณ คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p> <p>3.2 การสัมมนาเรื่อง “ภาษาฝรั่งเศสเพื่อวิชาการ” เมื่อวันที่ 27-28 ตุลาคม 2535 ณ กรุงเทพมหานคร วิทยาลัย</p> <p>3.3 การอบรมเรื่อง “วิธีสื่อสารการขาย” เมื่อวันที่ 16-20 พฤศจิกายน 2535 ณ คณะมนุษยศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง</p>	<p>3.1 การสัมมนาเรื่อง “Le Français des Affaires” เมื่อวันที่ 5-11 เมษายน 2536 (เริ่มต้นที่ 6 เมษายน 2536) ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p> <p>3.2 การประชุมวิชาการ “แนวคิดในการจัดกิจกรรมประจำปี 2536 ของศศภ. : LA FRANCE EN MOSAÏQUE” และการประยุกติศาสตร์ของ “ปูนเปลือกหอยหัวหิ้งศส ไนป์จูบ์” เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2536 ณ กาญจนบุรีวิทยาลัย</p>
4. กิจกรรม	<p>4.1 การจัดทำศูนย์ศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา สrinagar และอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 17-18 มกราคม 2536</p> <p>4.2 กิจกรรมประจำปี 2535 “Dans l'Hexagone” เมื่อวันที่ 12-13 ธันวาคม 2535 ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีพะเยา</p>	<p>4.1 กิจกรรมประจำปี 2536 : “La France en Mosaïque” ในวันที่ 27-28 พฤศจิกายน 2536 ณ วิทยาลัยเชียงใหม่ จอน</p>
5. การประสานงาน	<p>5.1 ประสานงานกับกรมวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย กับหน่วยงาน ภายในประเทศ</p> <p>5.2 ประสานงานกับสำนักพัฒนารัฐนิยมผู้เรียน</p> <p>5.3 ประสานงานกับสภามหภาคแม่น้ำเจ้าพระยา กรุงเทพฯ</p> <p>5.4 ประสานงานกับหน่วยศึกษาใหม่ กัมมสันนท์ศึกษา</p>	<p>เช่นเดียวกับข้อ 5.1 - 5.4 ข้างต้น 2535</p>
6. การประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศ	<p>6.1 ประสานงานกับ FIPF</p> <p>6.2 ประสานงานกับ AUPELF</p> <p>6.3 ประสานงานกับกลุ่ม Amités Sans Frontières.</p>	<p>เช่นเดียวกับข้อ 6.1 - 6.3 ข้างต้น 2535</p>

หัวข้อ	1 มกราคม 2535-31 ธันวาคม 2535	1 มกราคม 2536-19 ธันวาคม 2536
7. การพัฒนาและสืบทอด วาระการและ จุดหมายท่องเที่ยว	<p>7.1 จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 ฉบับ</p> <p>7.2 จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 ฉบับ</p> <p>7.3 จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 ฉบับ</p> <p>7.4 จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 ฉบับ</p> <p>7.5 จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 ฉบับ</p>	ใช้ผลิตภัณฑ์ชื่อ 7.1 - 7.5 ของปี 2535
8. กิจกรรมอื่นๆ	<p>8.1 โครงการศึกษาและทักษิณากาชาดครุฑ์ร้อน ณ ประเทศ ผู้รักษาดูแล ที่ 6 (1992) จำนวน 50 คน เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน - 28 เมษายน 2535 : MONTPELLIER</p> <p>8.2 การต้อนรับเยาวชนจากประเทศสหราชอาณาจักร ที่ 2 (1992) จำนวน 41 คน เมื่อวันที่ 25- 31 กรกฎาคม 2535 จ้าวเมือง BREST</p> <p>8.3 การรายงานตัวของนักเรียนต่างด้าวในภาคบูรณา ภูมิภาคและเชิงวัฒนธรรมที่ 300 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส</p> <p>8.4 บริการเชิงวัฒนธรรมเชิงวัฒนธรรมที่ 300 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส</p> <p>8.5 จัดทำเกียรตินิเวศ หรือโล่ เพื่อสอนไปให้แก่ผู้มีคุณภาพดูหมิ่น</p> <p>8.6 จัดทำหนังโฆษณาเครื่องดื่มนมสด แก่สื่อสังคม</p> <p>8.7 จัดทำหนังโฆษณาเครื่องดื่มนมสด 300 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส</p> <p>8.8 จัดทำหนังโฆษณาเครื่องดื่มนมสด 300 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส</p> <p>8.9 จัดทำหนังโฆษณาเครื่องดื่มนมสด 300 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส</p> <p>8.10 จัดประชุมนิทรรศน์ร่วมกับประเทศไทยและประเทศไทย</p> <p>8.11 จัดให้มีการประเพณีและกิจกรรมทางศาสนา</p>	<p>8.1 โครงการศึกษาและทักษิณากาชาดครุฑ์ร้อน ณ ประเทศผู้รักษาดูแล ที่ 7 (1993) จำนวน 40 คน เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน - 28 เมษายน 2536 : BREST</p> <p>8.2 เทศกาลวัฒนธรรม 8.3- 8.11 ของปี 2535</p>

บันทึกการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2535

ประมาณ ลี๊คิริเรศิญ*

สมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2535 ขึ้นเมื่อวันพุธที่ 28 ตุลาคม 2535 ณ กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพฯ โดยมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมจำนวน 120 คน ตามระเบียบวาระการประชุมดังนี้

1. อุปนายกสมาคมฯ เปิดประชุม

อุปนายกสมาคมฯ กล่าวเปิดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2535 เมื่อเวลา 11.00 น.

2. รายงานประจำปีของสมาคมฯ

เลขานุการและผู้จัดการสมาคมฯ ได้รายงานผลงานประจำปีของสมาคมฯ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 ถึงวันที่ 28 ตุลาคม 2535 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รายงานประจำปี สมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ 1 มกราคม - 19 ตุลาคม 2535

คณะกรรมการบริหารสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ชุดที่ 8 ขอรายงานกิจกรรมของสมาคมฯ ที่ได้จัดทำในรอบปีที่ผ่านมา ดังนี้

1. งานบริหาร

คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ได้ประชุมเพื่อดำเนินกิจกรรมของสมาคม นับตั้งแต่ 1 มกราคม 2535 จนถึงวันประชุมใหญ่สามัญประจำปี คือ วันที่ 28 ตุลาคม 2535 รวมทั้งสิ้น 9 ครั้ง สรุปสาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสมาคมฯ ได้ดังนี้

1.1 ประชาสัมพันธ์เพื่อหาสมาชิกทั้งประเภทบุคคลและสถาบัน

1.2 จัดทำโครงการประจำปี 2535 ของสมาคมฯ

1.3 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสำนักศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศสปี 2535

1.4 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสมาคมฝรั่งเศส-ไทย กรุงเทพฯ ปี 2535

* - เลขาธิการและผู้จัดการ สมคท.

- รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพฯ

2. ທຸນປະເກທຕ່າງໆ

ໃນຮອບປີທີ່ຜ່ານມາ ສາມາຄມໍ ໄດ້ຕິດຕ່ອຂອທຸນປະເກທຕ່າງໆ ເພື່ອສາມາຊີກດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

2.1 ທຸນຖຸດໃນໄນ້ຜລີ 1992 ຈຳນວນ 15 ທຸນ ຮະຍະເວລາ 2 ເດືອນ ສໍາຫັບຄຽງທີ່ສອນການພັ້ງເສດ
ເພື່ອຝຶກອນບຣມການຊາ ວັດນຫຣມ ແລະ ວິທີການສອນການພັ້ງເສດ ໂດຍຜູ້ໄດ້ຮັບທຸນຈ່າຍຄ່າເດີນທາງໄປ-ກລັບ
ດ້ວຍຕະເອງ ຜູ້ຮັບທຸນທັ້ງ 15 ຮາຍເດີນທາງໄປຮັບການຝຶກອນບຣມ ລັ ເມື່ອງ BESANÇON ເມື່ອວັນອາທິຕິຍ໌
ທີ 29 ມີນາຄມ 2535 ເວລາ 21.55 ນ. ໂດຍສາຍການບິນ AIR FRANCE ເທິວຍິນທີ AF 181

ອນນີ້ ການໃຫ້ທຸນຖຸດໃນໄນ້ຜລີ ປີ 1992 ນີ້ ຄືວ່າເປັນປີທີ 13 ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບທຸນປະເກທນີ້
420 ຮາຍ

2.2 ທຸນຝຶກອນນ 9 ເດືອນ 1992 ສາມາຄມໍ ໄດ້ຮັບທຸນປະເກທນີ້ຈຳນວນ 5 ທຸນ ຮະຍະເວລາ 9
ເດືອນ ສໍາຫັບຄຽງທີ່ສອນການພັ້ງເສດຮະດັບມັນຍົມຕຶກຂາ ໂດຍຮູບາລົງເສດຮັບຜິດຂອບຈ່າຍຄ່າເດີນທາງ
ໄປ-ກລັບ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບທຸນດ້ວຍ ສາມາຄມໍໄດ້ກຳກັນສອບຄັດເລືອກເມື່ອວັນທີ 20-21 ເມຫາຍນ 2535 ລັ
ກຽງເທັກການບັນຫຼຸງວິທາລັບ ແລະ ພລປະກຸງວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທຸນຄື້ອງ

1. ນາງສາວັຈරາ	ພັນຍື້ແພທຍີ	ໂຮງເຮັນລຳປາງກໍລາຍືນີ	ລຳປາງ
2. ນາງສາວປະພຣພິຈິນ	ແກ້ວເພີຣ	ໂຮງເຮັນນາງຫວີ່ຈຸ່ງ	ສົງຂລາ
3. ນາງສາວຈັນາ	ສຸວະດັບກາພ	ໂຮງເຮັນຕະຫຼານຸສຣນີ	ຈັນທຸງ
4. ນາງສາວພຣວຣນ	ບົນກົມາສ	ໂຮງເຮັນແພຕີຣິນທົງ	ກຽງເທັກ
5. ນາງສານິຫຼວດີ	ຄຣີໜ່ງສ	ໂຮງເຮັນຈິຕຣລດາ	ກຽງເທັກ

ຜູ້ຮັບທຸນທັ້ງ 5 ຮາຍນີ້ ໄດ້ເດີນທາງໄປຮັບການຝຶກອນບຣມທີ GRENOBLE ເມື່ອວັນພຸທັກສບຕີທີ 3 ຕຸລາຄມ
2535 ໂດຍສາຍການບິນ AIR FRANCE

**2.3 ທຸນກຣມການບົງການສາມາຄມໍ 1992 ສາມາຄມໍ ໄດ້ຮັບທຸນປະເກທນີ້ ຈຳນວນ 2 ທຸນ ທີ່
ປະໜຸມມືມຕິໃຫ້ກຣມການ 2 ທ່ານຕ່ອໄປນີ້ຮັບທຸນດັ່ງກ່າວ**

1. ນາງມິດາ	ນຸ້ມຫຣມ
2. ນາງສາວສູ່ຮາລິນ	ພລວັດນະ

ຜູ້ຮັບທຸນທັ້ງ 2 ຮາຍນີ້ ໄດ້ເດີນທາງໄປຮັບການຝຶກອນບຣມແລະ ດູງການດ້ານ Francais des Affaires ທີ່
Chambre de Commerce et d'Industrie de Paris ໂດຍອອກເດີນທາງເມື່ອວັນພຸທັກສບຕີທີ 18 ມິຖຸນາຍນ
2535 ເວລາ 21.00 ນ. ໂດຍສາຍການບິນ AIR FRANCE

2.4 ທຸນເຮັນດີວິການພັ້ງເສດຮະດັບມັນຍົມຕຶກຂາຕອນປລາຍ 1992

ສາມາຄມໍ ໄດ້ຮັບທຸນປະເກທນີ້ ຈຳນວນ 4 ທຸນ ສໍາຫັບນ້ຳເຮັນທັ້ນມັນຍົມຕຶກຂາປີທີ 5 ໂດຍກຳຫັນດ
ໃຫ້ໂຮງເຮັນໃນສ່ວນກລາງໄດ້ຮັບ 2 ທຸນ ແລະ ໂຮງເຮັນໃນສ່ວນຄູມກາຕ ໄດ້ຮັບ 2 ທຸນ ຮະຍະເວລາ 1 ເດືອນ ສາມາຄມໍ
ຮ່ວມກັບໜ່າຍຕຶກຂານິເທັກກຳວັນການພັ້ງເສດໄດ້ຈັດສອບຂໍ້ເຂົ້າມີນີ້ ເມື່ອວັນຈັນທົງທີ 30 ມີນາຄມ 2535
ແລະ ສອບສັນການພົນເມື່ອວັນພຸທັກສບຕີທີ 2 ເມຫາຍນ 2535 ປະກຸງພລຜູ້ໄດ້ຮັບທຸນ ອື່ນ

1. นางสาวอธิรัตน์	ชัยนิมิตวัฒนา	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
2. นางสาววิภาวดี	ยวบเจริญ	โรงเรียนสตรีวิทยา
3. นายประเสริฐ	แรงกล้า	โรงเรียนกุ้งเก็ตวิทยาลัย
4. นายเรืองชัย	ศรีสุริยันโยธิน	โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม

ผู้รับทุนทั้ง 4 รายนี้ ได้ออกเดินทางไปเมือง TOURS พร้อมกับผู้รับทุนฝึกอบรม 9 เดือน 1992

2.5 ทุนเรียนดีวิชาภาษาฝรั่งเศสระดับอุดมศึกษา 1992 สมาคมฯ ได้รับทุนประเภทนี้ จำนวน 4 ทุน สมาคมฯ ร่วมกับ BAL ได้จัดสอบคัดเลือกเมื่อเดือนเมษายน 2535 ผลปรากฏผู้ได้รับทุนคือ

1. นางสาวศุภลักษณ์	เตชะพงศ์ธรา	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นางสาวสิริวรรณ	อดิชพงศ์สุข	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. นายเอกชัย	ชื่นชูวิทย์	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. นางสาวรัตนา	ดีหมัด	คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ได้รับทุนทั้ง 4 รายนี้ ได้ออกเดินทางไปเมือง TOURS พร้อมกับผู้รับทุนฝึกอบรม 9 เดือน 1992 เช่นกัน

3. การจัดประชุมทางวิชาการและการจัดสัมมนา

ในรอบปีที่ผ่านมา สมาคมฯ ได้จัดประชุมวิชาการและจัดสัมมนาจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

3.1 การสัมมนาเรื่อง “Le Français des Affaires 2” ระหว่างวันที่ 7-11 เมษายน 2535 ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 24 คน ผู้เข้ารับการสัมมนา พึ่งพาใจมาก นอกจากภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแล้ว นักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยจำนวนหนึ่งได้ร่วมแสดงความคิดเห็นด้านความจำเป็นในการใช้ภาษาฝรั่งเศส ความต้องการบุคลากรมาร่วมงาน และการทัศนศึกษาสถานประกอบการต่างๆ

3.2 การสัมมนาเรื่อง “ภาษาฝรั่งเศสเพื่อวิทยาการ” ระหว่างวันที่ 27-28 ตุลาคม 2535 ณ กรุงเทพมหานครนัญชีวิทยาลัย ผู้เข้าสัมมนาจำนวน 150 คน

3.3 การอบรมเรื่อง “วิธีสอนการแปล” ระหว่างวันที่ 16-20 พฤศจิกายน 2535 ณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4. การจัดกิจกรรม

4.1 กิจกรรมเพื่อสมาชิก 2535 ในปีนี้สมาคมฯ ได้จัดทัศนศึกษา จังหวัดนครราชสีมา สุรินทร์ และอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 17-18 มกราคม 2535 โดยนำสมาชิกและผู้ที่สนใจในกิจกรรมของสมาคมฯ จำนวน 58 คน ไปทัศนศึกษาและเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ที่สำคัญ ทุกคนพอใจมาก และได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี จากผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะทุกจังหวัด

4.2 กิจกรรมประจำปี 2535 สมาคมฯ ได้กำหนดจัดงานกิจกรรมประจำปี 2535 โดยมีหัวข้อว่า “Dans l'Hexagone” ในวันเสาร์ที่ 12 และวันอาทิตย์ที่ 13 ธันวาคม 2535 ณ วิทยาลัยเซนต์约翰 ลาดพร้าว ที่นี่เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่เรียนภาษาฝรั่งเศสได้แสดงความสามารถทางภาษาฝรั่งเศส และมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. ການປະສານງານກັບໜ່ວຍງານພາຍໃນປະເທດ

5.1 ປະສານງານກັບກໍຽມວິເທັສສາການ ຖວມມາວິທາລ້າຍ ກະທຽວສຶກຂາຊີກາຣ ແລະ ມາວິທາລ້າຍຕ່າງໆ ເພື່ອຮ່ວມກັນພິຈາລາດເກີຍກັບຄວາມໜ່ວຍເຫຼືອຂອງຮັບປາລິ່ງເສດ ໃນດ້ານການເຮັດວຽກ ການສອນ ການຈັດສຽງ ແລະ ຄວາມໜ່ວຍເຫຼືອດ້ານເອກສາຣາດລອດຈານຕໍ່າການພາຍໃນປະເທດ ໂດຍ ສາມາຄມ໌ ເປັນສື່ອກລາງຈັດການປະໜຸມອຸນຸກຮົມການສາມານັ້ນ ເພື່ອສຶກຂາປັ້ງຫາຕ່າງໆ ແລະ ເພື່ອຮ່ວມປະໜຸມກັບຝ່າຍ ຜິ່ງເສດ ທີ່ກໍຽມວິເທັສສາການ

5.2 ປະສານງານກັບສຳນັກຖຸວັດແຮ່ນຫຮຽມຜິ່ງເສດ ເພື່ອສັ່ງເສີມກິຈການການເຮັດວຽກ ການສອນ ພາຍໃນປະເທດ ດ້ວຍຄວາມຮ່ວມມືດ້ານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການສັມນາ ການອບຮມຄຽງ ການຈັດສຽງ ປະເທດຕ່າງໆ

5.3 ປະສານງານກັບສາມາຄມຜິ່ງເສດ-ໄທຍ ກຽມເທັສ ເພື່ອສັ່ງເສີມການແລກປັ້ງຫັນຫຮຽມໄທຍ-ຜິ່ງເສດ ໃນດ້ານຕ່າງໆ ໂດຍການຈັດກິຈການຮ່ວມກັນ ເຊັ່ນ

- ທັນສຶກຂາຕາດພະເຈົ້າອົງ ບຣິວັນວັດມາຫາຮາຕູ
- ຂມໂຄຮກເມືອງທອງຮານີ
- ສານີຕກິນໜໍາກາ ໃນ ບ້ານ Mme Pia PIERRE
- ສານີຕກິນໜໍ້ຍສ້ວຍຄອ ໃນ River House Condo
- ຈັດ Camp Linguistique
- ຮ່ວມແລກປັ້ງຫັນຄວາມຄົດເຫັນກັນນັກແສດງວ້ຍຮຸນຈາກ Ecole Florent ທີ່ເດີນທາງມາ ແສດງລະຄວ່ອງ Le Médein Malgré Lui

5.4 ປະສານງານກັບໜ່ວຍສຶກຂານິເທັກກໍຽມສາມັ້ນສຶກຂາ ໂດຍສັ່ງການບໍລິຫານສາມາຄມ໌ ຜູ້ທຽບຄຸນແວ່ນໃຫຍ່ໄປເປັນວິທາການ ໄທ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສາມາຊີກຂອງຄະນະຄຽງສອນພາຍໃນປະເທດ ຂອບເຂດການສຶກຂາຕ່າງໆ

6. ການປະສານງານກັບໜ່ວຍງານຕ່າງປະເທດ

6.1 ປະສານງານກັບ FIPF (Fédération Internationale des Professeurs de Français) ໂດຍສັ່ງການບໍລິຫານສາມາຄມ໌ ໃນສັນຕະພົບການພິມພາບ ເພື່ອຮ່ວມກັນການສຶກຂາຕ່າງໆ ໂດຍສັ່ງຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມສັນນາທຸກໆ ໂດຍມອບໝາຍໃຫ້ການບໍລິຫານສາມາຄມ໌ ທີ່ກໍາລັງຮັບຖຸນີ້ໄກອບຮມແລະດູງນອຍໆທີ່ປະເທດຜິ່ງເສດເຂົ້າຮ່ວມປະໜຸມ

6.2 ປະສານງານກັບ AUPELF (Association des Universités Partiellement ou Entièrement de Langue Française) ໂດຍສັ່ງຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມປະໜຸມເປັນປະຈຳ

6.3 ປະສານງານກັບກຸ່ມ Amitiés sans Frontières ເພື່ອແຍ່ພິເພີ້ນພາຍໃນປະເທດຫຼາຍ ຕລອດຈານກຳນົດກຳນົດ ໄທ້ສາມາຊີກມີເພື່ອນຫາວິທາການຈັດໝາຍ

7. การจัดพิมพ์หนังสือ วารสาร และจดหมายข่าวสารของสมาคมฯ

7.1 จัดพิมพ์วารสารสมาคมครุภัณฑ์รั้งเศสแห่งประเทศไทย ปีละ 4 ฉบับ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส และฝรั่งเศสศึกษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกตลอดจนเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาฝรั่งเศสศึกษาและระเบียบวิธีสอน

7.2 จัดทำหนังสือรวบรวมทางวิชาการที่เกี่ยวกับการแปลตามกฎหมายต่างๆ และผลงานการแปลเด่น แทนการจัดทำสมุดภาพ “มรดกวัฒนธรรมไทย” และหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการวารสารสมาคมฯ สามารถดำเนินการเองได้

7.3 จัดพิมพ์อดหนาข่าว เพื่อแจ้งข่าวสารต่างๆ ไปยังสมาชิกตามโอกาสอันควร

7.4 จัดพิมพ์สรุปผลการสัมมนาต่างๆ ซึ่งสมาคมฯ เป็นผู้จัด

7.5 จัดรวบรวมผลงานทางวิชาการด้านฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา โดยรวบรวมผลงานงานเขียน บทความ งานแต่งและเรียนเรียง งานแปลและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการรวบรวม

8. กิจการอื่นๆ

8.1 โครงการศึกษาและทัศนศึกษาภาคฤดูร้อน ณ ประเทศฝรั่งเศส รุ่นที่ 7 (1992) เป็นโครงการที่สมาคมฯ และสำนักศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศส ร่วมกันจัดขึ้นสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนประสบการณ์ตรงในประเทศฝรั่งเศส เป็นระยะเวลา 1 เดือน โดยผู้เข้าร่วมโครงการต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง คงจะ 65,000 บาท เป็นค่าเครื่องบิน ค่าเรียน ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่า yanpanah และค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และเนื่องจากเป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับประโยชน์สูงสุด โดยนอกจากจะจัดให้มีการเรียนการสอน ในชั้นเรียนแล้ว ยังจัดให้มีทัศนศึกษาอีกด้วย ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ตรงแก่ผู้เข้าร่วมโครงการ เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการทำประกันชีวิตและประกันสังคม ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการ ทุกคนอีกด้วย พร้อมทั้งยังได้รับความช่วยเหลือเป็นเงินอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ไม่เพียงพอ และยังได้รับการต้อนรับอย่างเป็นทางการในฐานะยุวทูตจากประเทศไทยอีกด้วย

ในส่วนที่ 6 นี้มีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 50 คน ประกอบด้วยนักเรียน นิสิต นักศึกษา จากกรุงเทพฯ 17 คน จากต่างจังหวัด 33 คน เป็นชาย 9 คน หญิง 41 คน ผู้เข้าร่วมโครงการได้ออกเดินทาง เมื่อวันอาทิตย์ที่ 29 มีนาคม 2535 เวลา 21.55 น. ด้วยสายการบิน AIR FRANCE เที่ยวบินที่ AF 181 ไปยังเมือง Montpellier โดยมีกรรมการบริหารสมาคมฯ เป็นผู้ดูแลผู้เข้าร่วมโครงการ คือ นางสาวอรรวรรณ ป้านสาวัสดี และนางสาวพรทิพย์ เลิศสรสุติ

8.2 ກາຣຕ້ອນຮັບເຢາວຂນແລະຄະຈາກເມືອງ BREST ເຢາວຂນແລະຄະຈານວນ 41 ດົນທາງມາກຮູງເທິພຍເມື່ອວັນເສົາທີ 25 ກຣກກູາຄມ 2535 ເວລາ 08.10 ນ. ໂດຍສາຍກາຣປິນ AIR FRANCE ເຖິວບິນທີ AF 176 ໄດ້ເຂົ້າພັກກັບຄອບຄວາຂອງນັກເຮັດໄທທີ່ເຄີຍໄປສຶກຂາແລະທັນສຶກຂາທີ່ເມືອງ BREST ສ່ວນຜູ້ໃຫຍ່ທາງສາມາຄມ ໄດ້ຈັດໃຫ້ພັກທີ່ໂຮງແຮມ Classic Place ເຊີງສະພາລອຍອໂຄກຄົນແພ່ຮຣບູຮົຕັດໃໝ່ ແລະຍັງໄດ້ຈັດທັນສຶກຂາຕາມສຕານທີ່ຕ່າງ ຖ້າ ຜົ່ງເປັນທີ່ປະທັບໃຈເປັນຍ່າງຍິ່ງ

8.3 ກາຣວາງຫລັກເກີຍທີ່ກາຣເບີກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກາຣບົງນິບັດິງານແລະຮ່ວມກິຈກຣນສໍາຫັນກຣມກຣບົງຫາຣສາມາຄມາ ຄະກຣມກຣບົງຫາຣສາມາຄມ ໄດ້ມີມຕິໃຫ້ໃຫ້ຫລັກເກີຍທີ່ກາຣເບີກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກາຣບົງນິບັດິງານແລະຮ່ວມກິຈກຣນສໍາຫັນກຣມກຣບົງຫາຣສາມາຄມ ທີ່ຜູ້ດຽວຈະສອບບັງຫຼືຂອງສາມາຄມ ເສັນອມາ

8.4 ກາຣຈັດສອບເພື່ອຮັບປະກາຄນີ້ຍັບຕົກຈາກ C.C.I.P. ສາມາຄມໄດ້ຈັດສອບເພື່ອຮັບປະກາຄນີ້ຍັບຕົກຈາກ Chambre de Commerce et d'Industrie de Paris ໃນປີ 2535 ເປັນປີແຮກ ໂດຍກຳຫັດວັນສອບໃນປລາຍເດືອນມິນາຄມ

8.5 ຈັດປະສົມນິເທິກຜູ້ຮັບຖຸນໄປປະເທດຝຣິ່ງເຄສ ໂດຍສົ່ງຜູ້ແທນຂອງສາມາເນາມ ໄປຂ່າຍເຈົ້າຫນ້າທີ່ຂອງສຳນັກຖຸຕວັນທະຣມຝຣິ່ງເຄສຖຸກຄັ້ງ

8.6 ຈັດໃໝ່ກິຈກຣມກຣບົງຫາຣສາມາຄມຕ່າງ ບໍລິສັດສົ່ງໃນປະເມີນພລໄປໃຫ້ຜູ້ຮັບຖຸນປະເທດຕ່າງ ພັດຈາກກລັບມາແລ້ວ ແລະຮ່ວມມືກັບສຳນັກຖຸຕວັນທະຣມຝຣິ່ງເຄສ ຈັດໃໝ່ກິຈກຣມກຣບົງຫາຣສາມາຄມເພື່ອປະເມີນພລຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຖຸນທຸກປະເທດ

8.7 ເປີດໃຫ້ບິກາຣທີ່ຫອງສຸມດແກ່ສາມາຊີກຕາມນັດ

8.8 ຈັດທຳເກີຍຕົກທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີອຸປະກະຄຸນຕ່ອສາມາຄມາ

8.9 ຈັດຈຳຫານ່າຍເຫັນເຄື່ອງທໍາມຍາສາມາຄມາ ແກ່ສາມາຊີກ

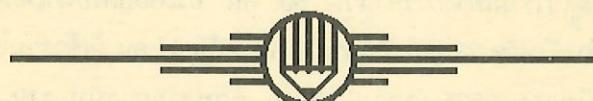
8.10 ຈັດຈຳຫານ່າຍແກ້ວທີ່ຮັດຶກ 300 ປີ ຄວາມລັ້ມພັນຮີໄທຍ-ຝຣິ່ງເຄສ

8.11 ຈັດຈຳຫານ່າຍຫັ້ງສື່ອ BICENTENAIRE DE BANGKOK

8.12 ເກີນສົມຄວຣໃຫ້ເພີ່ມອັຕຣາຄ່າສາມາຊີກດັ່ງນີ້

- ດ່ານຳຮູ່ສາມາຊີກຍົງປີຈາກເດີມ 100 ບາທ ເປັນ 300 ບາທ

- ດ່ານຳຮູ່ສາມາຊີກຕລອດຊື່ພັກເດີມ 1,000 ບາທ ເປັນ 2,000 ບາທ

3. รายงานสถานะทางการเงินของสมาคมฯ

เหรัญญิกได้แต่งงสตานะทางการเงินของสมาคมฯ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2534 ดังนี้

งบดุล

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2534

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินฝากธนาคาร	1,554,903.01 บาท
ห้องสือ 200 ปี รัตนโกสินทร์	68,805.56
ดอกเบี้ยค้างรับ	<u>60,000.00</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	1,683,708.57
เครื่องใช้สำนักงาน	15,84.00
เงินลงทุนระยะยาว	
ตัวสัญญาใช้เงิน	<u>1,251,085.05</u>
รวมสินทรัพย์	<u>2,950,633.62</u> บาท

หนี้สินและทุนสะสม

หนี้สินหมุนเวียน

ค่าภาษีเงินได้ค้างจ่าย 200.00 บาท

ทุนสะสม

เงินทุนหมุนเวียน	
ยอดยกมา	2,701,609.66
<u>บวก รายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายปี 2534</u>	<u>248,823.96</u>
รวมทุนสะสม	<u>2,950,433.62</u>
รวมหนี้สินและทุนสะสม	<u>2,950,633.62</u> บาท

(นางธิดา บุญธรรม)

อุปนายิก

(นางวงศ์จันทร์ พินัยนิติศาสตร์)

เหรัญญิก

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2534

รายได้

รายรับค่าสมาชิก	59,000.00	บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลฝรั่งเศส	308,238.00	
รายรับจากการจัดงานสมาคม	16,531.00	
ดอกเบี้ยรับ	<u>301,651.96</u>	
รวมรายได้	<u>685,420.00</u>	

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในการจัดงานและจัดสัมมนา	275 22.50	
ค่าเช่า ค่าไฟฟ้าและค่าโทรศัพท์	23,135.86	
ค่าไปรษณีย์และครุภัณฑ์	50,428.50	
ค่าวัสดุคงเหลือของขวัญ	52,471.00	
ค่าสมาชิก FIPF	4,457.40	
ค่าภาษีเงินได้	<u>30,281.64</u>	
รวมค่าใช้จ่าย	<u>436,597.00</u>	
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย	<u>248,823.96</u>	บาท

(นางนิตา บุญธรรม)

อุปนายก

(นางวงศ์ นิติศาสตร์)

เหรัญญิก

และได้เสนอให้นางสาวร่วม ภิญโญพนาภุล ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทะเบียนเลขที่ 2661
ซึ่งตรวจสอบบัญชีของสมาคมฯ เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของสมาคมฯ ต่อไป ที่ประชุมเห็นชอบเป็น
เอกฉันท์

4. จำนวนสมาชิกของสมาคมฯ

นายทะเบียนได้แจ้งจำนวนสมาชิกของสมาคมฯ ดังนี้

สมาชิกกิตติมศักดิ์	1 องค์	และ 3 คน
สมาชิกสามัญตลอดชีพ (สตช.)	510 คน	
สมาชิกสามัญรายปี (สรป.)	60 คน	
สมาชิกวิสามัญตลอดชีพ (วตป.)	13 คน	
สมาชิกสามัญรายปี (รรป.)	4 คน	
สมาชิกสถาบัน (สถาบ.)	36 คน	

5. อุปนายกสมาคมฯ ปิดประชุม

อุปนายกสมาคมฯ กล่าวปิดประชุมให้สัมภาษณ์ประจำปี 2535 เมื่อเวลา 12.00 น. จากนั้นที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งให้ นางสาวประมาณ ล็อตติ่ริเสริญ (เลขานุการ) เป็นผู้จัดการสมาคมฯ

ประมาณ ล็อตติ่ริเสริญ

ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชา นุยอมรรມ)

อุปนายกสมาคมฯ

ประธานที่ประชุม

(นางสาวประมาณ ล็อตติ่ริเสริญ)

เลขานุการสมาคมฯ

ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม

ຈາກບຣຣານາຮິກາ

ວາງສາຣສມາຄມຄຽງກາຍາຝຮ່າງເສດແຫ່ງປະເທດໄທຢູ່ໃນມືອຂອງທ່ານຂະແນ້ນີ້ ເປັນຄັບທີ 64 ປີທີ 16
ເລີ່ມທີ 4 - ເລີ່ມສຸດທ້າຍຂອງພຸທ່ອກັກຮາຊ 2536

ເປັນປັກຕິວິສັຍອຸ່່ເລຬວທີ່ວາງສາຣເລີ່ມສຸດທ້າຍຈະຕີພິມພົງຮາຍງານການປະໜຸມໃຫຍ່ພ້ອມນັບດຸລຂອງປີ
ທີ່ຜ່ານມາ ດັ່ງນັ້ນວາງສາຣຄັບທີ 64 ນີ້ຈຶ່ງເສນອຮາຍງານການປະໜຸມຂອງປີ 2535

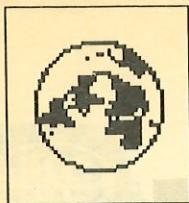
ອົງຄໍນາຍົກຕິມຕັກດີຂອງເຮັດວຽກປະຫານຄວາມເມຕຕາເກື່ອງລູໂດຍສຳເສົມອຕ່ອໜາວເຮົາ ດັ່ງຈະເຫັນ
ໄດ້ຈາກທີ່ພະອອົງຄໍທຽບປັບປຸງຕິຈິກຮົມທ່າມກລາງມວລສມາຊີກ

ສ່ວນເຮືອງທາງວິຊາການ ເຮັດວຽກທີ່ສຳເສົາທີ່ມີຄວາມຮູ້ແກ່ນສາຣແລະຄວາມຮູ້ຮັບຕົວຕາມເຄຍ ຈາກນັກເຂົ້າ
ໜ້າເດີມໆ ທີ່ທ່ານຄຸ້ນເຄຍເປັນອັນດີ ເຮັດວຽກທີ່ສຳເສົາທີ່ມີຄວາມຮູ້ຮັບຕົວຕາມເຄຍ ຈາກນັກເຂົ້າ
ອັນດີເຊື່ອດັ່ງຂອງ Le Clézio ຊົ່ງເຄຍມາພໍານັກໃນກຽງເທິພາ ເຄຍສອນກາຍາຝຮ່າງເສດໃຫ້ແກ່ນກຶກສິກຳ ມາ-
ວິທາຍາລັຍມະຮະມາສາສຕ່ຣ

ທາກອາຈາຣຍ໌ທ່ານໄດ້ມີພລງນແພລທາງວິຊາການ ທາງວຽກງານຮົມ ແລະສາຣຄີຕໍ່ຕ່າງໆ ໄຄຣ່ແພຍແພວ
ພລງນຂອງທ່ານ ກີ່ໂປຣດຕັດສິນໃຈສ່ງມາໃຫ້ເຮົາພິຈາກນາໄດ້ທັນທີໂດຍໄມ່ຕ້ອງລັ້ງເລ

ພບກັນໄທມປີໜ້າ 2536 ນະຄະ

อุปกรณ์การศึกษา

ลูกโลกอัตโนมานะนิช

ลูกโลกภาษาไทย แสดงที่ลักษณะธุรกิจ และลักษณะทาง
ภาษาพา พอยู่ในลูกเดียว กัน มีความต่างระดับของผิวโลก
โดยการอัดน้ำ เคลื่อนมัน เก็บรักษาได้ง่าย ขนาด 12 นิ้ว
พร้อมขาตั้ง

รัมนาภานิช สำราญราษฎร์

ผู้ผลิตแบบเรียนและอุปกรณ์การศึกษาที่ได้มาตรฐาน

พิสูจน์แล้ว

...ความเป็นผู้นำของสำนักพิมพ์

จากตารางข้อมูลการตรวจหนังสือของกรมวิชาการ

วัฒนาพาณิช ได้รับอนุญาต มากที่สุด !
วัฒนาพาณิช ใช้เวลาแก้ไข น้อยที่สุด !

หนังสือเรียนหลักสูตรใหม่ของ วพ.
เปิดตัวครั้งใหม่หนังสือเรียน

เจาะลึกหลักสูตร

เกาะติดระเบียบวัดผล

สำนักพิมพ์แห่งแรกที่กล้าพิมพ์ ■ หลักสูตรใหม่ และ ■ ระเบียบวัดผลใหม่
ลงในหนังสือเรียนทุกเล่ม พร้อม ■ แบบกรอกคะแนนคุณลักษณะ ตาม
มาตรฐานของวิชา ■ แบบกรอกคะแนนระหว่างภาคเรียน
■ สาระสำคัญ ■ จุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทาง-นำทาง

วพ. ทำเป็นรายแรก

รวดเร็วจนสำนักพิมพ์อื่นลอกเลียนไม่ทัน

อย่าเชื่อคำโฆษณา นี่ จนกว่าจะพิสูจน์ด้วยตนเอง

* โดยได้รับพระบรมราชานุญาต

พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ*

วางจำหน่ายแล้ว ตามร้านหนังสือทั่วประเทศ
จัดพิมพ์ และจำหน่ายโดย

รัตนนาพานิป สําราษฎราก្រ

216-222 ถนนบำรุงเมือง กรุงเทพ 10200 โทร. 2229394 • 2225371 • 2225372

ราคาเล่มละ 250.- บาท ฉบับนักเรียน 35.- บาท